

Lanetli Yüzük - Kay Robbins

Tara sonunda hayatının kumarini oynamaya karar verdi.

Cunku unlu film yapimcisi Devlin Bradley'yle aralarindaki sonu gelmez sinir harbinden galip cikan olmayacakti..

Kizil sacli guzel yildiz, eski nisanlisiyla ne zaman bir araya gelse, film seti cehenneme donuyordu.. Ve her ikisinin meslekleri geregi bu birliktelikler kacinilmazdi.

Iste yine boylesi bir firtina sonrasinda genc kadin, duygularinin da altustoldugunu anladi saskinlikla...

Ve Devlin'in teklifini pek de dusunmeden kabul etti....

.....BOLUM BIR.....

“ Olmaniz gereken yerde degilsiniz, Miss Collins,” diye bir ses yükseldi gerilerden.

Oylesine tiz bir sesteki ki bu, Tara, tipki kara tahtadan kayan tebesirin sesini duydugu zamanlardaki gibi, tuylerinin diken diken oldugunu ve bedenini bir sinir dalgasinin kapladigini hissetti. Bu Bradley'nin provayi ucuncu kesisiydi, ustelik adam yönetmen bile degildi! ‘Tanrının cezasi,’ diye dusundu Tara. Sonra, bu bas belasina haddini bildirmek icin geriye donup seslendi.

“ Olmam gereken yerdeyim. Cunku burasi Derek'in bana durmami soyledigi yer.”

Verandanin alcak duvarina yaslanmis duran, iri yapili ve spor giyimli genc adam, hafifce ona dogru yoneldi ve yuzunde igneleyici bir gulumsemeyle,

“ Ama Derek size, Gallows'a ikinci bir deri gibi yapismanizi soylememisti. Miss Collins, bu bir seks filmi degil. Bunu aklinizdan cikartmamaya calisin,” dedi.

Tara, kendini zorlukla tutabildi. Agzindan soluga benzer bir tislama cikti yalnizca. Sonra toparlanarak yanitladi. “ Sinir bozdugunuz yetti!” Nasil olur da bu kadar insanin onunde kendisiyle boyle konusmaya curet edebilirdi bu adam!

“ Kendinize gelin! Bu bir ask sahnesi. Eger okuduysaniz, senaryoda da boyle diyor. Ustelik, Randy'ye yapismis da degilim.” diye ekledi ofkesinden soluyarak.

Bradley, alayla guldu. “ Benim durdugum yerden Miss Collins, sizin yakinliginizin olsa olsa bir seks filmi reklamina yakisabileceгинi goruyordum,” dedi.

“ Bu tur reklamlari da filmleri de cok iyi bildiginizden hic kuskum yok,” diye asagilarcasina yanitladi genc kadin. Bir yandan da, adamin elestirileri yuzunden, kisisel bir tartismaya girdigi icin kendi kendisine kiziyordu. Ustelik, neden gozlerini genc adamin iri vucudundan ayiramiyordu? Onun celik mavisi gozlerine bakinca, kendisini yanitlamaya hazirlandigini anladi. Bunu gorur gormez de aceleyle ekledi. “ Bu filmi parasal yonden desteklemeniz, size, her dakika karisma hakki vermez.”

Bradley, genis omuzlarini silkti. “ Kusura bakmayin, ama yatirdigim parayi korumak zorundayim,” diye yanitladi, soguk bir sesle. Sonra surdurdu konusmasini. “ Ustelik, soylediginizin tersine, bu yatirim bana karisma hakkini da verir. Hatirlatmak isterim ki, ucretleriniz de benim paramdan

odeniyor.”

“ Eee, ne olmus yani?” diye sordu Tara, gene asagilayan bir ses tonuyla.

“ Eeesi, kendinizi kollayin Miss Collins. “ Ipek gibi yumusacik bir sesle soylemisti bunu, ama genc kadin altindaki celik sertligini hemen hissetti.

“ Cunku,” diye surdurdu Bradley, “ Boyle, surekli olarak birbirimize girecek olursak, sonunda birimizden birinin yenilip alani terk etmesi gerekecek.”

“ Ah, simdiden beyaz bayrak mi salliyorsunuz?” diye sordu genc kadin, en masum haliyle.

Genc adam, sabirsiz bir bakis firlatti ona, Tara, gozlerini gene o iri vucuttan ayiramadiginin farkina vardi o anda.

“ Bu oyunda kurallari ben koyuyorum Tara,” dedi genc adam. “ Bunu aklindan cikartma.

Tara, gozlerin kendilerine cevrildigini ve kulaklarin dikildigini hissetti. Cevredekiler, genc adamin resmi konusma tonun birakip, ona adiyla seslendigini hemen fark etmislerdi. Boylelikle Bradley, genc kadinin uc yil once aralarina cektigi siniri, o gorunmez siniri, asmis oluyordu. Soguk bir sesle.

“ Kibirinizden yaniniza yaklasilmaz Mr. Bradley,” dedi. “ Kendinizden bu kadar emin olmayin!”

Genc adamin gozleri kisildi. Tara, onun, neden bu kadar sertlestigini anladigini biliyordu. Gercekten de, genc adam, gorunmez sinirin otesine bir adım daha atmedi ve konusmayi yeniden mesleki sinirina dondurdu.

“ Mr. Bradley,” diye yeniden soze basladiginda genc kadinin sesi son derece tatliydi. “ Bizi neden tuttunuz?”

Bradley, kollarini genis gogsunun ustunde kavusturarak guldu, disleri bembeyazdi ama, Tara onun avini parcalamaya hazirlanan bir kurda benzetmekten kendini alamadi.

“ Bunun yanitini sizin cok iyi bildiginizden eminim, Miss Collins. Bu meslekte uzun ve engin deneyimleriniz var,” dedi.

Genc kadin dislerini sikti, sonra sakin görünmeye calisarak, “ Bakin,” dedi. “ Daha uc gun bile olmadı, zamanlamanın gerisinde kalindigından ve butceyi astigimizdan yakinalı beri... Bana öyle geliyor ki, siz ikide bir buraya gelip isimize karısmasanız, filmi çok daha hızlı tamamlayabiliriz...”

Tara, giderek ofkelendigini hissediyor, kendini tutmaya cabaliyordu. “ Eger, her seyi bizlerden iyi yapacaginiza inanıyorsanız, buyurun siz yapın,” dedi igneleyici bir sesle. “ Kameranın arkasına gecin, filmi yönetin, isterseniz her rolü kendiniz oynayın! Ama benim kalıbıma girebilmek için canınız cıkar, onu da bilmis olun!”

“ Bitti mi?” dedi Bradley.

“ Eger cekip gidekseniz evet,” diye yanitladi Tara.

“ Hayir gidecek degilim...”

“ Oyleyse ben de henüz bitirmedim,” diye derin bir soluk alıp, tam anlamıyla kendini toparlamaya calisti genc kadin. “ Bunun iyi bir is oldugunu kabul ediyorum. Ama, bu colun ortasinda durup,

sizin benim hakkimdaki sacmaliklarinizi dinlemekten cok daha iyi islerim olabilir,” dedi.

Bir kasi havaya kalkiverdi Bradley'in. “ Yani, filmi birakip gitmekle mi tehdit ediyorsunuz, Miss Collins,”

“ Ah, bundan ne kadar memnun olurdunuz degil mi? Hayir, Mr. Bradley, kontratimi bozmaya niyetim yok. Ama madem ki benden hosnut degilsiniz, bu firsati kacirmayip kovun beni dilerseniz!” diye karsilik verdi Tara.

“ Kendinize gelin, Miss Collins,” dedi genc adam.

Sonunda onu sinirlendirdigini anlayan Tara, tam agzini acip bir seyler daha soyleyecek ve belki de genc adamin cekip gitmesini saglayacakti ki, arkasindan gelen bir durtmeyele sustu.

“ Tara, neden ara vermiyoruz,” dedi bu arada Randy. “ Derek birazdan herseyi cozumler. Zaten sabahtan beri calisiyoruz, eminim ki, Mr. Bradley de hepimizin yorgun oldugunu goruyordur...”

“ Sen bu ise karisma,” dedi ters bir sesle Bradley.

“ Sen, Tara'nin disine gore degilsin.”

“ Sen de degilsin! Ikiniz de degilsiniz!” diye patladi genc kadin. Gozunun ucuyla, arkasindaki Randy'nin teslim olurcasina kollarini kaldirdigini, sonra da verandanin oteki kosesine yollandigini gordu. Unutup gitti onu aninda...

Kafasi, can dusmaniyla, basinin belasi Devlin Bradley ile, o bitip tukenmeyen kavgalarına bir yenisini eklemekle o kadar doluydu ki. “ Hem buradaki insanlara emretmekten de vazgec,” diye azarladi adami.

“ Ceklerinizi ben imzaladigim surece, karismaya da, emretmeye de hakkim vardir,” diye diretti genc adam.

Sinirleri ayaklanan Tara, bir an bu tur asagilamaların eski sevgililerin dudaklarından dokulmesinin daha da agir geldigini dusundu. Nefret dolu bir sesle karsilik verdi.

“ Sen o ceklerini al da...”

“ On bes dakika ara cocuklar...” diye ansizin soze karisti sahneye cikan yönetmen Derek. “ Seti bosaltin, cekime sonra devam ederiz.”

Tara, hisimla bu kez de ona dondu, ama adamin gozlerindeki yalvaran bakislari gorunce, uzatmaktan caydi. Yuruyup verandanin en uzak kosesine gitti, bir golge buldu ve oraciktaki sandalyeye cokuverdi. Ansizin degisen tavrının Devlin Bradley'yi ofkelendirmis olacagini umuyordu, ama basini ceviriş baktiginde, genc adamin hic orali degilmiscesine, kameramanlardan biriyle konustugunu gordu.

Bu arada Derek'in kendisine yaklasmakta oldugunu da fark etti. Yönetmenin gozunden, evcil kedisinin ansizin aslan kesilmesinden duydugu saskinlik okunuyordu.

Genc kadin, bu benzetmeye gulumsedi. Biraz olsun rahatlamisti. Sonra ozur dilercesine Derek'e bakarak, “ Uzgunum. Ama bu adam beni delirtiyor,” dedi. Kendisini zorlayarak alcak sesle konusabilmisti.

“ Ya, gercekten mi?” dedi Derek, Randy'nin yanina, alcak korkuluklara yaslanirken, gozlerinde

alayci bir saskinlik vardi. “ Dogrusu, sen soylemesen , bunu asla anlamayacaktim.”

“ Herhalde bizimkinin ilaci da bu olmalι,” diye takildi Randy de. “ Kim bilir, belki de o da senin kizil saclarina bozuluyordur...”

“ Yok, yok,” diye usteledi Derek. “ Sanirim, Ya Bradley’in ya da Tara’nin kokularindan kaynaklanan bir sey bu. Birbirlerine on adimdan fazla yaklastiklarinda, atismadan duramiyorlar. Ortalik da birbirine giriveriyor...”

“ Hey,” dedi Tara, onlara kendisini gostermeκ istermiscesine elini sallayarak. “ Ben buradayim. Sanki yokmusum gibi cekistirip durmayin beni!” Sakinlesmis gibiydi.

Derek’le Randy birbirlerine baktilar. Sonra, yonetmen egilip genc kadina, “ Tatlim,” dedi. “ Sunun surasinda cekecegimiz iki sahne daha kaldι. Sonra hepimiz, bu Tanrinin cezasi colden kurtulacagiz. Ne dersin, bugun sinirlerine hakim olabilecek misin? Artik yirmi alti yasindasin. Kendini kontrol etmeyi ogrenmelisin.”

“ Bradley tam otuz alti yasinda. Neden o kendisini kontrol etmiyor bakalim?” diye mizildanircasina sordu Tara.

Derek’in iki teknisyen tarafindan cagrildigini goren Randy, merakla atildi. “ Onunla nasil tanistin Tara, bunu cok merak ediyorum,”

“ Bir kac yil once, bir galada,” diye umursamaz bir sesle yanitladi genc kadin. “ Onun yapimcisi oldugu bir filmdi, benim kisa bir rolum vardi.” sonra gozlerini kaldirip ilerde, Derek’le konusan Bradley’yi gostererek, “ Suna bir bak,” dedi.

“ Hep kendisini kontrol ediyor. Onun bir kere olsun, kendini kaybedip sinirlendigini, ofkeye kapildigini gormeyi ne kadar isterdim.” Sanki, kendisini dinleyen Randy’yi unutmus gibiydi.

“ Ben hic istemezdim,” dedi Randy. “ Arkasina siginabilecegim kalin bir duvar olmadikca, yanina bile yaklasmazdim oyle zamanda. Devlin Bradley, bana hic de gozardi edilecek insanlardan degil gibi gozukuyor.” Sonra ansizin sordu. “ Ama sen Tara, tam anlamiyla yangina korukle gidiyorsun, kendine kastin mi var?”

Tara sesinde ofkenin butun titresimlerini yansitarak, “ Bu adam, kaba, bencil, dusuncesiz bir erkektir. Diger herkes oyle yapiyor diye, onun ayaklarina kapanacak degilim,” diye yanitladi.

Aslinsa, hakkinda bu kadar kotu dusundugu bir erkegi neden kafasindan silip atamadigini tam tersine, onu her gorusunde ya da sesini isittiginde icinin bir tuhaf oldugunu bir turlu anlayamiyordu genc kadin. Tanri askina! Aradan tam uc yil gecmisti...

“ Bradley’yi Sevenler Kulubu’nden degilsin ha?” dedi guldurmek ister bir ses tonuyla Randy.

“ Oyle diyebilirsin,” dedi Tara kuru bir sesle.
“ O soyledigin kulup, ona tapan kadinlarla doludur.”

“ Senin de onlardan biri olmadigina sevindim,” dedi Randy ve ekledi. “ Soylesene Tara, ondan daha ilk goruste mi nefret ettin, yoksa bunun icin aradan yillar gecmesi mi gerekti?”

“ Ilk bakista, ilk goruste...” diye yanitladi Tara gulerek. “ O andan bu yana, uzerinde anlasabildigimiz tek konu, birbirimizden hoslanmadigimiz oldu,” diye ekledi. Sonra da, gozlerini Bradley’den alabilip, Randy’ye gulumsedi.

“ Yani o zamandan beri boyle didisip duruyor musunuz?” diye saskinlikla sordu Randy.

“ Her karsilastigimizda, her firsatta,” dedi Tara ve ustalikla konuyu degistirerek, “ Senin nisanlanacagin konusunda duyduklarim nedir?” diye sordu.

Randy alayli alayli gulumseyerek, “ Dedikodu sutunlarini hic kacirmiyorsun anlasilan. O kizcagizla yalnızca iki kere ciktim ve gazeteler, bizi nisanlayiverdiler,” dedi. Sonra, laf olsun diye sorarcasına, “ Ya Bradley’in ask hayati hakkında anlatılanlar abartma mi acaba? Ne dersin Tara?” dedi.

Tara, “ Bunun beni hic ilgilendirmedigini dusunuyorum!...” derken, bir yandan da Randy’nin konuyu surekli olarak Bradley’ye getirmesinden sinirlenmeye baslamisti. Ama caba harcayarak bunu sesine yansitmamayi basardi.

Ama berikinin aldirdigi yoktu. “ Su son birkac aydir birlikte yasadigi model kiz sanirim ki turnayi gozunden vurdu. Evlenecekleri konusunda epey dedikodu var ortalikta. Gecen ayki o makale...”

“ Okudum,” diye kesti Tara. Bir yandan da kalabaligin icinde, Bradley’in koluna asilmis fotografcilara poz veren o muhtesem sarisini dusunuyordu. Sonra bu rahatsiz edici gorunumu kafasından cikartti ve Derek’in cekime yeniden baslanacagini belirten isaretini gorunce ayaga kalkti. “ Derek hazır, haydi gidelim.”

Bu kez aksaklik olmadı. Tara, Bradley’in mudahalesinden sonra, kendisini Randy’nin kollarında pek de rahat hissetmemesine ragmen Derek onun oyununu begenmistı.

Oyuncular ve teknik ekip, yemek yemek icin hazirliga girisirken, bazilari da Vegas’a gitmek icin araclara dolusuyorlardı.

Tara kendisini sogutuculu karavanına atabilmek icin hizli hizli yurumeye basladı. Oglen sicagi dayanilacak gibi degildi. Ustelik, iki kasinin arasından baslayan sizi ve gozlerindeki yanmalar da bir an once gunesten kacmasi gerektiginin isaretleriydi...

“ Tara,” dedi arkasından gelen ses.

Bir eli karavanının kapisında, geri donerek yaklasmakta olan Bradley’ye saskinlikla bakti genc kadın. Cevresine bir goz atip yakınlarda kimse olup olmadigini anlamaya calisti. Hem onunla birlikte gorulmek istemiyor, hem de genc adamla yalnız kalmaktan hoslanmiyordu. Cunku deneyleri, yanında Devlin Bradley varken, kalabalik yerlerin kendisi icin daha guvenli oldugunu ogretmistı ona.

“ Ne var,” diye sordu ters bir sesle.

Bunun hic farkına varmamis gibi gorunen genc adam, yanına sokulup, bir sure genc kadının anlayamadigi bakislarla onu suzdu, sonra, “Benimle gelir misin Vegas’a?” dedi.

Tara’nın kapının tokmagini tutan eli kasildi,
“ Hayir,” dedi. “ Tesekkur ederim.”

“ Ne kibar davranis,” dedi Bradley. Sonra dudaklarının kiyisında alayci bir gulusle, “ Yoksa, biri cikip da patronla kiristirdigini dusunur diye mi, korkuyorsun hala?”dedi.

Tara, mavi gozlerini ofkeyle irilestirerek, “ Bundan dolayi beni hic bagislayacaksin, degil mi?” diye sordu. “ Kendi bagimsizligimi, senin... Korumana... Koruyuculuguna tercih ettigim icin asla

bagislamayacaksin. Cunku kibirine yediremediydin,” diye ekledi sonra da.

Bradley, ellerini yavasca dar siyah pantolonunun ceplerine soktu ve gene genc kadinin anlayamadigi bir ifedeyle ona bakti. “ Kibirliyim,” dedi yavasca basini sallayarak, “ Dogru, belki de kibirime dokunmustur. Ama, ben sana koruyuculuktan cok daha fazlasini onermistim, Tara,” diye ekledi. Gozlerini genc kadinin uzerinde dolastirip, sandaletli ayaklarina kadar indirdi.

“ Sana evlenme onermistim!”

Tara aci aci gulumsedi. “ Benim,” diye basladi.

“ Benim de, onurlu bir kadin yaratmak istedigini dusunup mutluluktan ucacagimi saniyordun, degil mi? Yarari yok Devlin, ben bir surtuk olmayi tercih ederim.”

“ Gerçekten mi?” derken genc adamin bir kasi havaya kalkti, “ Demek ki, ‘ her kadinin icinde bir seytan vardır,’ dedikleri kadar varmis...” diye ekledi.

Tara ona dogru bir adim atti, yuzu bembeyazdi, gozleriyse yaniyordu. Ofke ve aci, midesine buzdan bir yumruk gibi oturmustu. Karmasik duygularinin da etkisiyle, gozleri simdi daha fazla yaniyordu.

Dusunduklerini soylemeden genc adam, “ Ozur dilerim,” dedi. “ Bunu soylememeliydim.” Yuzunde ciddi bir ifade vardi.

“ Ama, senden bu beklenirdi,” dedi genc kadin. Aci aci gulumsuyordu yine. “ Sen hicbir zaman vurmak icin kaldirdigin elini, vurmada indirmezsın, oyle degil mi?”

Genc adamin gozlerinden bir bulut gecti. “ Senin icin soz konusu degil bu,” dedi. “ Ama soyle Tara, biz ikimiz her zaman birbirimize karsi acimasiz bir aciklik gostermedik miydi?”

“ Acimasiz,” diye basini sallayarak onayladi Tara.

Kisa bir sessizlikten sonra genc adam, “ Peki, simdi de bana karsi acik ol bakalim. Neden benimle yemege gelmek istemiyorsun?” diye sordu.

“ Ac degilim de ondan,” diye yanitladi Tara.

Devlin, ondaki duraksamayi fark etmist. Kisa bir kakhaha atti, “ Aslinda, acliktan oluyor bile olsan, gene de benimle yemezdin degil mi?”

Genc kadinin dudaklari kucuk bir gulucukle kivrildi. “ Belki de,” dedi. “ Ama gercekten acliktan oluyor olsam, seytanin ta kendisiyle olsa da yemek yerdim.”

“ Tesekkurler,” dedi genc adam.

Tara, kollarini gogsunun altinda kavusturup sirtini karavanina dayadi. “ Sendeki ego, oylesine guclu ki Devlin,” dedi. “ Ne oldugunu ve ne olmadigini cok iyi biliyorsun. Hic kimsenin gorusu ya da dusuncesi, bu inancini asla degistiremez.”

Bradley gulumsedi, “ Iste beni boylesine sevimli ve cekici kilan da bu ya...” dedi.

“ Seni tanımlamak icin bir suru sifat kullanilabilir. Ama ‘ Sevimli’ asla!” dedi kuru bir sesle Tara.

“ Belki de bu yuzden senin cevrende dolaniyorum,” dedi Devlin kisaca. “ Beni ayaklarimin uzerine

bastirdigin icin. Baris yapalim mi? Yemege gelecek misin benimle?"

Tara, sessizce onun gozlerindeki yalvaran ifadeye bakti. Icleri guluyordu bu gozlerin. Boylesine bir gulusun seytani bile sevimlilestirecegini dusundu. Genc adama karsi koymak cok zordu o anda. Bir keresinde kendisi de aldanmis ve bu tuzaga dusmustu. Kalbinde hala bunun acisini tasiyordu. Uc yil sonra bile...

" Ac degilim," diye yineledi.

Genc adamin gulusu kayboldu. " Yillar seni degistirmemis Tara," dedi. " Hala keci gibi inatcisin!"

" Hicbir sey degismedi Devlin," dedi genc kadin dosdogru onun gozlerinin icine bakarak. " Henuz hicbir sey degismedi."

Bradley gozlerini onunkilerden kacirmadan, " Evet," dedi. " Evet, degismedigini goruyorum." Sonra sesinin tonunda alayciliga yakin bir titresimle, " Hala sopa gibi inceciksin," diye ekledi.

Tara, ondaki bu beklenmedik degisiklige sasirdiysa da belli etmeyerek bir yalan kivirdi. " Evet, ama perhiz yapıyorum." Bir yandan da, genc adamin, onun zayıflamis oldugunu fark etmesine sevinmistti.

" Ayrica, benim inceligim seni ilgilendirmez," dedi buna karsin.

Oysa, genc adamin gozlerinde giderek buyuyen endise bulutlari dolasiyordu. " Ama bu cok sacma Tara," dedi heyecanlı bir sesle, " Senin kilo vermeye gereksinimin yok ki. Tam tersine biraz alsan bile iyi olur. Zayıflaya zayıflaya kendini hasta etmek mi istiyorsun?" dedi.

Onu gene kizdirmaya basladigini sezen Tara.

" Gorunumum yalnızca beni ilgilendirir, bunu aklından cikartmazsan memnun olurum," diye damarina basti. Simdi kendisini daha bir guvenceye hissediyordu. Sonra karsisindakinin baska bir sey soylemesine zaman birakmadan kapiyi acti, karavanina girdi ve kapiyi carparak kapatti arkasindan.

Iceriye girince, sirtini kapiya dayayip motorlu evine goz gezdirdi. Bu arada, bir kadini rahatlatacak en iyi yontemin, kapilari hizla carparak kapatmak oldugunu dusunuyordu.

Miyavlamayi duyar duymaz gozlerini asagi indirdi. Ayaklarinin dibinde bir Siyam kedisi vardi. Hayvan bir yandan miyavliyor, bir yandan da odanın icinde hizla kacmaya cabalayan kucucuk bir farenin kuyruguyla oynuyordu.

" Hayir," diye haykirdi Tara. " Hayir. Ah Poo. Disari cikip oynayamazsin. Sicak seni eritebilecek kadar fazla. Ustelik, Churchill'in kuyruguyla oynamayi da birak."

Siyam kedilerine ozgu sesler cikartan Ah Poo, canli oyuncaginin kuyrugunu birakti. Fare, aceleyle esyalarin arasina siginirken, o da mavi gozlerini kaldirarak sahibesine bakmaya basladi. Kediye kucagina alip da pencereye yaklastiginda, omuzlari ofkeyle dikilmis olan Devlin'in disarda oylece kalakaldigini gordu. Gorunuse bakilirsa, Vegas'a gitmekten coktan caymis olmaliydi genc adam...

Belli belirsiz gulumseyip geriye dondu. Once kucuk fareyi saklandigi yerden cikartip kafesine kapatti. Sonra da kedisine donerek, “ Bak Ah Poo,” dedi.

“ Bir daha Churchill'i kafesinden disari cikartacak olursan, sana oyun arkadası olarak kocaman bir kopek getiririm, anladin mi?” diye azarladi hayvani.

Ogleden sonra, sikici bir duraganlik icinde gecti ve hicbir sey dogru duzgun gitmedi. Saat dorde geldiginde, genc kadin , isleri altust edenin Devlin Bradley oldugunu dusunmeye basladi. Gercekten de, genc adamin butun sinirleri uzerindeydi ve bu bulasici bir hastalik gibi, herkese yayiliyordu...

Ozellikle de Tara'ya! Bradley altinci kez, cekime karisip da onun rolunu kestiginde genc kadin artik kendisini tutamayacagini sezdi.

Bir an, ona tek kelime soylerse, bunun olumle sonuclanacagini dusunup korktu... Bradley'in olumuyle! Cunku kendisini cinayet isleyebilecek kadar kizgin hissediyordu. Derin bir soluk alip, hemen oraciktaki iskemlelerden birine cokuverdi. Gozlerindeki yanma, gercekten aci veriyordu artik. Derek'in kendisine dogru geldigini hayal mayal fark etti.

Yonetmen en sevimli haliyle gelip verandanin alcak korkuluguna yaslandi; “ Ne dersin, bu herifi vurmak icin birini kiralayayim mi?” dedi.

Genc kadin ona halsiz gulumsedi. “ Senin katil kiralamana gerek yok. Katili ben de bulurum. Ama butun istedigim, onu gebertisini seyretmek” dedi.

Derek, “ Bana kalirsa bu isi sen kendin bile yapabilirsin,” dedi. Sonra genc kadının ustune basina bakti. Perisan sandeletler, eski bir blucin ve pamuklu bir tisort... Cekmeye calistiklari, filmin kadin kahramaninin, geceyi colde yapayalniz gecirdikten sonra eve dondugu sahneydi. Hem de feci bir gece...

Tara, avucunu cenesine dayayarak, Bradley'in kameramanlardan birini hasladigi yana dogru bakti. Sonra gozlerini Derek'e cevirip, “ Gercekten bir katil nasil kiralanabilir?” dedi anlamsiz bir sesle. Derek ona bakakalmisti ki ekledi, “ Bu hepimizin sorunlarini cozebilecek kesin bir yol olurdu.”

“ Iyi oldugundan emin misin?” diye sordu yonetmen. “ Rengin pek hos degil de.”

“ Feci bir bas agrisi. Hepsi o kadar,” diye yanitladi genc kadin. “ Ustelik sorumu da yanitlamadin. Sana bir katilin nasil kiralanabilecegini sordum. Benim cevremde bu isi yapabilecek birileri olabilir mi acaba?”

“ Bana yonetmenlik okulunda boyle seyler ogretmediler ki...” diye yanitladi Derek. Bir an durakladiktan sonra, olagan bir sesle, “ Bekle beni. Simdi donerim. Sanirim sorunun yanitini bulabilecegim,” diye ekledi.

Derek yurumeye baslarken, o basini iskemlenin arkasina yasladi. Gozlerinin onunden, deniz kiyisinda yapabilecegi bir tatilin manzaralari gecmeye basladi. Son uc yildir, bir an bile bos kalmayacak kadar sansliydi. Ama simdi bedeni onu uyariyor ve artik dinlenmesi gerektigini soyluyordu.

Devlin'in filmlerinde oynamak ona her zaman zor gelmisti. Cunku onunla tartismalari ve kavgalari, calismak icin gereksindigi enerjisini tuketiyordu. Ama bunca yildan sonra, onunla nasil

basedecegini ogrenmisti, ya da ona oyle geliyordu. Ama su anda emin degildi. Ne oluyordu, neden kendini bu kadar yorgun hissediyordu?

“ Bu ‘yildizin’ derdini cozumleyemedin mi Derek?” diyen sesi duyup gozlerini actiginda, Devlin’in alayci gozleriyle karsilasti. O anda Derek’in en azindan genc kadinin sagligi acisindan cekimi ertelemeye calistigini, ancak berikinin onun rahatsizligina inanmadigini kavradi.

Ama ‘yildiz’ kelimesinin soyleneisindeki hava, damarlarindaki kanin bir anda hizlanmasina yol acmaya yetmisti bile. Hemen ayaga firladi, yanaklari alev alev yaniyor, gozleriye atesler saciyordu.

“ Cekimi tamamlamaya hazirim Derek.” dedi.

“ Ama hepimiz cok yorgunuz...” diye basladi yonetmen.

“ Bu cekimi ne kadar erken bitirirsek, eve de o kadar erken donebiliriz,” dedi Tara duygusuz bir sesle. “ Sen hazirsan, ben de hazirim,” diye ekledi sonra da.

Derek, Devlin’e ofkeli bir bakis firlatti, sonra arkasini donup kameramanlara seslendi.
“ Basliyoruz cocuklar.”

Tara, Devlin’den yana basini bile cevirmeden, kameralarin kendisini bekledigi cole dogru yurudu. Uzun deneyimleri, kafasindaki her seyi silip atmasini ve kendisini yalnızca canlandirdigi karaktere vermesini sagliyordu.

Bes dakika boyunca, kameralar onun cevresinde calisirken, genc kadin sicak kumlarin uzerinde, colde yuruyup durdu. Yapayalniz bir kadindi... Colun ortasindaydi... Sevgilisi tarafından terk edilmisti ve olmesi ya da yasamasi yurumesine bagliydi! Gucu, duyugu dehset ve kalp kirkligiyla her an biraz daha azaliyordu.

Her seyini, kendisinden gokteki yildizlar kadar uzak ve buzdaglari kadar soguk bir erkek icin tehlikeye atmisti ve kalbi kirk birakip gitmisti.

Duse kalka, son gucunu harcayarak colde ilerliyordu ki, gozleri ilerde belli belirsiz gorunen bir kulubeye takildi. Umutsuzluk ve dehsetin verdigi son bir cabayla ileri atildi. Gozyaslari, kirden rengi degismis yanaklarindan yuvarlaniyorlardi. Zorlukla soluk almaya basladi.

Son metreleri de gecti, verandanin korkuluguna sarilarak sevgilisinin adini cagirmaya basladi, erkegin yanitlamayacagini bile bile haykiriyordu. Gerçekten de yanit gelmedi. Aci ve yorgunluk icinde hickirarak evin duvarini tirmalamaya ve sevgilisinin adini lanetlemeye basladi. Gozleri onunde bombos uzanan ve kendisini yutmaya hazır cole bos bos baktilar. genc kadin.

“ Tanri seni kahretsin....” diye haykiriyordu.
“ Cehennemde yan...”

Uzun bir sesizlik oldu. Sonra Derek’in sesi duyuldu.
“ Cok guzel kesin,”

Tara agzindaki berbat tadi gidermeye calisip, yutkunarak aciyan ayaklarinin uzerinde dogruldu yavasca. Sonra cevresinde olup bitenleri fark etti. Butun ekip cilginca alkisliyordu kendisini. Ama onun gozleri Devlin Bradley’yi aradi. O, digerlerinden uzakta, kollarini gogsune kavusturmus oylece duruyordu. Gozleri karsilasti. Tara’nin yere yuvarlanmadan once, son farkettiligi sey,

erkegin gozlerindeki begeni oldu. Sonra her sey karariverdi...

.....BOLUM IKI.....

Tara, cevresinde olup bitenleri hayal meyal gorup anlayabiliyordu. Bir ara, hep bir agizdan konusan insanlarin seslerini duydu. Sonra birisi, yuksek sesle onun adini haykirdi. Ama karsilik veremiyordu genc kadin. Isitme duyumu bir gidip, bir geliyordu. Birisinin buyurucu bir sesle, cevreye emirler yagdirdigini isitti. Bu ses onu urpertti ama nedenini bilemiyordu.

Sonra, sanki akintiya kapilip gitmeye basladi. Sesler, artik cok uzaklardan, zayif yankilar gibi geliyorlardi kulaklarina. Yumusak, sicacik ve kokusu tanidik bir seyle sarilip sarmalandigini hissetti. Guvencede ve emin ellerde oldugunu kavradi.

Dalginliginin icinde dusler goruyordu, ara ara da karabasanlar. Duslerinde hayvanlarla, uzayin derinliklerindeki gezegenlerden gelen yaratiklarla konusup duruyor; karabasanlarindaysa kendini ya bir fare deliginde, ya yirtici hayvanlarla dolu bir magarada, ya da odalarinin hic birinde pencere olmayan kocaman bir evde buluyordu. Boyle zamanlarda, yardim istemek icin birilerini cagirmaya cabaliyor ama cagirmek istedigini insanin adini, bulanik beyninde bir turlu bulamiyordu.

Sonunda, dusleri da karabasanlari da yerini, koyu bir karanliga terk etti. Yalniz bir keresinde, elinin yumusak bir sekilde sikildigini, yuzunde ve alninda, kendisine rahatlik veren bir seyin dolastigini hissedebilecek kadar kendine geldi o kadar, Sonra derin bir huzur duyup kendinden gecti...

Zaman zaman uyanir gibi oldugunda, bir hastane odasinda oldugunu ayirmsayabiliyordu. Ama bu onu hic tedirgin etmedi. Coglu kez yaninda bir varlik hissediyordu, bu rahatlatlaci bir varlikti ve Tara, kim oldugunu dusunmedi bile. Ama zaman zaman o varligin orada bulunmadigini hissettiginde, baska baska sesler kendisini yatistirmaya cabalarken, o cigliklar atiyordu. Sonunda, varlik, surekli olarak odada, yataginın yani basinda kalmaya basladi.

Sonra, zaman zaman isik ve golgeleri gormeye, odayi kaplayan gul kokusunu hissetmeye basladi. Artik sesler eskisi gibi uzaklardan gelmiyordu, hatta genc kadin, bazi konusmalari algilayabiliyordu bile. Bir keresinde iki erkegin, hasta olan birinden soz ettiklerini duydu. Basini kaldirip onlara, kendisini yalniz birakip basindan gitmelerini soyledi. Sonra yeniden dalarken , erkeklerden birinin guldugunu hissetti.

Bu gulusude bir yerlerden hatirliyordu, ama nereden?

Baslangicta, bilincinin yerine gelebilmesi oldukca zor oldu. Cunku bedeni bu savasimi kaldiramayacak kadar yorgun ve gucsuzdu. Sonra yavas yavas uyutuldugu icin degil, kendisi uyumak istedigini uyudugunu anladi. Ama, calisma hastasi bedeni direndi buna hemen.

Ne demekti yataga baglanip uyumak? Hastanede ne isi vardi? Hasta degildi ki! Ustelik, birkac hafta icinde yeni bir filmin cekimi baslayacakti...

Kendisine, onu buraya kapatanlara kizginlik duyarak gozlerini acti. Tam anlamiyla uyanik ve Formda hissediyordu kendini. Belki birazcik yorgundu , o kadar! Onca zaman araliksiz calistiktan

ve ard arda film cevirdikten sonra, bunu normal karsilamak gerekiyordu.

Gunes isigi odayi doldurmustu. Oda ciceklerle bezeliydi. Tara, butun bir gece uyumus olabilecegini dusundu. Gozleri kapidan baslayip, isigi izleyerek pencereye yoneldiginde, sirti kendisine donuk disariya bakan adami gordu.

Koyu renk saclari biraz dagilmisti. Ceketi bir iskemlenin arkasina atilmis duruyordu. Pencereden giren isigin altinda onun profiline bakti. Bu cikik alinli, duzgün burunlu ve bicimli dudaklari olan bir goruntuydu. En azindan bir gunluk sakalinin altinda kalan cenesi de guclu kisiligini simgeliyordu erkegin. Cogu kez gumus gibi parildayan celik grisi gozlerinin altinda, uykusuzluktan olsa gerek, siyah halkalar olusmustu.

Bir metre altmis santimi asan boyuyla Tara hic de ufak tefek bir kadin sayilmazdi. Ama pencereden bakan erkegin yaninda ufacik kalacagini biliyordu. Cunku bir basketbolcu kadar uzundu adam. En azindan bir seksen beslik boyu olmaliydi. Gozlerindeki bir bakis, Tara'ya bu erkege guvenilebilecegini anlatmaya yeterdi.

Ve Tara bunu biliyordu, hem de cok iyi biliyordu..

Genc kadin Devlin Bradley'yi uzun sure inceledi gozlerini alamadan. Onun, kendisinin uyandigindan haberi olmadigini cok iyi bildiginden, bakmaktan cekinmiyordu. Tara o anda, genc adama bakmayi, hem de onu hazirliksiz yakalamisken, ne kadar cok istedigini dusundu. Sonra bir kez daha, bundan uc yil once, onunla evlenmek ugruna meslegini terk etmeyi reddetmekle iyi mi, kotu mu ettigini dusunmekten kendini alamadi.

Reddetmemis olsaydi bile, yurumeyecegini yineleyerek kendi kendisini inandirmaya calisti. O bir sinama oyuncusuydu, hanim hanimcik bir ev kadini degil! 'Yerin dibine batsin' diye gecirdi aklindan. Hanim hanimcik olamayacagini cok iyi biliyordu.

Ustelik, meslegini birakip da evine kapanmasi icin, yeterli nedenler de gosterememisti genc adam. Ne asktan, ne de cocuklardan soz etmist! Bu durumda, meslegini birakip evlenmek, genc kadin icin, altin kafese kapatilmaktan baska ne anlam tasiyabilirdi ki? Ne yapacakti butun gun? Oturup tirnaklarini mi boyayacakti?

Pekiyyi oyleyse, Devlin Bradley neden kendisi ile evlenmek istemisti? Belki de pesinden kosan onca kadindan kurtulabilmek icindi... Ustelik, pesindekilerin en onunde de kendisi gelmiyor muydu?

Dusunceleri kendisini sinirlendirmeye baslayinca, gozlerini cevrip tavana dikti. Artik o sayfa kapanmist. Her sey uc yil geride kalip gecmise karismisti.

"Kendini nasil hissediyorsun?" dedigini duydu basucuna gelen erkegin.

Devlin, ona hala anlayamadigi o bakisiyla bakiyordu.

Genc kadin gozlerini yeniden tavana dikip, kuru bir sesle, "Bir kamyon tarafindan cignenmis gibiyim. Hem de iki kez ustuste," dedi, sonra igneleyici bir sesle. "Sen mi kullaniyordun?" diye ekledi. Gozunun ucuyla, genc adamin gerginlestigini gordu.

"Ne guzel laflar," dedi Devlin bir iskemle cekip otururken. "Neden yaptin bunu Tara? Tanri askina neden?"

Genc kadin basini cevrip bos gozlerle bakti ona.

“ Neden seni oleskiye calistirmama izin verdin, Neden soylemedin?” diye sordu gene Devlin.

Tara, “ Beni ‘yildiz’ diye asagiladiktan sonra ne yapacagimi saniyordun?” diye yanitladi.

“ Senin gercekten hasta oldugunu bilmiyordum,” dedi Devlin.

“ Bu zamana kadar sen ‘ hic’ benim uydurma rahatsızlıklarla cekimi aksattigimi gordun muydu?” diye sertce karsilik verdi Tara.

Genc adamin dudaklari cizgi gibi oldu. “ Hayir. Ama gecen gun, bunu yapabilecek kadar ofkeliydin,” dedi.

“ Gecen gun de ne demek? Ne demek istiyorsun?” Tara saskin asakin soruyordu.

Devlin bir sure ona bakti. Sonra, “ Kendinden gecip yere dustugunden bu yana iki gun gecti,” dedi.

Tara tam anlamiyla sok geciriyordu simdi. Ama mirildanarak bunu gizlemeye calisti. “ Yalnizca birazcik yorulmustum. Biraz uykuya gereksinimim oldu herhalde;” dedi.

“ Birazcik yorulmak ha?” Devlin basini salliyor ve endiseyle onu suzuyordu. “ Tam anlamiyla tukenmissin. Doktor, aylar once uzun bir tatile cikman gerektigini soyledi bana. Seni kucuk budala,” diye konustu sonunda.

Bu son yorum, genc kadini cileden cikartti.

“ Ben ne kucugum, ne de budala. Bana cocukmusum gibi davranma,” dedi hirsila.

“ O zaman sen de cocukca davranma. Tanri askina Tara, azicik akli olan birisi, durumun ciddiligini hemen kavardi. Boyle giderse, sana bir dadi tutmam gerekecek,” diye telasla yanitladi Devlin.

“ Zaten hep boyle dusundun,” derken, onleyemedigi bir sekilde gozyaslari yanaklarindan inmeye basladi. Bu zayifligini gordugu icin genc adama, yaslari durduramadigi icin de kendisine kiziyordu...

Devlin, yumusak bir hareketle uzanip onun elini oksadi ve “ Uzulme. Doktor, uyaninca gecirdiklerinin etkisini hissedecegini soylemistti. Bir sure, eski Tara olmadigini dusuneceksin,” diye yatistirmaya calisti onu.

“ Sen neden buradasin? Sucluluk kompleksi mi?” dedi genc kadin.

“ Hayir,” dedi Devlin. “ Digerlerinin bir suru isleri var. Aralarinda en bos olani bendim. Derek ve Randy her gun birkac kez ariyorlar seni. Digerlerinin yolladigi cicekler de odani coktan doldurdu.”

“ Ne iyi insanlar,” dedi Tara, sonra ansizin yerinden firlayacakmiskasina sordu. “ Ah Poo’ya ne oldu?”

“ Iyidir,” dedi Devlin sakin bir sesle. “ Randy onu alip Los Angeles’a goturecek ve sen iyilesinceye kadar bakacakti. Ama bizim Siyamli, gozlerini oymaya kalkisince, bundan caydi. Ben de alip kendi evime goturdum. Iyidir...”

Tara kuskuyla ona bakti, “ Randy’ye kedinin sana neden saldirmadigini soyledin mi?” dedi.

Devlin guldu, “ Yani ona, bu kediyi uc yil once daha yavruyken verdigimi soyleyip soylemedigimi

mi soruyorsun.. Hayir, yalnızca kedilerin iyi insanlardan anladiklarini soylemekle yetindim,” dedi.

“ Senin Vegas”ta bir evin oldugunu bilmiyordum,’ dedi Tara.

“ Benim yok. Bir arkadasiminkinde kaliyorum,” diye yanitladi Devlin.

Tara ona bakmadan, “ Anliyorum,” diye soylendi. Ama butun anladigi, bedenini bir kiskanclik duygusunun sardigiydi.

Bunu farketmekten kaynaklanan mutlu bir gulumsemeyle atildi Devlin. “ Bir erkek arkadasim Tara. Jim su siralarda yaz tatili icin Avrupa’da da...”

Tara, yuzunun kizarmasini asla onleyemedigini bilmenin kizginligiyla, “ O evde harem bile kurmus olsan umurumda degil,” dedi.

“ Yok canim, evdeki tek kadin, azili bir kediyle, kafesinden sik sik kacan kucuk bir fareden bunalmis olan temizlikci,” dedi neseli bir sesle Devlin.

Oysa genc kadinin gozleri gene yaslarla doldu.

“ Yani... Yani sen Churchill’i de mi aldin?”

“ Elbette... Yoksa Ah Poo beni de oldurebilirdi...” Yine nese doluydu sesi.

Genc kadin ona bakarak ictenlikle gulumseyince de hemen atildi. “ Bu, cok uzun zamandır bana ilk gulumseyisin...”

Tara, hemen gozlerini tavana kaldirdi. Guldugu icin kendisini azarlayip duruyordu icinden.

“ Neden ayrildik biz Tara?” dedi genc adamin yumusak sesi.

Genc kadin bir sure kalp atislarinin yavaslamasini bekledikten sonra yanitladi. “ Bunu sen cok iyi biliyorsun Devlin.”

“ Biliyorum. Cunku sen, bir filmde, benim yapacagim bir filmde rol alirsan, bunun yeteneginden degil, benimle olan iliskinden dolayi oldugunu dusunecek insanlardan korkuyordun. Cunku, ben senden meslegini birakmani istemistim.” diye siraladi genc adam.

“ Iste bak, biliyormussun,” dedi Tara.

“ Oyleyse, sen de yaniliyordun,” derken Devlin genc kadinin onu umursamaz tavirlarina hic aldirmiyordu. “ Bugun oldugu gibi o gun de senin yeteneginin olmadigini dusunebilmek icin insanin tam anlamıyla aptal olmasi gerekirdi. Bu nedenle korkan sendin, yoksa degil miydin?”

“ Simdiki zamanla konus,” dedi Tara.

“ Korkuyordum. Simdi de korkuyorum. Yeteneklerimle yukselecegim ve hic kimse, benim yukseldigim yere, yakinlarimin destegi ya da torpiliyle yukseldigimi soyleyemeyecek... Ben bir sanatciyim. Sanatimla yukselecegim. Iliskilerim ya da gorunumumle degil...” diye bir solukta anlatti.

“ Ama bunu zaten kanitladin Tara,” dedi Devlin.

“ Ve her gun kanitlamaya devam edecegim. Benden iyi bilirsin Devlin, bir kadin sanatci yetenegiyle is buldugu surece iyidir. Ama bir gun bir dedikodu cikarsa hapi yuttu demektir. Bunu

goze alamam,” dedi hirsle.

“ Ama bu gidisle paranoyak olacaksin,” diye cikisti genc adam.

“ Sen de gun gectikce gercekciligini yitiriyorsun,” oldu genc kadinin yaniti.

Genc adamin gozlerinde gene tuhaf bir bakis belirdi.

Devlin'in yuzunde belirgin bir kararma, gozlerindeyse, Tara'nin hala okuyamadigi o bakislar vardi. Endiseyi andiriyordu, ama Tara, oyle olamayacagindan emindi. Devlin, asla endiselenmezdi. Asla..

“ Tamam,” dedi genc adam sakin bir sesle. “ Bunu bir an icin bir yana birakalim ve bizi ayiran diger nedenleri tartisalim.”

“ Tartismamizin hic bir yarari yok,” diye yanitladi genc kadin. Yorgunlukla yastiklara yaslandi. Su anda gucunun yerinde olmasini ne kadar isterdi. Yataktan firlayip kacabilirdi o zaman . Kapanmis yaralari desmenin hicbir anlami olmadigini dusunuyordu. “ Her sey uc yil once oldu Devlin,” dedi. “ Artik o yanginin kullerini eselemenin bir anlami yok ki...”

“ Gerçekten oldu mu Tara, gerçekten oldu mu?” dedi Devlin.

Ansizin ayaga kalkip tepeden asagiya, garip piriltilarla dolu gri gozleriyle onu suzmeye baslamisti. Tara, sanki kapana kisilmiscasina, tum cabasina karsin gozlerini onunkilerden alamiyordu.

Genc adamin elleri, bembeyaz carsafin uzerinden kayip omzunun bicimli kemiklerini kavradiginda, onlari itebilecek gucu de bulamadi. Yalnizca olgun sesiyle, “ Evet! Oldu!” diye mirildanabildi.

Devlin'in sozlerle kaybedecek zamani yoktu. Basini genc kadinin yuzune dogru egdi. Genc kadin, uzun suredir yadsidigi duygularinin etkisiyle, elinde olmaksizin dudaklarinin kendiliginden aralandigini hissetti. Genc adamin dudaklarinin degmesiyle birlikte, vucudunu bir alev dalgasi kaplayiverdi. Kullerin altindaki ates yeniden canlaniyordu.

Tara, Onun dilinin, kendi agzinin icinde dolanisini ve bu opuste bir ısrar degil, yalvaris oldugunu da ayni anda ayirmsadi. Bu sessiz yakari, vucudundaki atesin daha da yayilmasina yol acti. Bir yandan da kendi kendine, kollarini genc adamin guclu boynuna dolamasinin hastaliginin bir sonucu oldugunu basini ondan kaciracak kadar bile gucu kalmadigini yineleyip duruyordu. Sonunda, kendini inandirmis ve ic huzurunu saglamis bir durumda, son direnisini de birakip kendisini genc adamin dudaklarinin ve ellerinin oyunlarına terk etti.

Genc kadinin dudaklari, genc adaminkilerin altinda ezilirken, Devlin'in elleri once onun yuzune kadar cikti oksayarak, sonra da bogazindan asagilara kaymaya basladi. Tara, vucudunu saran arzu ve tutkunun aci tadini bir kere daha hissetti. Bu onu korkutuyordu bir yandan da... Devlin; oylesine tutkuyla opuyor ve oylesine oksuyordu ki, genc adamin uc yildir suregelen bir aclik icinde oldugu sanilabilirdi.

Ama, ayni aclik duygusu genc kadini da kollarına almisti bile. Ruhunun derinliklerinde ozenle sakladigi, hatta gonlunden silip attigina inandigi butun duygulari, arzulari gereksinimleri simdi birer birer yuzeye cikiveriyorlardi. Bildigi tek sey vardi. Devlin'in disinda hic bir erkek, kendisinde bu duygulari yaratamamisti, yaratamazdi...

Ellerin ince hastane geceliginin yakasindan iceri, goguslerine suzulurken, genc adamin dudaklari da Tara'ninkilerden ayrilip yukarilara, yanagina ve alnina yoneldi. Sonunda elleri, gogus uclarini,

dudaklari da genc kadinin kulaklarini oksamaya basladigi anda, Tara yay gibi gerilip genc adamin vucuduna yaslandi, Bedeni titremeye ve bogazindan iniltiye benzer sesler cikmaya basladigi anda, genc adamin arzu dolu fisiltisini duydu.

“ Tara tatlim, seni fena halde istiyorum. Hayatim sensiz bir cehennem gibiydi. Benimle bogusmaktan vazgec sevgilim,” diyordu bu fisilti.

Tutku dolu bir arzunun pencesindeki vucudu, titremelere kapilmisti. Tara, onunla bogusmak bir yana, karsi koymak icin bile caba gosteremiyordu. Parmaklarini genc adamin yumusacik siyah saclarinin arasina sokup, dudaklarini aramaya basladi. Devlin butun agirligiyla onun uzerine abandiginda da hicbir itici tepki gostermedi.

“ Sey... Ozur dilerim...” Diyen yari alayli, gulusunu gizlemeye calisan bir ses, sanki kuklacilarin ipleri cekmesi gibi, hizla birbirinden ayirdi arzu dolu, kendinden gecmis iki vucudu. Genc kadinin yanaklari, neredeyse saclari kadar kirmiziydi simdi. Tara, uzerinden dogrulan Devlin'in arkasindan kendilerine neseli gozlerle bakan doktoru gorebildi sonunda. Adamin kahverengi gozlerinde acik bir keyif vardi. Kendi durumunu unutup, saclarini duzeltmeye cabalayan Devlin'le doktor arasinda dolastirdi gozlerini.

“ Selam doktor,” dedi Devlin hicbir sey olmamiscasina.

“ Eger elinin altinda bir vazo, bir sise, buyuk bir tas, atabilecek bir sey olsa , Tara hic dusunmeden Devlin'in beynini parcalayabilirdi. Nasil olabilir de, sanki masum bir cocuk oyunu oynuyorlarken birisi odaya girivermis gibi, bu kadar sakin kalabilirdi bu adam? Ustelik kendisi gibi kucucuk, zayif ve gucsuz birinden, hasta bir kadinin zaafindan yararlanmaya curet edebilirdi? Elbetteki ona karsi koyabilecek kadar guclu ve saglikli olmamasi yuzunden...

Ah, bir saglikli olsaydi, gosterirdi ona, kendisinden yararlanmanin ne demek oldugunu...

Bu son dusunce, genc adamin kendisine karsi haksizliginin kaniti gibi yerlesti kafasina. Sonra, gozlerini cevirip Devlin'e oldurucu bir bakis firlatti.
' Bunu yanina birakmayacagim,' der gibiydi.

Genc doktor, sonunda kapinin yanindan ayrilip genc kadin yanina gelebildi. Dudaklarinda ozur dileyen bir gulumseme vardi simdi. “ Inanin, buraya gelirken boyle mesgul olabileceginizi dusunmemistim. Ben Dr. Easton'um. Kendinizi nasil hissediyorsunuz?” dedi.

Tara, yuzunde son derece sevimli bir gulucukle,
“ Kendimi gucsuz hissediyorum doktor... Sanki ben, ben degilim....” dedi. Bu dogrudan dogruya Devlin'e atilmis bir tasti ve genc kadin, goz ucuyla bakinca tasin yerine oturdugunu gordu sevincele...

“ Bu cok dogal Miss Collins. Cok zor saatler gecirdiniz. Iki gundur kendinizi bilmeden yatiyorsunuz. Gucunuzun yerine gelmesi icin biraz zamana gereksiniminiz olacak. ‘ Nisanliniz,’ sizin kendinizi cok yordugunuzu anlatti bana,” dedi devirdigi cami fark etmeden.

‘ Nisanli ha?’ Bu da ne demek oluyordu?

Tara tam agzini acip bunlari soracakti ki, gozu odanin kosesinden kendisine uyarici isaretler yapan Devlin'e takiliverdi. Genc adam, kasini, gozunu oynatip duruyordu.

Bu arada, olup bitenlerin farkina bile varmayan doktor, Heyecanla anlatmaya devam ediyordu. " Insan bedeni harika bir makinadir Miss Collins. Ama, onun gucunun de sinirlari vardir. Bence sizinki, bu sinirlara daha iki ay once ulasmis. Artik, yavaslamayi ogrenmelisiniz," dedi bir solukta.

Tara, yavasca ortuleri uzerine cekti ve " Ben meslegimde yukselmeye calisiyorum doktor," dedi. " Yavaslayarak kaybedecek zamanim yok benim. Siz bana en erken ne zaman isimin basina donebilecegimi soyleyin yeter. Gelecek ay cekimine baslanacak bir filmde, cok onemli bir rolum var. Kacirmak istemem."

Easton umutsuzlukla basini sallayarak, " Eger sonunda gene hastaneye dusmek istemiyorsaniz korkarim ki bunu biraz ertelemek zorundasiniz Miss Collins," dedi. " En azindan bir kac ay..."

" Ama... Film," diye karsi cikti Tara. " Film ertelenemez ki! Doktor, anlamiyor musunuz, benim icin bekleyemezler. Rolu kaybetmeye dayanamam..."

Devlin, ilk kez soze karisti. " Seni uyarmistim Doktor. Yildizimiz, guzel oldugu olcude inatcidir da..."

Tara, bu gizli ovgu ve alaylari anlamamazliktan gelip, ofkeyle ona bakti ve " Sen bu konuya karisma," dedi sert bir sesle. " Birazcik yorgun dustum diye en verimli cagimda meslegimden kopacak degilim," diye ekledi sonra da.

Easton, Tara'nin 'nisanlisina' karsi bu kadar sert cikmasindan saskinliga dustuyse bile bunu saklamayi basardi. Sesinde profesyonel bir yumusaklikla, sakin sakin, " Nasil istiyorsaniz oyle yapabilirsiniz Miss Collins," dedi, " Ama, sozlerimi kulak ,arkasi ederseniz, bilin ki gelecek sefer cok daha kotu olacak ve cok daha uzun sure calisamayacaksınız."

Tara, yalnizca, " Anliyorum," diyebildi.

Easton, yumusak bir tavirle ona ve Devlin'e baktikten sonra ayaga kalkarken, " Sizi cok iyi anliyorum Miss Collins," dedi, " Bilebildigim kadariyla, Hollywood'un en gozde yildizlarindan birisiniz. Son bir kac yildir surekli zirvedeydiniz. Ama, kendinize dikkat etmelisiniz. Her yil suruyle film cevrilebilir. Ama sizin bir tek vucudunuz var ve o sizi birakabilecek kadar yorgun..."

Tara, adamin isini yaptigini ve kendisini dusundugunu biliyordu. Ona kizmaya hakki yoktu.

Doktor devam etti. " En azindan bir kac ay dinlenin. Keske daha fazlasini yapabilseniz... Hicbir seyle ugrasmayin. Yalnizca dinlenin. Kendinizi okumaya verin, gunesin altinda tembel tembel yatin. Son aylar boyunca, yalnizca fiziksel olarak degil, sinirsel olarak da cok yipranmissiniz..."

Sonra cikip gitti...

Tara sirtustu uzanmis ofkeyle ve umarsizlikla soluyordu. Birisiyle kavga etmesi, sinirlerini bosaltmasi sartti. Pekala Devlin Bradley olabilirdi bu... Genc adamin elini sertce iterek, " Soyler misin bana, hangi cesaretle kendimde olmadigim bir sirada ' nisanlim' oldun?' dedi.

Genc adam kollarini kavusturup neseyle ona bakti. Bir sey soylemedi.

“ Tanrının cezası! Sana bir soru sordum,” diye haykirdi genc kadin.

“ Nedenini biraz once birlikte yasamamis miydik?” dedi Devlin.

Tara artik kendini tutamadi, acti agzini, yumdu gozunu ve bir cirpida genc adam hakkında dusunduklerinin tumunu haykirdi onun yuzune. Ne kabalasti, ne de asiri sertlesti, ama sozlerinin hepsinin hedefi buldugunu goruyordu.

Devlin, alayli bir ilgi ve Tara'yi cildirtan bir gulumsemeyle butun soylediklerini sonuna kadar sesini cikarmadan dinledi. Genc kadin, karsisindakinin kizmasini, kendisine karsilik vermesini istiyordu. Oylece siritarak oturmasini degil! Bunu nasil basaracagini dusunmek icin derin bir soluk almaya calistigi anda, Devlin sozu kapiverdi.

“ Tukenip hasteneye kaldirildigin haberinin gazetelere gecmesini ister miydin?” dedi en masum sesiyle.

Genc kadin bir anda kaninin dondugunu hissederek, aceleyle, “ Hayir, elbette ki, hayir,” diye kekeledi. “ Ama...”

“Tara, biliyorsun ki butun olup bitenleri hasir alti edebilecek kadar etkinim. Elbette su anda kafamda, senin gelecekteki kocan olmak gibisinden bir dusunce yok. Ama belki sesnin daha iyi bir fikrin olabilir...” dedi omuzlarini silkerek. “Ancak bu sekilde dedikodulerin onune gecebirdim...”

Mantikli konusuyordu. Hem de cok mantikli. Ama gene de genc kadinin icinde bir kustu vardi. “ Ama ortada ne nisan yuzugu var, ne de yapilmis bir aciklama,” diye kekeledi gene.

“ Yuzugun yokluguna kulp uydurmak kolay. Hastalandigin sirada film ceviriyyordun ve hicbir taki takmaman gerekiyordu,” diye kolayca gerekcesini uydurdu Devlin.

Tara, hem yenilmislik, hem de sikinti hissediyordu. Yenilmislik duygusunun nedeni, genc adamin kendisiyle kavga etmemis olmasiydi. Soyledigi tum agir sozlere karsilik bile vermemisti. Sikintisinin nedeniyse, elinde bile olmaksizin, onun yaninda kendisini rahat ve mutlu hissetmesiydi.

“ Peki ya aciklama ne olacak?” diye ısrar etti.

“ Cok yalin. Ben zaten coktan hastanenin bas hekimiyle, Dr. Easton'u nisani gizli tutmak istedigimiz konusunda uyarmistim. Basini uzak tutmak istedigimi de ekleyince, hic sasirmadan, bu sirrimiza ortak oldular,” dedi soguk bir sesle, Devlin.

“ Yaa,” derken Tara, sesinin ne kadar gucsuz ve ezik ciktigini fark etti ve bunu onlemeye karar verip surdurdu konusmasını. “ Eh, ne diyeyim? Sanirim buna gerek kalmayabilirdi de... En azından, bundan sonra oyunu surdurmek gereksiz...”

“ Umarim ki oyledir,” diye yanıtladı Devlin aynı soguk sesle. O anda Tara, ikinci kez, eline bir sey gecirip onun kafasına fırlatmak istegini duydu.

“ Doktorun ogutlerini tutacak misin?” diye konuyu degistirdi genc adam, sanki onun durumunu fark etmemis gibi.

Biraz once, kendisini istedigini soylerken, genc adami yanlis anlamis oldugunu dusundu Tara, Su anda basucunda dikilen adam, ‘ gorevini’ tamamlamaktan baska hicbir sey istemiyor gibiydi cunku. ‘Gorevini’ tamamlayip kendi hayatına donmekten baska...

Iste bu deli edebilirdi genc kadini....

Onun sorusuna yanit bekledigini fark edince Tara, ters bir sesle mirildandi. " Elbette ki tutacagim. Baska bir secenegim var mi?"

Devlin, ortada bir sey yokmuscasina Pencerenin onune kadar gitti. Sonra donup, " Yani bu durumda, ' Kutlama'daki rolunu birakiyor musun?" diye sordu.

" Ne demek istiyorsun... Sen, sen de onu destekliyor musun yoksa?" diye yerinden dogruldu tara.

" Ben destekleyenlerden yalnızca biriyim," dedi Devlin.

" O halde eminim ki, hastaligim seni cok mutlu kilmistir," dedi aci bir sesle Tara.

" Tam anlamiyla oyle sayilmaz," diye karsiligini verdi genc adam. " Sen iyi bir oyuncusun. Ustelik bu role de en uygun sendin. Senin yerini doldurabilmek icin oldukca zaman kaybedecegiz."

" Oyleyse..." diye yalvarircasına soze basladi genc kadin. Agzından kacirmisti bir kere, zorunlu olarak bitirdi cumcesini, " Oyleyse, zaman kaybetme ve cekimi birkac ay ertele benim icin..."diyerek.

Ona bakmadan konustu genc adam. " Senin boyle seyler istemeyecegini sanirdim Tara. Baskasından bir sey istemeyecegini..."

" Unut simdi bunlari," dedi gozleri tavana dikili... Gururunu ayaklar altina alip ondan bir sey istedigi icin kendisinden nefret ediyordu.

Devlin kendi kendisine konusurcasina, " Olabilir aslında," dedi. " Filmin gelecek yaz piyasaya cikmasi gerek. Birkac ay ertelese bile, alti ay zamanimiz kalıyor. Olabilir..."

Genc kadin umutsuzlukla, " Unut dedim sana. Bana iyilik etmeyi aklından cikart. Ne senden, ne de bir baskasından iyilik istemiyorum. Kimseye gereksinimim yok benim..." diye karsi koydu.

" Eger bu ertelemeden ikimizin de kazanci cikacagini soylersen, biraz olsun rahatlar misin?" dedi Devlin. " Filmi sen iyilesinceye kadar erteleyecegim."

" Karsiliginda ne istiyorsun?" diye sordu Tara kusu dolu bir sesle.

" Sen de benim icin... Benim icin, kucuk bir iyilik yapacaksın," oldu genc adamin yaniti.

" Neymis o?" derken genc kadin Devlin'e karsi neden hep kuskucu davrandigini soruyordu kendi kendine. Tam o anda duydu yapacagi 'kucuk' iyiligin ne oldugunu...

" Gercekten de cok basit," dedi Devlin. " Benim filmi ertelememin karsiliginda, sen de benim nisanlim olacaksın..."

.....BOLUM UC.....

" Sen aklını mi oynattın?" diye haykirdi Tara, sonra genc adam karsilik vermeye fırsat bulamadan

ekledi. " Sakin! sakin yanit verme! Hic deliler, deli olduklarini bilebilirler mi? Tipki butun insanlar gibi akilli olduklarini dusunup avunurlar... Oyle degil mi?"

" Dinle beni Tara," dedi Devlin bozmadan.

" Neden dinleyecek misim?" dedi ofkeyle genc kadin. " Simdiye kadar dinlediklerimden hic hosnut kalmadim ki..."

Genc adam kollarini gogsune carprazladi, hafifce pencerenin pervazina dayandi ve gulumseyerek ona bakmaya koyuldu. " Ben seytan degilim Tara. Seytan olmadigim icin de, yaptigim iyilige karsilik senin ruhunu isteyecek degilim..." dedi.

" Istemeyecek misin?" Genc kadin gucunu toplamaya cabaliyordu bu arada.

" Seninle evlenelim demedim ki..." dedi Devlin.

" Oyleyse dediginin anlami neydi?" Tara'nin saskinligi artiyordu. Karsisindakinin ne demek istedigini anlayamamisti...

" Aslinda senden hicbir sey istemis de degilim." Sesi, kucuk bir cocuga onemli bir konuyu andiran yetiskinlerin tonundaydi simdi. " Sana, yalnizca, filmin cekimini nisanlim olmayi kabul edersen erteleyebilecegimi soyledim, o kadar," dedi.

" Ama seninle evlenmeyecegim..." Genc kadinin sesi kararsizdi.

" Tamam, anlayabildin sonunda," dedi Devlin alayci sesiyle.

Tara bir an, hastaliginin aklinda etkiledigini dusunup korktu. " Butun bunlarin anlamini aciklar misin bana," dedi Devlin'e.

" Elbette. Yanlis anlamis olabilecegin seyleri sana bir daha anlatayim." Sesi kupkuruydu genc adamin. " Filmin cekimini alti ay erteleyecegim, tabii eger sen pazarligi kabul edip, bu sure icinde benim nisanlimmis gibi davranirsan. Soylemek gereksiz ama, o rolu alip alamaman da bu pazarligin sonucuna bagli..." dedi.

Tara, saskinlikla kekeledi. " Peki ama, neden bir nisanli istiyorsun? Neden?" sonra fisildarcasına ekledi. " Hem neden beni sectin bu is icin?"

Genc adam, ifadesiz bir yuz ve sesle yanitladi onu.

" Cunku, rahatsiz edip cesaretini kirmak istedigim cok genc bir hanim var. Onu ve babasini, ancak ciddi bir iliskim oldugunu gostererek durdurabilirim. Bunu yapmak zorundayim, cunku babasi, is hayatimin gelecegi icin ortaklik kurmayi dusundugum bir insan..." dedi.

Tara, ona inanmayan gozlerle bakti. " Yani simdi sen o unlu capkinligin, sevimliligin ve cekiciligine... bu isi halledemedigini mi soyluyorsun?"

" Ben boyle bir sey soylemedim. Ne var ki o genc hanim, babasinin vasiligi altinda..."

" Vasilik mi?" Tara'nin gozleri irilesti. " Soylesene senin su kucuk hanim kac yasinda?" diye soylendi.

" Bir kere o 'benim' falan degil," derken Devlin ilk kez sabirsizlik belirtisi gosteriyordu. " Julie on

yedisinde..." diye ekledi.

" Kendinden utanmalisin," diye saldırdı genc kadın hemen. Bir yandan da Devlin'in, o kibirli, kendinden emin erkeğin, on yedisindeki bir çocuk karsısında bu hallere dustugunu gormenin zevkini yasiyor ve kahkahalarla gulmek istiyordu.

Kendini savunlak istercesine mirildandi Devlin.

" Yemin ederim ki onu ayartmak icin hicbir sey yapmadim ben."

" Pekiyi, o, aranızdaki Yirmi yaslik farki gormeyecek kadar asik mi sana?" diye alayci bir sesle kesti Tara. Kozlari ele gecirmenin mutlulugunu yasiyordu.

" Bak Tara, anlamiyorsun. Aslında suc, babasında. Jake Holman'i, kizinin benimle evlendigini gormek kadar hic bir sey mutlu edemez. Cunku iki imparatorlugun birlesmesi icin can atiyor. Ona, bir iki kez, boylesine genc bir kizla evlenmeyi dusunmedigimi anlatmaya calistim. Julie'nin benim kizim yasinda oldugunu anlatmaya calistim. Ama o, bunlarin hic birini dinlemedi bile," diye aciklamaya calisti genc adam.

" Vah zavalli Devlin," dedi Tara kikirdayarak.

" Anliyorum," dedi genc adam basini egerek.

" Icinde bulundugum durum, senin sadist sakalarina uygun dusuyor, degil mi?"

" Aynen oyle," dedi genc kadın. " Sorununu anladim. Ama boylesine ivedi bir cozume gereksinimin yok ki. Butun yapacagin, bir sure o cocuktan uzak kalmak. Sonunda unuttur gider seni..."

" Iste butun sorun da bu ya," diye yanitladi Devlin. " Ondan uzak kalamam. Sen Holman'i bilemezsin. Ne eski kurttur o... Is gorusmelerini asla burosunda yapmiyor. Buna yanasmiyor bile... Tanri bilir neden. Ama ne var ki, annem, onlari Teksas'taki ciftligimizde kendisi ve uvey babamla birlikte bir kac hafta gecirmeye cagirdi. Gelecek ay... Bu benim onu yakalayip is konusabilmek icin tek sansim. Bir Avrupa ulkesine yapmak istedigim ihracat icin onu da ikna etmeliyim," diye acikladi sonra da.

" Anlaya..."

" Julie," diye kesti genc adam. " Tabii o da babasiyla birlikte gelecek. En azindan, o cevremde hayran hayran dolasirken is konusmak son derece rahatsiz edici bir sey..."

" O zaman gitme sen de..." dedi Tara ogut verircesine. " Ne olur? Holman'la konusacak baska bir yer ve zaman bulabilirsin nasilsa!"

" Kolay olmamakla birlikte bulabilirim. Cunku adam cat burada, cat orada... Ne yazik ki Julie'nin gelecegini ogrenmeden once evde verilecek kucuk partiye katilmaya soz vermistim. Eger gitmezsem, annem beni asla bagislamaz," dedi Devlin.

" Annen mi? Peki, annen neden seni Teksas'ta gormeyi bu kadar istiyor ki?" diye sordu Tara sasirmis bir durumda.

" Benim evlenmemi istiyor da ondan." Devlin ne diyecegini bilemiyor gibiydi.

" Julie ile mi?" diye usteledi Tara.

“ Eger, saglikli torunlari olabilecegine inansa, Drakula'nin annesiyle bile evlenmemin onemi olmaz onun icin. Julie'de ozellikle gozu oldugunu sanmiyorum,” dedi Devlin gulerek.

Genc kadin bir an onu suzduktan sonra, “ Peki bu sahte nisanlilik sona erdiginde annenin ne diyecegini de dusundun mu?” dedi. “ Cok uzulmez mi kadincagiz...”

“ Annemi tanidigim kadariyla,” diye soguk bir sesle karsilik verdi Devlin. “ Benim buyuk bir hata isledigimi soyleyecek, beni azarlayacak ve isleri yoluna koymami isteyecektir. Bundan bir sonuc alamayinca da, oturup yeni gelin adaylari aramaya koyulur o kadar.”

Tara, durumun gercekten Devlin'in anlattigi kadar yalin ve kolay olup olmadigini tartti kafasinda bir an. Sonra, “ Bir an icin onerini kabul ettigimi dusunelim. Anneni tanimiyorum ama, her seyin senin soyledigin gibi oldugunu da kabul edelim. Peki neden ' Ben' Devlin? Neden baska bir kadin degil de 'ben'?” diye merakini soruya doktu.

“ Baska bir kadina guvenemem,” diye kesti genc adam. “ Cunku senin disindaki bir kadin, bu durumdan yararlanmaya ve cikar saglamaya kalkisabilir.”

Tara bu sozlerdeki taslari anlamamazliga gelerek,
“ Ben yapmaz miyim?” diye sormayi yegledi.

“ Asla. Cunku is, baska insanlarla yaptigin anlasmalara geldiginde, sen dunyanin en durust kadinisindir Tara,” dedi Devlin.

Tara kendini bir an rahatsiz hissetti. “ Yani bana tam anlamiyla guveniyor musun?” dedi sonunda.

“ Kesinlikle,” oldu aldigi yanit.

O anda, Tara asil cikar saglayanin Devlin oldugunu kavrayiverdi. Cunku kendisi hastaydi ve onun filminde rol almayi istiyordu. Uzuntuyle oteki yanina dondu ve “ Planinda bir suru bosluk var,” dedi.

Genc adam sasirmiscasina odayi gecip yatagin yanina gelerek iskemleye oturdu. “ Oyle'mi? Oysa ben, bunun oldukca iyi bir senaryo oldugunu saniyordum.

Genc kadin keyifle ellerini citirdatti. Ah, o sirada, genc adamin yuzundeki hinzirca gulumsemeyi bir gorebilseydi! ama, goremedigi icin, “ Yanilmisin,” dedi. “ Cunku daha ilk adimda hata yaparak, beni olmak istemedigim bir yere koymussun. Bu da, senin etkinligini kullanarak yukselmeyi amaclayan cikarci kadin rolu... Bunu yapmam Devlin.”

“ Biz de nisanlanma isini gizli tutariz. Yalnizca annem ve evdeki birkac konuk bilirler,” diye yanitladi Devlin.

“ Ya basina sizinti olursa?” diyerek gercek kuskusunu aciga vurdu Tara.

“ O zaman da, eger isine gelirse, yeniden birbirimizi yemeye baslariz. Herkesin icinde kavgalar ederiz. Boylelikle toplumsal sayginligimizi yeniden kazanmis oluruz! Bir sure sonra, bozulan nisanimiz, Hollywood'un sayisiz trajik oykulerinden biri olarak anilir, ardindan da unutulur gider,” diye ciddi bir sesle karsilik verdi genc adam.

Tara, bugune kadar yarattiklari hava sayesinde nisanlanmalarinin Hollywood cevrelerinde sansasyon yaratmayacagini dusundu. Gene de akli bu ise tam olarak yatmis degildi dogrusu.

“ Sana guvenmiyorum Devlin” dedi. “ Sen bir seyi ellerinle kavradin mi, onunla yetinmeyen ve hep daha fazlasini isteyen insanlardansin.” Sonra dakikalardan beri aklini kurcalayan soruyu yapistirdi. “ Ya doktor iceri girdigi sirada yaptigin kucuk gosteriye ne demeli? Ilerde de benden bu sekilde yararlanmayacagin ve beni tedirgin etmeyeceginden nasil emin olabilirim?”

“ Eger ogrenmek istedigin buysa Tara,” diye donuk bir sesle soze basladi Devlin. “ Isin dogrusu seni hala fena halde istiyorum. Cok guzel bir kadinsin ve senin bir zamanlar, kollarimda cirilciplak yattigini bir turlu unutamiyorum.”

Tara, aciksozlulugun bu kadarindan rahatsiz oldu ve vucudunu yeniden ates bastigini hissetti.

Onun tepkisine aldirmayan Devlin, tabii eger farkina varmissa, devam etti. “ Ama, eminim ki, sen benim kucuk, sevimli nisanlim rolunu oynarken bile, beni kendinden bir kolboyu uzakta tutabilecek kadar iyi bir oyuncusundur.”

“ Elbette oyleyim,” diye yanitladi genc kadin kendinden emin bir sesle. Ama, ayni anda sesinin ne kadar kendini savunur tonda oldugunu ve kulagina yabanci geldigini fark edip sustu.

“Eh, oyleyse ikimizde birbirimizi cok iyi anladik,” dedi Devlin. “ Bunu, senin pazarligi kabul ettigin seklinde yorumlayabilir miyim?”

Icinden gelen bir ses, Devlin’in boynu bukuk haline bakarak aldandigini ve cok buyuk bir hata yaptigini fisildiyordu, Tara, agzindan cikan sozleri ayrimsadiginda hic de sasirmadi buna karsin. “ Anlastik. Pazarligi kabul ediyorum. Ama yineliyorum. Uc yil once oldurdugumuz iliskiye canlandirmak icin bir sey yapmayacaksin...” diyordu agzindan cikan sesi! “ Altı ay sureyle, ‘ kutlama’nin cekimi baslayincaya kadar, senin nisanlin rolunu oynayacagim. Ama sonra donup filmin cekimine hazirlanacagim. Tamam mi?”

O anda, aklina ilk kez bir soru takildi. Madem ki, kizla babasi yalnızca birkaç haftaligina Teksas’ta olacakti. O zaman Devlin neden kendisinden altı aylık bir anlasma istemisti? Ama bunu sormaya fırsat bile bulamadan, genc adam, ifadesiz bir sesle konustu.

“ Tamam anlastik. Doktor, hafta sonuna kadar burada kalmani istiyor. Sonra ben de New York’a gidip gelecegim. Bu arada, seni alir ve Jim’in evine yerlestiririm. Orada, kumsalda yan gelip guneslenirken, kucuk oyunumuz icin guc toplarsin,” dedi.

“ Buna hic gerek yok, ben kendi evimde de dinlenebilirim,” diye karsi cikti Tara.

Devlin kuskuyla kaslarini havaya kaldirdi. “ O zaman, evini istila edecek olan Los Angeles gazetecilerinden yakani nasil siyirirsin bilemem,” dedi. “ Buna dayanabilecek misin Tara?”

Genc kadin kararsiz bakislarini ona cevirdi.

Devlin, “ Bak Tara,” diye ekledi. “ Ben ortalarda olmayacagim. Sen rahat rahat dinlenebilirsin.”

Tara, bir sure onu suzduktan sonra, kayitsiz bir sesle, “ Oyle olsun,” dedi.

Devlin ayaga kalkip gitmek uzere kapiya yoneldi. Tam kapinin onune gelince ansizin donup sordu.

“ Bir sey sorabilir miyim Tara?”

“ Sen sorabilirsin. Ama ben yanitlar miyim bilemem,” dedi genc kadin.

Genc adam, son derece tarafsiz bir sesle.
“ Benden sonra hayatinda hic kimse oldu mu?”

“ Tonla! Benim ne kadar taninmis bir kadin oldugumu bilmiyor musun?” oldu aldigi yanit.

“ Benimle dalga gecme tara,” dedi.

Genc kadin, gozlerine yas dolmasini engellemeye cabalayarak, “ Bana bu tur sorular sormaya hic hakkin yok,” diye fisildadi.

“ Ben senin yatagina giren ilk erkektim Tara, bu bile bana sorma hakkini vermeye yeter,” diye karsi cikti Devlin.

Genc kadin, onun sesindeki tedirginligi fark edip yanit vermedi.

Bir sure bekleyen genc adam sonunda, “ Iste tam benim tara'm, keci gibi inatci,” demekten kendini alamadi.

Sonra, tek kelime bile soylemeden odadan cikip kapiyi arkasindan kapatti.

Tara, uzun sure kapiya bakti onun arkasindan.

Oyle geliyordu ki, genc adamin son bir iki saat icinde, bu odadaki her adimi, her sozu ve her hareketi onceden planlanmistti, tipki satranc oynar gibi... Ustelik, bu oyunda, kendisine piyon rolü dusuyordu!

Konu Başlığı: Ynt: Lanetli Yuzuk- Kay Robbins
Gönderen: aylarca üzerinde Mayıs 04, 2007, 10:37:35 ÖÖ

Tara, gunes gozluklerini burnuna indirip elini gozlerinin hizasina kadar kaldirdi ve sol elinin ucuncu parmaginda, gunesin isiklari altinda, gokkusagi renklerini sacarak parlayan elmas yuzugu incelemeye basladi.

Bu yuzugu parmagina takali iki hafta olmustu. Ama Tara, Devlin'in kendisini bu eve yerlestirip ortadan yok olmasindan bu yana, her seye hala yadigayarak bakiyordu.

Yuzugun, filmlerde yuzlerce benzerini kullandigi yapay yuzuklerden fazla bir farki olmadigini, tipki onlar gibi isi bitince cikartilip atilacak oldugunu dusunuyordu. Zaten yuzuk, iki sevgilinin birbirlerine asklarinin simgesi ve evlenme vaadi olarak taktiklari bir simgeden baska neydi ki? Oysa kendisi ne asikti, ne de Devlin onun sevgilisi. Evlilikse yalnızca aldatıcı bir masal...

Ama gene de gozluklerini kucuk masanin uzerine birakip, yuzugu buyuk bir ilgi ve merakla incelemekten kendini alamadi. Bu oval bir yuzuktu. Borduru hem cok eski, hem de cok guzel isliydi. Som altindan yapilmis olup, cok ince bir zevki yansitiyordu. Bir an, yapay olup olmadigini bile dusundu. Ama Devlin, senaryolari en ince ayrintilara kadar onemseyen bir insandi... Sonra otomobille kendisini buraya getirirken soylediklerini hatirladi.

“ Al, iste rolunun en onemli donanimi. Saglikli gunlerinde tak,” demisti. Begenip begenmedigini sorma zahmetine bile katlanmamisti ustelik....

Ansizin caliveren sokak kapisinin zili, Tara’yi karanlik dusuncelerinden siyirdi. Genc kadin basini cevirisir cevirmesir Ah Poo’nun gozleriyle karsilasti. Kedi ani bir sicrayisla masanin uzerini bulmustu bile. O anda genc kadin, bu beklenmedik konugunu unutup, “ Kedicigim, gel, gel,” diye Ah Poo ile ilgilenmeye koyuldu.

Sonra dogruldu ve kapiyi calani tumuyle unutmus durumda, kendini incelemeye basladi. Teni gunesten bronzlasmisti. Hastanenin soluklugunu tamamen uzerinden atmisti artik. Dumduz karnini oksarken, civciv sarisi bikinisiyle nasil bir tezat olusturdugunu dusunuyordu, o sirada Ah Poo’nun bir garip sesler cikardigini duyup, kapinin zilini hatirladi. Hemen arkasini dondugunde, tanimadigi biriyle burun buruna geldi. Bu kendi boyunda, kumral saclari guneste sarilasmis ve yuzunde son derece sevimli gulumsemesi olan bir erkekti.

“ Ooo,” dedi genc adam. “ Erken bir noel armagani mi, yoksa gec kalmis bir dogum gunu armagani mi?”

Tara, bir anda bunun Avrupa’dan donen ve hic gormedigi ev sahibi olabilecegini kavradi. Gulumseyerek, “ Korkarim ki ikisi da degil,” diyerek sol elini uzatip, yuzugunu gosterdi.

Parildayan taslara bakan genc adamin yuzunde belirgin bir dus kirikligi okunuyordu. “ Aman Tanrim, olamaz. Sizi benden once biri kapmis demek ki. Ne kadar sansli biri olmal...” diye gulmeye basladi. Sonra kendisini en rahat koltuga birakiverdi.

“ Jim Thomas’siniz degil mi?” dedi Tara.

“ Oyle, ama siz beni nasil isterseniz oyle cagirin,” dedi eksilmeyen gulumsemesiyle genc adam. “ Siz de Tara Collins olmalisiniz. Tabii evlenip de kutukteki soyadinizi degistirmediyse...” diye bu kez sordu.

“ Henuz degil,” diye yanitladi Tara.

“ Devlin ha?” diyerek guldu bu kez genc adam.

“ Size ikimizden soz etti mi?” diye merakla atildi genc kadin.

“ Tek kelime bile etmedi. Ama, burada Devlin’in yerine sizi bulduguma ve hizmetci kadin da, Mrs. Hanson yani, Devlin’in nisanlisinin balkonda guneslendigini soyledigine gore yanilmamisim. Hele, parmaginizda, Dev’in atalarindan kalma yuzuk varken...” diye bir solukta yanitladi genc adam.

Tara gulumseyerek, nisanlarini aciklamaya hazirlanirken, Jim, Ah Poo’nun sinirli mirildanmalarina aldirmaksizin onu oksayarak konustu. “ Aslinda, Dev’le sizin nisanlanmaniz cok garip. Onunla en son bir ay kadar once konustuyduk. Yemin ederim hic boyle bir niyeti yoktu. Ama, bir yerlerde

ikinizin iki yil kadar once birlikte oldugunuzu okumustum.”

“ Zamanla her sey degisiyor,” dedi genc kadin sikintiyla.

“ Elbette, elbette...” diye cabucak konustu Jim onun sikintisini fark ederek, “ Endiselenmeyin. Sizi tatsiz sorularimla uzecek degilim. Sonunda askin kazanmis oldugunu gormekten mutluyum. Hepsi bu kadar,” dedi.

Konuyu degistirmeye can atan Tara, “ Devlin sizin yaz boyunca Avrupa’da kalacaginizi soylemisti. Ama donmus oldugunuza gore ben kendime bir otel ayarlamaliyim,” deyiverdi.

“ Sacma,” diye kesti hemen Jim. “ Burada dilediginiz kadar kalabilirsiniz. Evde fazladan bir yatak odasi daha var. Biliyorsunuz.” Gozleri dostlukla bakiyordu. “ Dev’in bir sey diyecegini sanmam,” diye ekledi.

“ Sizi rahatsiz etmezsem...” dedi Tara, Devlin’in ne diyeceginin umurunda olmadigini dusunerek Hayatini kontrol edecek hali yoktu ya...

Sonra, bir koltuk cekip onun yanina oturdu ve merakla sormaya basladi. “ Sizde hic de tipik bir turist hali yok. Neden Avrupa’ya gittiniz? Yoksa bir is gezisi miydi?”

“ Gayri resmi olarak oyle. Devlin, Avrupa’ya ihracat yapmak uzere girisimlerde bulunuyor. Ben de iyi niyet elcisi olarak, dostluklar gelistirmek icin gittiymdim,” dedi. Sonra gulumseyerek, “ Dev’i bilirsiniz. Is konusunda cok titiz ve gosteris meraklisidir...” diye ekledi.

Tara, iki erkek arasindaki iliskiye kavrayabilmek icin usteledi. “ Yani siz... Siz Devlin’le mi calisiyorsunuz,”

“ Dev’in buna ‘calismak’ demeyeceginden eminim. Cunku yillardir, yirmi yili askin tanisikligimiz boyunca hep benim ‘ ise yaramaz bir dahi’ oldugumu yineleyip durur. Okul yillarinda tanistik. O zamanda beri de dostuz. Ustelik, isin basinda, onun onerdigi bazi alanlara yatirim yaptim ve hep kazancli ciktim. Simdi de, ne zaman istese ona yardim ederim, elimden geldigince,” diye acikladi

Jim, sonra, “ Kediniz benden hic hoslanmadi sanirim?” dedi.

Tara, onun, Dev’in is hayatinda aldigi yerini kuculterek anlattigindan emindi. Cok daha onemli biri olmaliydi. Ama bir sey soylemeyerek, Ah Poo’yu kucagina aldi. “ Kusura bakmayin, ama Ah Poo insan neslinin buyuk bir cogunlugundan hoslanmiyor galiba,” dedi.

Kedi konusunda derin bir konusmaya dalmislardi ki, telefon calmaya basladi. “ Bahse girerim ki bu Dev’dir,” diyerek acti Jim. Sonra ahizeyi kaparak, “ izin ver Tara, biraz dalga geceyim,” dedi.

Tara, onun ‘ dalga gecmekle’ neyi kastetdigini dusunerek basini salladi. Aslinda, telefondakinin Devlin olacagina pek olasilik tanimiyordu, cunku kendisini birakip New York’a gideli tek haber alamamisti ondan.

Sonra merakla kulak kabartip Jim’in konusmasini dinlemeye basladi. “ Selam moruk. Hayat sana ne oyunlar oynuyor bu arada bakalim?” derken genc adam kahkaha atmamak icin kivraniyordu. Tara oturdugu yerden keyifle dinlemeye basladi bu yari argo konusmayi. “ Kim de ne demek yahu? Burasi benim evim degil mi? Elbette benim! Kim? Ha, elbette o da burada. Telefon caldiginda onu bastan cikartip bu aksam yemege cikmaya razi etme cabasindaydim...” Sonra daha olagan bir sesle,

“ Elbette konasabilirsin,” dedi. Telefonu Tara’ya verirken de fisildadi genc kadina. “ Hey heyleri uzerinde. Seninle konusmak istiyor.”

Genc kadin, Devlin’in neden sinirli oldugunu merak ederek telefonu aldi. Kiskanmadigindan emindi! Artik rolune baslamali ve once en zor insani, Jim’i inandirmaliydi.

“ Merhaba sevgilim,” dedi telefona.

Kisa bir suskunluktan sonra Devlin’in, “ Jim’in bir seyden haberi yok,” diyen ters sesini duydu.

“ Ah, elbette ben de seni cok ozledim canim,” dedi buna yanit olarak.

“ Simdi orada mi?” diye sordu Devlin.

“ Evet.... Aynen oyle,” dedi genc kadin.

“ Senin sevgili ‘nisanli’ rolunu nasil oynayacagini merak ediyordum. Gorunuse bakilrsa iyi oynayacaksin,” dedi genc adam. “ Dondugumde sicak bir de hosgeldin opucugu alabilecek miyim?”

Genc kadin en suh ve tatli sesiyle, “ Sirasi gelince senin olacak her seyi alacaksin sevgilim,”

Devlin guldu hattin obur ucundan, “ Aman, elinin altinda bicak falan olmasin da, bana yeter...” dedi.

“ Seni aramamin nedeni, yarin ogleden sonra orada olacagimi soylemekti,” diye ekledi sonra da.

“ Yolunu gozleyecegim,” dedi genc kadin.

Ama Devlin yakasini birakacaklardan degildi.

“ Beni sevdigini de soyle Tara,” dedi.

Tara, onun bu sinsi oyunlarından nefret ettigini dusundu, ofkesi tepesine sacramisti.

“ Bunu soylemezsen Jim inanmaz,” diye ekledi Devlin.

Genc kadin, ofkesini icine gomup, boyun egdi.

“ Seni cok seviyorum, canim...”

Sonra, bir sure karsisindakinin soluklarini duydu yalnizca, neden sonra Devlin’in, yumusak bir sesle,

“ Boyle soylenen bir sozun kolesi olabilirim. Yarin gorusuruz tatlim, “ dedi. “ Simdi bana Jim’i verir misin?”

Genc kadin ahizeyi Jim’e uzatti. Sonra kosarcasina yatak odasina gitti. Butun korkusu, oraya ulasamadan gozyaslarinin akmaya baslamasiydi. Ev sahibinin buna taniklik etmesini hic istemezdi dogrusu. Ofke ve hirstan titriyordu. Her seyi goze alip, Devlin’e nasil bir hayvan, hem de sadist bir hayvan oldugunu haykirsaydi keske...

Sonra aceleyle bikinisini cikartip ayagina rahat bir blucin, uzerine pembe bluzunu giydi, evde giydigi mokesenleri de ayagina gecirip asagi indiginde, hic bir seyin farkinda olmayan Jim, telefonu yeni kapatiyordu.

“ Neden bana nekahat doneminde oldugunu soylemedin?” diye sordu genc adam.

Tara, yerin dibine geciverdi utancından. Zorla gulumsemeye calisarak, “ Seni henüz yarım saattir taniyordum. Özel sorunlarım la canını sıkma k istemedim,” diyebilirdi. “ Zaten önemli bir şey de değildi,” diye ekledi sonra da...

“ Neyse,” dedi Jim. “ Devlin, akşam seni kente gotürmek istediğimi duyunca neredeyse öldürecekti beni.”

Genc kadın artık ofkesini gizleyemeyecekti. “ Sana beni bir yere gotürmemeni mi soyledi?” dedi bağırarcasına.

Jim, odanın oteki yanındaki bara doğru yururken,” öyle bir şeyler soyledi,” diye mirildandi.

Tara, bir an titreyen ellerine bakıp kararını verdi,
“ Oysa ben bu gece bir yere çıkmaktan çok hoşlanacağım. Örneğin bir sova gidebiliriz,” dedi.

Jim bir kahkaha atarak ona dondu ve “ Dev’in seni çok iyi tanıdığını anlıyorum. Aynen böyle bir şey söyleyeceğin konusunda yardıydı beni,” dedi.

“ Nee?” diye haykirdi genc kadın, kendisini çocuk yerine düşürdüğünün farkına vardığında, çok gec olmuştü.

“ Senin sif on a inat olsun diye bir yerlere çıkmak isteyeceğinden emindi. Benden bunu yapmamamı istedi,” diye kısaca açıkladı genc adam.

“ Ama kent merkezinde bir komedi sovu var. Hem uzak da değil. Üstelik, Devlin’in bilmesi de gerekmez,” diye üsteledi Tara.

Ama Jim’in yanıtı kesindi, “ Ben emirlere uyarım, küçük hanım,” dedi gulumseyerek.

“ Benim bir rehber e gereksinimim olmadığını biliyorsun. Pekala kendi basıma da gidebilirim,” dedi Tara tirnaklarına bakarak.

“ Uzunum Tara, ama su andan sonra, ev hapsindesin. Soylediklerimin seni kızdıracağını da bildiği için, seni bir yere bırakmamamı ve gerekirse odana kilitlememi emretti. Heps i bu kadar,” dedi Jim kararlı bir sesle.

Genc kadın rolunu falan unutup haykirdi.

“ Buna barbarlık derler. Eger Devlin Bradley, iki bin kilometre öteden bana emirler yağdırabileceğini ve benim de bunu din...”

Ansizin ne yaptığının farkına vardı. Sevimli nisanlı rolunu her yerde oynaması gerekiyordu. Yoksa ‘kutlamalar’daki rolunu kaptırabilirdi... Jim’e kaldırdı gözlerini.

Genc adam, “ Bir şeyler iç e misin Tara,” dedi masum bir sesle.

Gerçekten de bir içkiye gereksinimi olduğuna karar vererek, “ Beyaz sarap lütfen,” dedi . O anda bütün istediği Devlin’le karşı karşıya bulunmaktı. Hele bir de genc adamın boynu sıkılabileceği kadar yakınında olsa ne iyi olurdu...

Jim ona ickisini verdikten sonra, “ Eminim ki, su anda ‘itaat’ yemininin evlenme törenlerinde asla kullanılmaması gerektiğini düşünüyorsundur,” dedi. “ Aslında ikinizi bir arada düşündükçe, evliliğimizin feci bir şey olacağına inanıyor insan,” diye ekledi.

Tara sarabından bir yudum alırken, ansizin Devlin'le gerçekten evlenmeyeceklerini hatırladı. Her şey yalnızca bir oyundu ve her oyun gibi bir gün sona erecekti. Ama bunu düşünmek, genç kadını rahatlatacağı yerde, sıkıntıya bogmustu nedense.

Genç adam ona bakıp, " Nasıl tanışmıştınız? Yoksa bu sıkıcı bir soru muydu?" dedi.

" Pek sayılmaz," diye yanıtladı Tara. " Onun filimlerinden birinin galasında tanıştık."

" Sonra da yıldırım askına mı kapıldınız?" dedi Jim.

Genç kadın ona bakıp gulumsemi ve " Pek sayılmaz. Aslında, itiraf etmek gerekirse, onunla bir yakınlık kurmayı hiç de istemiyordum. ' yapımcı torpili' deyimini hiç duymuydu?" diye sordu.

" Elbette. Sanırım ki, yapımcılara yakınlığı olan sanatçılara daha fazla ve önemli roller verilmesi konusunda bir deyimdi," dedi Jim. " Ama ben işin gerçeğinde buna pek inanmıyorum."

Tara, " Ben de," diye sürdürdü anlatmayı. " Ama o zamanlar, bir çok yeni yıldızın, bu yüzden hızla yükseldiklerini, o ilişkileri sona erer ermez de tepeteklak yuvarlandıklarını duymuştum. Üstelik, bunların çoğu da Devlin'le olan ilişkileriyle yükselmiş ve sonra da dısmus yıldızlardı. Çünkü yönetmenler, Devlin'in yatırım yapmasını sağlamak için ona yakın kadınlara sözleşme yapmayı yegliyordardı... Kısacası bir tür yagcılık yapıyorlardı," dedi.

" Sen de bundan hoslanmıyordun, değil mi," diye sordu Jim.

Tara, basını salladı. " Ben, kendi yeteneklerimle şöhret basamaklarını tırmanmak isteyenlerdendim. Baskalarının yardım ya da torpilleriyle değil. Bu yüzden de, on yargılı davranıp Devlin'den uzak durmanın en iyisi olacağına karar verdim," dedi.

" Sana çok kur yaptı mıydı?"

" Sayılabilir," dedi Tara. Bir yandan da Devlin'le tanışmalarının ikinci haftasını hatırlıyordu. Her gün güllerle dolu kocaman bir sepet gelirdi evine. Çiceklerin arasından da üzerinde telefon numarasıyla tek bir sözcük bulunan bir kart çıkardı. Tek ve hep aynı sözcük: ' Lutfen'?"

Sonunda, akla gelebilecek her renkten güller ve yalvarmayı andıran tek sözcük karşısında daha fazla direnemeyeceğini anlayan Tara, Devlin'e telefon etmeye karar vermişti.

Anılarından sıyrılıp, dinleyicisine bir göz attı.

" Sonra," dedi. "Çıkmaya başladık. Rol almak için kolay yoldan gitmemeye kesinlikle kararlıydim."

" Aranızdaki ilişkinin gizliliği ikinizi da zorlamıştır herhalde," dedi Jim sorarcasına.

Tara, gözlerini kadehine indirdi. Zorlamak bir yana, Tara için adeta bir iskence olmuştı bu gizlilik. " Devlin, sağda solda ' gözükmekten' hoslanmazdı," dedi kendi kendine mirıldanırcasına " Ben de kendimden hosnut degildim... Nasıl söyleyeyim... Anlaşmazlıklar oluyordu."

Acıyla, ayrılmalarına yol açan tartışmayı hatırladı. Rol dağıtım yönetmeni, kendisine Devlin'in filimlerinden birinde hatırı sayılır bir rol ayırmış, ancak son anda Tara, " Devlin'in kendisinin yerine başka bir oyuncuyu yegledigini öğrenmişti. Kirilmiş ve kızmıştı buna, o ofkeyle solugu Devlin'in yanında alıp agzına geleni söylemişti tabii'ki. Ne var ki, genç adam onu ciddiye alacağına sakin sakin, sinema oyunculugunu bırakıp kendisiyle evlenmesini istedigini söylemişti. O ise bunu kesinlikle reddetmişti.

“ Tara?” Genc kadının anilarından siyirilmasini sagladi Jim'in soru dolu sesi.

“ Dilerim her sey yolunda gider,” dedi ona gulumseyerek.

“ Eminim bundan,” diye yanitladi Jim.

Tara, ona bakip yeniden gulumsedi. Cok sicakkanli bir insandi Jim. Ama akli bir kere, gecen uc yilda herkesin icindeki kavgalarına ve daha da beteri cektigi acilara takilip kalmisti. Genc kadin, ayrilmalarına karsin, hala hayrandi Devlin'e ve onun cekiciligiden kurtaramiyordu kendisini. Bunun tek yolunun onunla her firsatta kavga etmek ve onu kizdirmek olduguna kesinlikle inandirmisti kendi kendini. Ustelik, genc kadının fazla bir caba harcamasina gerek de kalmiyordu cogu kez. Onuruna dokunuldugu anda, Devlin, kavga konusunda Tara'dan cok daha istekli cikiyordu nedense...

Birden Jim'e bakip, Devlin Bradley ile o muhtesem sarisin model arasinda neler olup bittigini ondan ogrenebilecegini dusundu. Sonra caydi. Ona neydi ki? Tara, diger kadinla ilgilenmiyordu bile.

.....BOLUM DORT.....

“Yuzugu begendin mi?” diye sordu Jim, Tara'ya ikinci kadehini verip, kendisini rahat koltuga birakirken.

Genc kadin, bir kez daha anilarından kurtulup ona bakti. Sonra gozlerini yuzuge indirdi. “ Harika bir sey,” dedi kisaca, sonra merakina yenilip sordu.

“ Yanilmiyorsam biraz once , yuzugu tanidigini soylemistin. Ozel bir yeri mi var ailede?”

“ Lanetlidir!” dedi Jim.

“ Nedir,” Tara dehsetle bakiyordu.

Bir sure durakladiktan sonra Jim anlatmaya koyuldu. “ Bu yuzuk ailenin en buyuk ogullarından, diger en buyuk ogullara gecer. Onlar da bunu gonulden sevdikleri eslerine verirlerse, butun Bradley ailesi icin bolluk gunleri gelir. Her seyde sanslari acilir. Ama, en buyuk erkek cocuk, yuzugu gercek anlamda sevmedigi bir kadina vermis. Aileyi felaketler bekliyor demektir.”

Tara bir sure susup ona baktiktan sonra, “ Beni isletiyor musun? “ dedi.

“ Hayir,” dedi Jim. “ Ustelik dev'in bunu sana anlatmamsina da sasirdim. Lanet, On Yedinci yuzyildan beri gecerliligini hep kanitlamistir. Bradley'lerin atalarından biri, firtinali bir gecede, cok guzel ve zengin bir hanimin hayatini kurtarmis. Hanim da bu yuzugu ve kalbini vermis ona.”

“ Peki, lanet nereden kaynaklaniyormus?” Tara iyice meraklanmisti artik.

“ Yasli bir cingene kadından. Ne oldugunu tam bilmiyorum. Ama bir sure sonra, Bradley'lerin atalarından baska birisi, yuzugu kutsamis. O zamandan beri bu kutsamanin, ya da lanetin etkisi her zaman gecerli olmus. Neyse, yuzuk, gercekten sevilen birinin parmaginda oldukca aile guvencede demektir...” dedi muzip bir sesle Jim.

“ Peki ya ortada sevgi olmadan bir kadina verilirse?” diye usteledi Tara.

“ Bu ugursuzluk demektir, felaketler demektir. Gecmiste bir kac kere olmus da... Dev'in dedesi ornegin. Ilk esi olduktan sonra, ikinci kez evlenmis. Gunun birinde cok karli bir yatirim icin paraya gereksinimleri olunca, kari koca, yuzugu satip parasini sermaye yapmaya karar vermisler. Ama zamanlamalari cok kotuymus. Cunku yatirimi yapip hisseleri aldiklarinin ikinci gunu, borsa krizi patlak vermis ve bes parasiz kalmislar...” diye anlatti genc adam.

Tara kekeledi. “ Ya yuz... yuzuk ne olmus,”

“ Korkma parmaginda ki, gercek yuzuktur. Saniyorum ki, Dev'in buyukannesi, olumunden once, bir kopyasini yaptirip aslini saklamis. Daha bir kac yil oncesine kadar bilinmiyordu. Sonunda gercek yuzuk gizli bir cekmecede bulundu,” dedi Jim.

Tara bir sure bos gozlerle aralarina oturup yalanmaya baslayan Ah Poo'ya baktikten sonra,

“ Buna benzer oykuler duymustum. Ama kendimin bir aile lanetinin ortasina dusecegim hic aklima gelmemisti,” dedi.

Jim onun omuzunu oksayarak, “ Korkmana gerek yok. Dev'in seni gonulden sevdiginden eminim,” dedi.

Tara yeniden dusuncelere gomuldu. Hayir Devlin kendisini sevmiyordu. Guveniyordu yalnızca. Bu sahte nisanlilikten cikar saglamayacagini bildigi icin guveniyordu. Ona, bu eski ve degerli aile yadigarini teslim edebilecek kadar da guveniyordu. Ne var ki, gizli dusuncelerini, tutkularini ve duygularini anlatacak kadar guvenmemisti asla. Hatta, genc adam ona, annesinin evlenmesi konusundaki cabalarini anlattiginda, Tara, Devlin'in hayatini birisiyle paylasmayi isteyip istemedigini anlayamamisti.

Gecmisteki iliskileri, daha cok fiziksel begenilerine dayaniyordu. Birlikte olabildikleri zamanlar oylesine kisitliydi ki, ozel duygularından ya da duslerinden soz etmeye fırsat bile bulamamislardi. Her keresinde arzu, hirs ve aclikla birbirlerinin olmaktan, sahlanan duygularini ve bedensel gereksinimlerini karsilamaktan baska bir sey dusunmemislerdi.

‘ Devlin’ diye gecirdi aklından . Devlin gercekten de, ilk kez bir erkegin olan her kadinin dusleyebilecegi erkeklerdendi. Sevecen, yumusak ve koruyucu. Kendisini hic incitmemis, kirmamisti. Ne var ki hep kendisi icin ‘Bir seyler’ sakliyor gibiydi.

Tara, bu ‘ bir seyler’in ne oldugunu asla ogrenememisti.

Ertesi gun ogle saatlerinde Tara'yla Jim oynadiklari kagit oyununa dalmisken, yanlarından ayrılmayan Ah Poo ansizin once kulaklarini dikti, sonra da yerinden firlayip kapiya kostu. Kapinin biraz gerisinde oturdu. Kuyrugunu durmaksizin oynuyordu.

Bunu ilk kez Jim fark etti ve Tara'ya, “ Acaba disari mi cikmak istiyor?” diye sordu.

Tara, kalbinin hizli hizli carpmaya baslamasina aldiris etmezmissesine, soyle elini bir salladi. “ Hayir” dedi. “ Devlin dondu.”

Jim, saskinlikla sordu. “ Yani ‘o’ Dev'in dondugunu ‘anliyor’mu?”

Genc kadin guldu ona. Bir yandan da, daha kucukken bile kedinin, sevgili Devlin'inin yaklastigini hissettigini ve onu beklemek icin kapiya kostugunu hatirliyordu. Sesini kontrol etmeye calisarak. " Simdi asansorde olmal," dedi.

Ayni anda da, kapida donen anahtarin sesini duydular.

Jim'in oylesine komik bir surati vardi ki...

Devlin acilan kapinin onunde gorundu. Genc adam, daha cantalarini birakmaya firsat bulamamisti ki, Ah Poo, dusmanina saldiran bir kamikaze gibi uzerine atildi.

Genc kadin, oturdugu yerden onlara bakiyor, bir yandan da vucudundaki butun sinirlerin ayaga kalktigini hissediyordu.

Birden bire kafasindaki tum sorular aydinlanivermisti. Artik Devlin'in onerisini neden kabul ettigini biliyordu, uc yildir surdurdugu dusmanca davranma yonteminden neden caydigini da...

Neden baska erkeklere ilgisiz kaldigini, kimseyle birlikte olmadigini anlamisti. Dussuz uykularinin nedenini de kavramisti... Genc adamin kendisine her dokunusunda, dokunmak bir yana her konususunda ya da, varligini hissettigi her an neden heyecanlandigini neden tedirginlik ve ofke duydugunu artik cok iyi biliyordu...

Onu seviyordu. Daha baslangicindan beri hep sevmisti genc adami. Ustelik, onundeki bir kac haftayi... Hayir bir kac 'ayi', onun sevgili nisanlisi rolunu oynayarak gecirecekti. Oysa rol yerine her seyin gercek olmasini oylesine isterdi ki...

Sevgili nisanli... Hayir! ' Seven' nisanli...

Tara'nin yuzunu ifadesiz, gozlerini de bos bakar kilan, hareket etmemesi degil, bir tur oz savunma sisteminin calisir olmasiydi o anda. Devlin'in odaya girisini, Jim'le el sikisini izledi. Sonra genc adam ona bakinca, gozleri Devlin'in firtinayi andirir gozleriyle bulustu.

" Selam sevgilim," dedi genc adam. " Opucuk yok mu?"

Tara, ofkeden kizardi. Onun bu hinzirca taktiklerinden nefret ediyordu dogrusu... Neredeyse panige kapilacakti. Ansizin aklina, durumu kurtarabilecek bir gecici cozum geldi. Bakislarini ondan cevirerek.

" Sana cok kizginim," dedi. "Jim'e beni biryerlere goturmemesini soyledigin icin..."

Devlin kaslarini kaldirip gulmemek icin kivranan Jim'e bir goz atti. Sonra hala kucaginda duran kediyi yavasca saliverip egildi ve " Sen vermezsen, ben kendim alirim opucugumu," diyerek ellerinden tutup hic gucluk cekmeden ayaga kaldirdi Tara'yi.

Elleriyle genc kadinin ellerini, sanki kacmayi denememesini istercesine siki sikiya kavramisti. Ama Tara hic karsilik vermeden, karsi koymadan ayaga kalkti. ' Sen bir oyuncusun,' diyordu kendi kendine, ' Sakin olmayi bilmelisin...' Ama, kollarini istekle genc adamin boynuna dolayan, icindeki sanatci degildi. Bu, icindeki kadindi... Sevdigi erkege sarilmek arzusuyla yanan kadin...

Genc adamin firtinali gozlerinde , birden gunes acmis gibi oldu. Sonra, ellerini Tara'nin sirtina bastirarak dudaklarina egildi. Bu asla 'hos geldin' opucugu degildi. Devlin de oyle dusunmedi zaten.

Dudaklariyla genc kadinkileri ezmeye basladi...
Tara'nin ona karsi koyacak hali kalmamisti.

Dudaklari aralandi. Vucudu, sirtindan hafifce bastiran elin etkisiyle iyice genc adama yaslandi. Tara, genc adamin ellerinin ates gibi oldugunu hissediyordu bluzunun uzerinden... Kasiklarindan dogru tatli bir agri yukselirken genc adamin sertligini hissetti..

Sonra uzaklardan geliyormuscasına Jim'in sesi yankilandi kulaklarinda. " Bu bir seks filmi mi, yoksa her yastakiler seyredebilir mi?" diyordu.

Konu Başlığı: Ynt: Lanetli Yuzuk- Kay Robbins
Gönderen: aylarca üzerinde Mayıs 07, 2007, 09:58:52 ÖÖ

Bunu fırsat bilen Tara, Devlin arkadasina olumcul bir bakis firlatirken onun kollarindan siyrildi ve genc adamin bir daha kendisini kaldiramayacagi sekilde yere cokup dizlerini gogsune kadar kivirdi.

Sonra hicbir sey olmamiscasına , kontrollu bir sesle, " Oyuna uc kisi mi devam edecegiz, yoksa ikiniz is mi konusacaksiniz?" dedi.

Devlin ceketini cikartmis, kravatini gevsetiyordu. Iri bedeninden umulmayacak kadar seri bir hareketle o da yere cektu ve kartlari karistirmaya baslarken Jim'e donerek, " Isi aksam da konusuruz, simdi ikinizin de biraz parasini alayim," dedi.

Oyuna daldiklari sirada, Tara'nin akli gene baska yerlerdeydi. Artik kati gercekle yuz yuze gelmisti. Onu seviyordu. Ne yazik ki, bunu ona soyleyemezdi. Cunku, aralarindaki her sey, genc adamin ona karsi duydugu butun guzel hisler, uc yil once, kendisinin soz ve davranislariyla oldurulmustu.

Neden... Neden onu sevdigini cok daha once anlayamamisti? Neden ona karsi duyduğunu sandigi dusmanligin aslinda derin bir sevgi oldugunu kavrayamamisti?

Artik gercegi oldugu gibi kabullenmekten baska yapabilecegi bir sey yoktu. Genc adam, onu yalnızca sevmekle kalmamis, esi olmasini da istemisti. Ama kendisi, didinip ugrasarak yukseldigi meslek basamaklari ugruna, onu siddetle reddetmisti.

' Bagimsizlik,' diye dusundu. Kendisi tek basina ayakta durabilecegini kanitlama cabasindaki bagimsizlik kusaginin bir uyesiidi. Annesinden almisti bu dersi. Cocuklugunda kim bilir kac gece uyanip annesinin evlenmek icin okuldan ayrilmak zorunda biraktigi adami terk edememenin acisiyla agladigini duymustu....

Devlin'in sesiyle kendine geldi, " Eger senin icin bir sakincasi yoksa Jim, bu gece burada kalip, yarin Teksas'a gidecegiz," diyordu genc adam.

" Benim icin hicbir sakincasi olmadigini biliyorsun," dedi Jim, elindeki kartlara bakarak.

Devlin bu kez gozlerini Tara'ya cevirerek," Bu arada Churchill'i ne yapacaksın?" diye sordu..

Genc kadin, " Bana annenin 'evcil' hayvanlari sevdigini soylemistin. Ama ben gene de bir fareyi oraya goturmemin dogru olmayacagini dusundum. Asagidaki evde kucuk bir cocuk var. Cuhrcihill'i

cok sevdi. Ben de ona biraktim..." diye yanitladi.

Genc adamin gozlerinde memnunluk piriltileri belirdi. " Bunu dusundugune cok sevindim sevgilim," dedi. " Gerçekten de annem evcil hayvanlari sever. Ama bir fareye dayanabilecegini hic sanmam..."

" Fare'mi? Churchill'de kim?... " diye saskinlik icinde sormaya basladi Jim. Bir Tara'ya, bir Devlin'e bakip duruyordu. Ikisi birden kahkahayi bastilar...

Gulasmelerle gecen oyunun sonlarına dogru Jim durup duruken, " Ne iyi olacak. Dev filimleri yaptiracak, sen de basrolleri oynayacaksın Tara," dedi. Durusundan, ari kovanini comakladiginin farkında bile olmadigi belliydi.

" Asla," diye atildi Tara. " Ben Devlin'in filmlerinde daha once de oynadim. Cekilmez bir yapimcidir. Evlendikten sonra da oyle mi olacak diye merak ediyorum." Bu sozlere Jim yalnızca guldu. Devlin'se genc kadina soyle bir bakti.

Tara, digerlerine kalkmamalarını isaret ederek ayaga kalkti ve " Sanirim bu geceyi burada kesecegim. Okuyacagim bazi seyler var. Iyi geceler beyler, artik is konasabilirsiniz," dedi. Ardina bakmadan odadan cikti sonra.

Yatak odasında yalnızliginin icinde, kafasını,kurcalayan bazi seyleri dusunmeye basladi genc kadin. Oncelikle bir kac saat sonra Devlin'le birlikte bu odayi paylasacagini. Odayi ve yatagi...

Manyatize olmus gibi gozleri, iki hafta boyunca kendisine cok buyuk gelen, simdiyse daracikmis gibi gorunen yataga cevriildi..

Sonra odanın diger kosesindeki iskemlenin uzerinde duran geceligine bakti. Tedirginlikle bunun tek geceligi oldugunu hatirladi. Ustelik incecik ipekten yapilma ve oldukca acik olan bu gecelik, insanda ister istemez cinsellik cagrisimleri yaratiyordu ilk bakista. Buz mavisi ipegin uzunlugu dizlerinin hayli yukarisinda kaliyordu hem de...

Tara, bir an Devlin'in butun bunlari onceden planlamis olup olamayacagini dusundu. Gerçekten de bavulunu, Devlin hazirlayip yollamisti bu eve. Tara, simdi bavulun icindeki tum giysilerin, karavanındaki dolabinda duranların en seksileri oldugunu daha yeni farkediyordu.

Aslında Tara, yumusacik teninin uzerinde ipegin kayisina bayilirdi. Ustelik, bu pahali kumastan yapilma camasirlari alabilecek kadar parasi da vardi. Ama, bunlari erkekleri heyecanlandirmak icin almazdi ki...

Eger, kendisi bu gece giyecek bir gecelik sececek olsaydi, kuskusuz ki bu, flanel kumastan yapilma, uzun ve yakasi iyice kapali bir nine geceligi olurdu. Elbette ki, yasli ve itici gozukmek icin degil, yalnızca Devlin'e karsi cok zayif olan direncini zora sokmamak icin...

Sonra yapabilecegi bir sey olmadiginin bilinciyle, ayakkabilarini cikartip yalinayak banyoya yoneldi.

Belki iyi bir dus onu kendine getirebilir ve Devlin odaya gelmeden once uykuya dalmasını saglayabilirdi. Banyonun kapisini kapatip kilitledikten sonra, ustundekileri cikartmaya basladi. Sonra, suyu dayanabilecegi sicakliga ayarlayip kuvete girdi.

Bir sure sonra, sicaktan pembelesmis tenini yumusacik havluyla kurularken, geceligini yatak odasında biraktigini hatirladi. Kendi kendine kizarak, havluyu vucuduna doladi, bir eliyle onu

tutarken, oteki eliyle kilidi acmaya calisti. Aslinda, havlu, onun guzel vucudunu tumuyle orteabilecek kadar buyuk degildi. Genc kadin, kapiyi acmadan once, havluyu cekistirip durdu...

Sonunda kapiyi acip disari cikmaya hazirlanirken oldugu yerde donup kaldi. Onunde, kendi ciplak ayaklarinin karsisinda, piril piril bir cift erkek ayakkabisi duruyordu. Sonra komik bir yavaslikla gozlerini kahverengi ayakkabilardan uyumlu kahverengi pantolon ve krem rengi gomlege dogru kaldirdi. Kravatsiz yakanin arasindan gorunen boyuna kadar ayni yavaslikla cikti gozleri. Sonra guclu bir cene ve gulumseyen bir agiz geldi.

Gulumseyen? Tabii, elbette! Hinzir herif... En olmadik zamanda gulumseyebilecek bir tek erkek taniyordu zaten...

Sonunda gozlerini kaldirdi. Mavi gozleri, genc adamin celik gozleriyle bulustu. Tipki onun asagidan yukari yaptigi gibi, ayni yavaslikla, genc adamin gozleri de Tara'nin yuzunden asagilara, neredeyse ciplak vucudu boyunca ayaklarina kadar iniyorlardi. Tara, yanaklarinin kipkirmizi oldugunu cok iyi biliyordu.

Daha buyuk bir havlu bulamadigina yanan Tara, son bir cabayla, bu kucuk kumas parcasini vucudunun en 'tehlikeli' bolgelerini gizlemek icin cekistirmeye basladi. Sonra " Ne var? Ne istiyorsun?" diye sordu karsisindakine.

Devlin gozlerini kaldirdi sonunda, "Yoo," dedi.
" Buraya yalnizca cantami almak icin cikmistim ama, gosteriyi izlemeden inmek istemedim dogrusu..." Genc kadin onun gozlerinin icindeki alayi gorup daha da kizdi havlunun kucuklugune.

" Gosteri mi? Gosteri ha!" derken ofkeyle soluyordu genc kadin.

" Bundan sonraki filmlerde , mutlaka boyle ufak havlulu bir banyo sahnesi olmasini isteyecegim. Cok keyifli oluyor," dedi genc adam alayli alayli.

Tara, bir an havluyu tutmayi birakip, onun girtlagina sarilmayi dusundu. Ama, ondan guvenilir bir uzaklikta durmasi daha akillica olurdu.

" Bu tur sakalardan edepsizlikten hoslanmadigimi bilirsin. Ustelik ben oyuncuyum, striptiz yildizi degil..." demekle yetindi.

Nedendir bilinmez, bu benzetme genc adami da keyiflendirdi. Geriye cekilip yerde duran cantasini aldiginda hala kahkahalarla guluyordu. Sonra kendisini tutup genc kadinin mavi gozlerinin icine bakarak, " Sen gercekten esi bulunmaz bir kadinsin Tara. Hayatimin son aninda bile, bu gorunumunu dusunup gulebilirim," dedi.

Genc kadin, buz gibi bir sesle, " Kapiyi disardan kapatip beni rahat birakir misin?" demekle yetindi.

Kapiya yonelen Devlin, " bu gece Jim'le cozumlememiz gereken bir iki konu var. Cok gec kalabilirim. Sakin beni bekleyip de uykusuz kalma, olur mu?" dedi.

" Bunu dusunmemistim bile," oldu Tara'nin yaniti.

" Neler kaybettigini bir bilsen," dedi genc adam giderayak.

Kapi kapandiginda, kucuk havlu havada ucup duvara carpti...

Saatler sonra, uykusunun arasinda Tara, Devlin'in odaya girdigini duydu. Oda, yalnızca banyodan gelen küçük isigin etkisiyle yarı karanlıktı. Genç kadın, yatağın bir kosesine buzulup yatmıştı.

Tara uyuyormuş gibi yaparak, Devlin'in odada dolasisini dinledi. Sonra oda tümüyle karardı. Banyonun kapısı kapanmıştı. Tara, kısa bir süre sonra dustan gelen suyun sesini duydu. Gözlerini açtığında, odanın ay isigiyla yıkandığını gördü.

Kendini dinledi. Artık ofkeli değildi. Havluyu Devlin'in arkasından fırlatması, hem kendisini yatıstırmış, hem de durumun komikliğini gormesini sağlamıştı. Kim bilir yarı çıplak orada durup el kadar bir havluyu çekistirirken ne komikti! Ama gene de bütün alaycılığına karşın, Devlin mükemmel bir insandı, ona dokunmamıştı bile...

Bu, Tara'yi rahatsız ediyordu işte...

O sırada, banyodaki su sesinin kesilmiş olduğunu fark etti. Arkasını donup derin soluklarla uyku taklidi yapmaya hazırlanıyordu ki kapı açıldı, odaya önce ışık doldu sonra da Devlin'in sesi.

"Uyumadığını biliyorum Tara. Cin gibi uyanıksın."

İnatla karşılık vermedi genç kadın.

"Eğer tedirgin olduysan, sana pijamalarımı giymiş olduğumu söyleyeyim. Bu seni rahatlatacak mı?" dedi genç adam yumuşak bir sesle.

Genç kadının sınırları ayaklanmıştı. Küçük bir hareketle yatağın iyice kosesine çekildi. Biraz daha gitse, halinin üzerinde uyuyacak gibiydi.

"Uyumak istiyorum, izin verirsen..." dedi ağzının içinden.

"Su sorununu çözelim mi?" dedi Devlin.

"Han... hangi sorunu," diye kekeleydi Tara.

Sonra, yataktan fırlamaya zaman bile bulamadan sert bir el omzunu kavrayıp onu çevirdi. Genç kadın Devlin'in gözleriyle karşılaştı. Pijamalı bir bacak, kendi bacaklarını yatağa bastırıyordu. Omzunu tutan parmaklardan da kurtulma şansı yoktu.

"Tecavuze uğrama korkunu... Bunu bekliyorsun değil mi?" dedi Devlin buz gibi bir sesi.

"Ne... ne demek istediğini anlamıyorum," diye bos yere cırpındı Tara. Bir yandan da genç adamı itmeye çalıştı, ama pijamanın ustu olmadığından, elleri sıcak teninde kalakaldı...

"Haydi Tara. Bu yatağı paylaşacağımızı anladığından beri, benim seni sevismeye zorlayacağımı düşünüp dertleniyorsun, öyle değil mi," diye usteledi Devlin.

Genç kadın onu kendisinden uzaklastırmaktan başka bir şey düşünmeyerek, "Bu sana yakışacak bir davranış da ondan..." dedi ve dedigine pısman oldu. Gene, fazla ileri gitmişti.

Genç adam onu bırakıp arkasına donerken,
"Ama, ben bir hanımı zorlamaktan nefret ederim..." dedi.

“ Devlin...” dedi genc kadin. Ayni anda da genc adamin dudaklarini kendininkilerin uzerinde buldu. Tara, dudaklarini simsiki kapatip, onu omuzlarindan itmeye calisti.

Hicbir yarari olmadı bunun. Genc adam, canini yakmaksizin onu altinda tuttu ve dudaklarini aralamaya zorladi opusunu sertlestirerek. Dili, dudaklarinin uzerinde dolasiyor, bir yandan genc kadini uyarirken bir yandan da oburcasina onun tadina bakiyordu. Elleri, incecik ipegin olusturdugu engeli asip goguslerinin yuvarlakligini bulmuslardı bile...

Arzu, genc kadının aklını koreltmisti sanki. Artik, istekten baska hicbir sey hissetmiyordu. O anda muthis bir korku duydu. Genc adam, kendisini alabilirse, bir daha ondan kopamayacaginin bilincine varmistı. Bu da bir kadının basına gelip gelebilecek en feci seydi... Genc adama, ask ve bedensel gereksinimlerin gorunmez baglariyla baglanip kalmak...

Son ve umutsuz bir ciglik atti. Ama bu sahlanan duygulari bastirabilecek kadar guclu bir silah degildi. Genc adamin omuzlarini iten elleri, artik onu kendisine cekmeye, uzaklastirmaya calistigi bedeni bedenine yapistirmaya baslamislardi. Tirnaklari, genc adamin tenini kaziyacak gibiydi. Devlin'in dudaklarinin altinda ezilen agzi canlanmistı sanki, artik opuslere cok daha atesli karsiliklar veriyordu.

Onun bu tepkisi, genc adamin ofkeli acligini yatistirmadi. Tam tersine daha da arttirdi. Genc kadin bunu farkettil. Ama, genc adamin elleri vucudunun her yaninda dolasiyor ve oksuyordu. Bu da Tara'nin hicbir sey dusunmesine firsat birakmiyordu.

Sonunda dudaklari, genc kadının boynuyla omuzlarinin birlestigi noktaya indiginde, Tara onun ellerinin incecik geceligini karnında kadar cektigini hissettil. Sanki cok uzaklardan geliyormuscasina, genc adamin konustugunu duydu.

“ Tara sana hastanedeyken bir soru sormustum. O zaman yalan soyledigini biliyorum. Simdi gercegi soyle bana. Benden baskasi oldu mu?”

.....BOLUM BES.....

“ Ne...ne,” diyebilirdi genc kadin. Yari karanlikta Devlin'in gozlerini gormeye cabalayarak.

“ Benden sonra kimse oldu mu hayatında?” dedi genc adam soluk soluga.

Genc kadının yalan soyleyebilecek durumu yoktu. Yalnizca basini sallayabilirdi. Sonra fisildadi. “ Hayir olmadı. Hic kimse olmadı.”

Devlin, uzun sure gozlerini onunkilere dikip bakti. Genc kadin, bu gozlerde gercegi arastirmanin disinda, baska seyler de sezdi. Sonunda, sakin bir sesle sordu genc adam. “ Neden, Neden Tara?”

Genellikle, boylesi sorular sordugunda ona cok kiziyordu genc kadin, ama bu kez ofkesi parlamadi. Vucudunu saran istek, yavas yavas dagiliyor ve yerini soguk bir aciya birakiyordu. Tara, uc yil once onu reddetmesinin ocunu almaya calistigini dusundu genc adamin, ‘ keske iskence halini almasa,’ diye diledi icinden. Ama gene de, onu sevdigini soyleyip silahlarini teslim etmek yerine,

“ Isim basimdan askindi. Bunlara ayiracak zamanim olmadi,” demeyi yegledi.

“ Tek nedeni bu muydu?” diye usteledi Devlin.

Genc kadin basini kaldirip ona bakti. Sesindeki duygusallik acaba endise belirtisi miydi?

‘ Olanaksiz,’ dedi kendi kendine. Aradan uc yil gecmisen, Devlin’in onun hayatina giren erkekler konusunda endiselenmesi olanaksizdi. Yoksa genc kadinin sevgisini itiraf etmesini, sirf gururunu tatmin etmek icin mi istiyordu genc adam?

Buz gibi bir sesle, “ Ne yapmaya calistigini bilmiyorum Devlin, ama benim hayatima giren erkekler seni hic ilgilendirmez,” dedi.

“ Tanrim. Sen bana hic guvenmiyorsun,” dedi genc adam.

“ Neden guvenecekmisim? Uc yil once bir kez guvendim. Sonunda ne oldu; beni arkamdan vurdun,” dedi genc kadin. Ofkelenmistiyeniden. Omuzlarindan itmek istedigiy anda, Devlin onun ellerini yakaladi ve karninin uzerine bastirip oylece tuttu orada.

“ Demek oyle?” dedi. “ Demek seni arkandan vurdugumu saniyorsun?”

“ Kendimi suclayacak degildim ya,” dedigiy anda Tara, sanki uzun suredir kafasini kurcalayan bir sorunun yanitini bulmuscasina rahatladigini hissetti genc adamin. Hicbir sey anlamiyordu. Ne tuhaf bir adamdi, bir an ofkeden kopuruyor, bir an sonra da alabildigine rahatlayiveriyordu...

Sonra genc adam ansizin kizginliga kapilarak,
“ Tara, uc yil onceki aptal bir film icin miydi butun bunlar?” diye sordu.

“ Film icin degil,” dedi kendini savunurcasina.
“ Ben sana guvenmistim. Meslegimde yukselmek istiyordum. Sense tutup benim rolumu baskasına verdin. Hem de meslegimi birakmami istedin benden!”

“ Tara, bunu ‘neden’ yaptigimi dusunmeyi biraksana artik,” dedi Devlin.

“ Ben var saymistim ki...” diye kekeledi Tara.

“ Neyi varsaymistin?” diye sordu Devlin celik gibi parlayan gozlerini ona dikerek, “ Benim o roluy sende almakla, seni sinemadan kopartacagimi ve geceleri yatagimi susleyecek bir cicek olarak saklayacagimi mi?” dedi.

Tara, yanaklarinin kizardigini hissetti. “ Ama,” dedi. “ Sen bana meslegimi birakmami soylemistin. Soylemedin mi? Baska ne dusunebilirdim ki?”

Genc adam, kendisini yana atip sirtustu kaldi bir sure, vucudu ofkeyle titriyordu. “ Bilmiyorum,” dedi sonunda. “ Bilmiyorum. Eger senin kucuk kafanin bulup bulabildigiy tek neden buysa, benim soyleyebilecek bir seyim yok. Ne halin varsa gor...”

“ Bir nedeni mi vardi?..” diye kekeledi korkuyla genc kadin.

“ Unut artik,” dedi Devlin. “ Bunu bana o zaman sormaliydin. Nedeni artik onemli degil. Hic yoksa benim icin. Simdi birak da uyuyayim. Sen de uyu, yarın uzun bir yolculuk yapacagiz,” diye ekledi arkasini donerken.

Genc kadin, geceliginin eteklerini cekerek arkasini dondu. Pencereden giren ay isigini izlemeye koyuldu. Acaba uc yil once hata mi etmist? Bu olasiligi ilk kez dusunuyordu ve beyni karincalanmaya baslamisti.

Las Vegas'tan Teksas'in Amarillo kentine kadar olan ucak yolculugu olaysiz gecti. Tara, uykusuz gecirdigi gecenin yorgunlugunu hissediyordu. Genc adama bakinca, onun da pek rahat bir gece gecirmedigini anlamasi zor olmadi. Kendilerini ugurlamaya gelen Jim uzaklasir uzaklasmaz, genc adam sevgili nisanli rolunu bir yana birakip kendi icine kapanmist. Tara, sevdigi erkegin artik kendisinden nefret ettigini biliyor ve ona daha fazla aci cektirmemesi gerektigini dusunuyordu, kendisinin aci cekmesi pahasina...

Geceki ofkesi icin de suclayamazdi onu, cunku uc yil once, istemeden de olsa gururunu cok kotu kirmisti genc adamin. Hem de belirsiz bir nedenle...

Bu yanlis anlasmayi aciklayabilse bile, iliskilerinin bundan uc yil once sona ermis oldugunu da biliyordu genc kadin. Tipki, dun gece soyledigi her seye karsin, asil suclanmasi gerekenin kendisi oldugunu bildigi gibi...

Evet, genc adam onun meslek hayatina karismisti ama, kendisi de hicbir zaman bunun nedenlerini sormamisti ona. Kim bilir, sorup ogrenseydi belki, hak bile verebilir, hic yoksa anlayabilirdi. Evlenmekten korktugu icin, aptalca bir panige kapilmis ve genc adami reddetmist.

Butun bunlari, onceki gece, gunes isimaya basladiginda Devlin'in yaninda yattigi o uykusuz saatlerde kavramisti. Kendi kendine, neden sevdigi erkekle ondan nefret ediyormus gibi kavga ettigini, neden eline gecen fırsatlardan yararlanip da gecmisteki hatasini gidermedigini sorup durmustu. Artik yetiskin bir kadindi ve istedig seyler ugruna kavga edebilirdi. Neden Devlin icin kavga etmesindi? Bunu gururuna yediremezdi de ondan, degil mi?...

" Tara?"

Genc kadin yerinden sicrayarak, kiraladiklari otomobili kullanmakta olan Devlin'e bakti.

" Tara, titriyorsun. Sogutucuyu kapatmami ya da biraz durmami ister misin?" dedi genc adam.

Tara, kollarinin tuylerinin urpererek havalandiklarini gordu. Dusuncelerinden olmaliydi.

" Sey... Biraz usudum galiba. Eger seni rahatsiz etmeyecekse..." diye bir seyler kekeledi.

" Elbette ki rahatsiz etmez," dedi Devlin sogutucuyu kapatirken.

Tara, camdan disariya bakti, Amarillo'nun son evleri de arkalarinda kaliyordu.

Sonra basini cevrip arka koltukta duran Ah Poo'nun sepetine bir goz atti. Ses cikmadigina gore hayvancagiz miyavlamaktan yorulmus olmaliydi. Kedinin en nefret ettigi sey, sepet icinde tasinmakti cunku, hele otomobille...

Basini one cevzirirken, Devlin'in annesi ve uvey babasiyla tanisacagi ani dusunup, titredi. Ozellikle annesiyle...

Acaba nasil bir kadindi? Resmi miydi, yoksa rahat bir insan mi? Dar kafali miydi. Yoksa insanlari anlayabilecek kadar aydin biri mi?"

Acaba, kendisini, gelecekteki gelini olarak benimseyebilecek miydi? Ipek gomlegine bakarken, benimsemesini istedigini anladi genc kadin. Yureginin en derin ve gizli yanindan bir ses, Devlin'in annesinin kendisini sevmesini istedigini haykiriyordu. Ama nicin?

“ Annem seninle tanismak icin sabirsizlaniyordur,” dedi dusuncelerini okumuscasına Devlin.

Ona baktiginda, genc adamin, aralarindaki gerilimi yumusatmaya calistigini anladi.

“ Oyle mi dersin? Ona ne zaman soz ettin... Bizden... Yani demek istedigim...” diye kekeleydi.

“ New York’tan aramistim. O da, Rick de cok memnun oldular,” dedi genc adam. “ Rick uvey babamdır,” diye acikladi sonra da.

“ Benim sinama oyuncusu oldugumu biliyorlar mi?” diye sordu Tara merak ve endise karisimi bir duyguyla.

Genc adam ona bakti ve “ Elbette ki biliyorlar. Filimlerinin cogunu da seyretmisler. Annem gecen yil senin Oskar kazanman gerektigini soyluyordu,” dedi.

Tara elinde olmaksizin gulumsedi. “ Menajerim ise, bana o filmde oynamamami ogutlemisti. Ondan bu yuzden ayrilip Karen Farrel’le calismaya basladim zaten. Beni ‘kutlamalar’ da oynamam icin tesfik etmeye baslayinca, bu secimin de yanlis oldugunu dusundum oysa...” dedi.

“ Sarki soylemekten mi cekiniyorsun?” diye sordu Devlin.

“ Albette. Muzikal filmlerde oynayip da basarisizliga ugrayan bir suru yildiz gordum. Onlardan biri olmayi istemem dogrusu. Ama Maggie rolu o kadar guzel ki, disimi sikip sarki soylemeyi de ogrendim sonunda,” diye acikladi Tara.

Genc adam gozlerini yola dikip, kendi kendine konusurcasina, “ Sen o rol icin bicilmis kaftansin,” dedi.

Tara, tam sesinin sarki soylemek icin oldukca iyi oldugunu soylemeye hazirlaniyordu ki, Devlin’in sozleri beyninde yankilandi. Acaba, Karen’in israriyla, Devlin arasinda bir baglanti var miydi?

“ O rolu bana sen ayarladin, degil mi?” dedi ansizin suclarcasına.

“ Yok canim, nereden cikarttin bunu?” Devlin sakin sakin. “ Son soz rol dagitim yonetmeninindi...”

Genc kadin dudaklarini sikarak, “ Oyleyse sana tesekkur etmeme hic gerek yok,” dedi..

Otomabil ciftlik evinin kapisinda durdugunda, agaclarin arasindan gelen bir ciglikla o yana donduler.

“ Devlin!”

Incecik, bir genc kiz, bacaklarini saran daracik blucini ve kendisine cok yakisan acik mavi gomlegiyle agaclarin arasindan firlayip, kendisini Devlin’in kollarina atti. Bir yandan ciglik atiyor, bir yandan da sanki genc adamin kendisini opmesini istiyordu.

Julie, kumral saclari, bir suru tarakla toplanip topuz yapilmisti. Tara, bunun genc kizin ne yapısına, ne de giyimine uymadigini dusundu. Ustelik, bir de agir makyaj yapmisti. Gozlerinin cevresini oylesine koyu boyamisti ki, insan onun Kleopatra'ya benzedigini dusunebilirdi, bir pandaya da...

O anda burnuna bir de yogun parfum kokusu geldi. ' Devlin boguluyor olmalı' diye dusundu. Sonra, Devlin'in kendisinden uzaklastirmaya cabaladigi kizi bir kez daha tartti ve kararini verdi;

Julie, daha savas borulari oter otmez, gozyaslari icinde alandan kacacakti!

Sonra gozlerinde ince bir alayla " sevgili nisanlisinin' genc kizin kollarini boynundan cozebilmek icin verdigi savasimi izlemeye basladi.

Yalan soylememisti, gercekten de Mr. Devlin Bradley'in basinda tam bir bela vardi. Yardima gereksinimi oldugu da kesindi ustelik.

Sonunda kendisini genc kizdan kurtarabilen Devlin derin bir soluk alirken Tara'yi gordu ve hemen " Tara," dedi. " Bu, Mr. Jake Holman'in kizi Julie. Julie, bu da Tara, nisanlim... Tara Collins..."

Tara yuzune bir gulumseme oturtup genc kiza elini uzatti ve " Merhaba Julie," dedi. " Seninle tanistigima sevindim."

Oysa Julie seytan gormus gibi bakiyordu. Oldugu yerde durdu, gozlerini Devlin'e cevirdi. Bu gozlerde aldatilmislik, terk edilmislik okunuyordu. Sonra, ok gibi firlayip evin icinde kayboldu...

Konu Başlığı: Ynt: Lanetli Yuzuk- Kay Robbins
Gönderen: aylarca üzerinde Mayıs 08, 2007, 03:08:32 ÖS

" Senin kibarligin konusunda soyledigim ve dusundugum her seyi geri aliyorum," dedi Tara, ama sesinden , gulmesini zor engelledigi belliydi.

" Uzuldum," dedi Devlin. " Onlarin buraya yarin geleceklerini ve Julie'nin kotu haberi annemden ogrenecegini saniyordum."

" Hicbir seyi varsaymamalisin," dedi Tara. Sonra ekledi. " Yakanda degil ama, yanaginda harika bir dudak izi var..."

" Aman!" diyerek mendilini cikartti ve yanagindaki kiptirmizi lekeyi silmeye calisti. " Cikti mi?" derken bir yandan da mendilini Tara'ya uzatiyordu.

Tara, elinden geldigince temizledi ruj izini. Alay edercesine soruyordu bu arada. " Nasil cok heyecanlı bir kiz degil mi?"

" Tam bir bas belasi," diye ofkeyle soludu genc adam. " Bir gemi yuku parfumu ustune boca

etmis olmalı," diye homurdandi kravatini gevsetmeye calisirken.

" Daha beteri de olacak," dedi Tara. " Bir daha gordugumuzde, elinde ikimizi de yok edecek bir silah olursa hic sasmam."

" Savas bakliyormus gibi bir halin var," dedi Devlin.

" En azindan kucuk bir carpisma," dedi Tara.

" Ustelik, odulu de sensin, koltuklarin kabarmiyor mu?"

" En iyisi bir hirsiz gibi kacmam galiba," diye yorumladi Devlin.

Tara bunu anlamamazliga gelerek, " Yakanda da ruj izleri var. Nisanlinin kuskucu bir insan olmamasi senin icin mukemmel bir sans," dedi. Sonra eve yururken de ekleyiverdi. " Aslinda ikiniz cok iyi bir cift olusturuyordunuz ya, neyse..."

Sanki yanki yapiyormuscasina, " Birbirinize ne kadar da cok yakissmissiniz cocuklar," diyen sevinc dolu bir ses duyular ayni anda da.

Tara saskinlikla geri dondugunde, once yolun kiyisina park etmis olan karavani, sonra da kendilerine dogru ilerleyen kadini gordu. Ilk aklina gelen sey, bu kadinin Devlin'in annesi olamayacagiydi. Ama kadin gercekten de Devlin'in annesiydi..

Bu uzun boylu ve duzgün vucutlu bir kadindi. Oglunun onunden gecip kendisine yaklasirken Tara, onun kopkoyu saclarina dikkat etti. Aklar sanki kadina erisememislerdi. Yuzunde yasini gosterecek hicbir kirisiklik da yoktu. Bir genc kiz kadar yalin, diri ve guzeldi. Tipki oglununkiler gibi onun da gozleri griydi, deniz kadar degisken ve gizemli piriltilarla parliyordu.

Tara, Amanda Bradley Lawton'un ellilerinin ortasinda oldugunu biliyordu. Ama sokakta gorse, onun en azindan yirmi yas daha genc olduguna yemin edebilirdi hic dusunmeden...

" Anne, neden Julie'yi nisanlim konusunda uyarmadin?" dedi Devlin.

" Ne, Neden boylesine eglenceli bir gosteriyi kaciracaktim ki?" dedi kadin gulec bir yuzle ona bakarken. Sonra uzanip Devlin'in kulak memesinden tutup, basini yanagini opebilecegi kadar egmesini sagladi. Basini ceviriş genc kadina bakarken, " Dudaklarim boyasiz. Tara mendili kullanmak gereğini duymayacak bu kez," dedi.

Devlin ileri cikip Tara'yi elinden tutarak yanina cekti. " Anne, bu Tara." dedi sadece.

Genc kadin, onun gozlerinde ilk bakista isindiran bir dostlik isigi gordu, ama bunun altinda arastirici bir bakis da yok degildi.

" Tanrim, ne kadar da guzelsin," dedi Amanda gulumseyerek. Tara, o anda Devlin'in annesinin sicakligindan ne kadar cok seyler almis oldugunu fark etti. Agzini acip yanit vermeye fırsat bulamadan Amanda ona sarildi ve " Bilemiyorum, oglumu yakaladigin icin seni kutlamam mi gerek, yoksa Tanri acisin mi demem... Ama ne olursa olsun, ailemize hos geldin kizim," dedi.

Tara, bu sicak karsilanistan cok etkilenmistti.

" Ben... Sey, tesekkur ederim Mas. Lawton," diye bir seyler soylemeye cabaladi.

" Yalnizca Amanda sekerim. Devlin, bavullarinizi iceri sen tasiyacaksin. Josh soguk almisti, ben de yatirdim onu," dedi kadin bir solukta..

“ Kendi ellerinle mi anne?” dedi Devlin bir kasini alayla havaya kaldirarak.

“ Neden olmasin. Zavalli bir adam, ustelik de fena halde hasta. Kendi basina pijamalarini bile giyemezdi. Tara, Ah Poo'yi getirdin mi? Onu gormek icin sabirsizlaniyorum,” dedi Amanda bir yandan ogluna laf yetistirip, bir yandan da Tara'ya soru sormayi basarak.

Tara, kendisini daha once konusunu bilmedigi bir filmin ikinci yarisini izler gibi hissetti. Hic bir sey anlamiyordu. Ama isleri oluruna birakip, otomobolin arka kapisini acti ve sepeti cikartirken,

“ Devlin bana evcil hayvanlari sevdiginizi soylemistir, umarim yanilmamistir?” diye sordu.

“ Hele bu evcil hayvanlar kedi olursa ,” diye yanitladi Amanda.

“ Ah, sey Josh da kim?” diye sordu bu kez Tara.

“ Kahyam,” dedi gulerek Amanda. “ Bundan on yil once, onu bir ingiliz pubunda, kendi haline aglarken bulmustum. O zamandan beri de benimle. Harika bir insandır. Ustelik kedilere de bayilir. Bavullari tasiyabilecek misin Devlin,”

“ Elbette anne,” diyen genc adam Bavullardan en agirinin sapina yapisti ve tuy gibi havaya kaldirdi.

Amanda, Tara'ya donerek, “ Gel benimle yavrum,” dedi. Sonra evin merdivenlerine yoneldi.

Amanda hem yuruyor, hem de olaganustu buyuklukteki holden baslayarak genc kadina evi anlatiyordu. Tara bir yandan bu sevimli ev sahibesinin bitip tukenmeyen konusmasini dinlerken bir yandan da piril piril cilali taban tahtalarina, Kralice Anne doneminden kalma koltuk ve iskemlelere, yerleri ve duvarlari susleyen degerli halilara, her biri birbirinden guzel paha bicilmez vazalara bakip, bunlari birer muzede bulunmasi gerektiğini dusunuyordu.

“ Sizi bati tarafindaki bolime yerlestirecegim. Eger yolunu kaybedecek olursan oldugun yerde dur, birisi seni buluncaya kadar, avaz avaz bagirmaya devam et,” diye akil verdi Amanda. “ Benimle evlendikten sonra, bir yil boyunca Rick'i Boyle buluyordum. Sik sik kaybolurdu evin icinde. Devlin, haberi Julie'ye hayvanca bir tarzda verdi. Ama, kizin ona asik olmasi, onun suçu degil de Julie icin hic de kolay olmayacak. Zavalli kiz, buyumek icin can atiyor. Çok da fazla makyaj yapiyor. Onu baykusa benzetiyorum, sen ne dersin?” diye surdurdu konusma bombardimanini.

Tara, “ Ben daha çok pandaya benzetmistim. Gözlerindeki o boyayi gorunce,” diyebildi.

“ Panda mi, evet bu da çok uygun. Devlin oglum! Rick ve Jake disarlarda bir yerde olmalilar. Gecen hafta almak icin buralara kadar gelmek istedigin o kisrak var ya, Rick senin icin aldi onu. Ama aygirlardan uzak tutmak zorundasın bu ara. Çocuk yapmayi dusunuyor musun yavrum...”

Son sorunun kendisine yoneltildigini gec de olsa anlayabildi Tara. Anlar anlamaz da az kaldi merdivenlerden asagi yuvarlanliyordu. Arkasindan. Devlin'in anlamlı anlamlı oksurdugunu duydu. Genc adam çok egleniyor olmalıydı.

“ Evet, tam bir ev dolusu cocugum olmasini isterim,” diye yanitladi rahat bir sesle...

“ Umarim ki meslegini terk etmeyi dusunmuyorsundur?” dedi Amanda.

“ Ah, hayir. Asla!” Bunu Amanda'dan cok Devlin icin soylemisti...

“ Cok guzel,” dedi kadin. “ Devlin'i biberonlarla gormek cok hos olur dogrusu. Babasi da oyleydi. Ama gecenin yarisinda meme vermem icin uyandirirdi beni gene de... Julie ile konusurum. Bakalim yatistirabilecek miyim? Aslinda konusmamin bir ise yarayacagini da sanmiyorum ya...”

“ Neden anlamiyor ki...” Dedi Devlin.

“ Kalpsiz olma oglum. Tara yorgun gozukuyor. Bir sure dinlenmeli.” Amanda, sonunda ikinci kata geldiklerinde durdu ve merdivenlere gore sagda kalan bir kapiyi acarak, “ Iste burasi,” dedi. “ Devlin, bavullari iceri tasi bakalim.”

Tara cevresine bakarken ekledi kadin. “ Onu da birlikte goturebilir miyim? Evin kalan bolumlerini sonra gezdiririm. Havuza bayilacagindan eminim.”

Tara bir an. Ah Poo'yu mu, yoksa Devlin'i mi kastedigini anlayamadan ona bakti. Sonunda, “ Ah, tabii Mrs... Yani, Amanda, dedi.

“ Gordun mu bak Amanda demek ne kadar kolay oluyor. Diledigin kadar dinlen canim. Saat dorde dogru, asagida bir seyler yiyip icecegiz. Sen de o zamana kadar kendine gelirsın umarım. Haydi bakalim Devlin. Rick kisrak konusunda konusmak icin sabirsizlanıyor. Onun icin cabuk ol,” dedikten sonra arkasini donup merdivenlere yoneldi...

Devlin, genc kadinin cantasini buyuk yatagin ayakucuna birakti. Sonra fisildar gibi, “ Sana annemin bir canavar, ya da aslan olmadigini soylemistim. Tek kusuru biraz fazla konusur,” dedi. Gulumseyerek Tara'nin yanagini oksadi. Ardindan da kapiyi cekip cikti.

Tara, o ciktikten sonra uzun sure kapiya bakti. Sonra, yataga oturup gormeyen gozlerle mavi ve altin sarisi renklerle dosenmis olan bu zengin odayi suzdu. Odanın guzelligini, zevkli dosenisini, renklerin uyumunu hayran gozlerle seyretti. Bir anda kendisini sirtustu yataga birakip solugu kesilinceye kadar sessiz kakhahalarla gultu.

.....ALTINCI BOLUM.....

İki saat sonra, dinlenmek icin bos yere cabaladigini anlayan Tara yataktan firladi. Esyalarinin cogunu cikartip yerlestirmisti. Kendisinininkini andiran, mavi fayans doseli sirin banyoda sicak bir dus yapti. Butun umudu, sicak suyun kendisini rahatlatabilecegiydi. Ama olmadı. Kafasını kurcalayan bir bilmece vardı.

Bilmecenin konusu Devlin'di. Bir yandan onu dusunurken bir yandan da ayagina siyah bir pantolon, uzerine de yesil bir balikci kazak giydi. Otomobilden indikleri andan beri, Devlin oynamaya baslamisti. Ama genc kadin, degisikligin ne oldugunu bir turlu bulup cikartamiyordu. Sanki, uc yildan fazla zamandır tanidigi adam, alismadigi ve rahatsiz edici bir maske takmis gibiydi.

Ya da gercekten Maske miydi bu? Yatagin kiyisina oturup ayakkabilarini giyerken bunu dusunup durdu.

Neydi bu degisikligin ilk belirtisi? Elbette ki sakaciligi. Gerci, Devlin hep alayci bir insandı ama,

buradaki gibi degil. Alaylari genellikle igneleyici olurdu... Onun simdiki ucari ve icten sakaciligi genc kadini sasirtiyordu.

Ama, alisilmadik davranislari, hic de maske olmayabilirdi. Ailesinin yaninda olduguna gore, guclu isadami, unlu yapimci kalkanlarini indirebilirdi genc adam pekala. Bu kadar basitti is. Tara, genc adami ya is iliskilerinden, ya da cok ozel anlarindaki davranislarindan oteye tanimiyordu ki... Her insan, ailesinin sicakligini hissettiginde, dis dunyadakinden farkli davranabilirdi eninde sonunda.

Tara, butun karanlik dusunceleri kafasindan atip odasindan cikti ve merdivenlere yoneldi. Amanda'nin ogutledigi gibi ciglik cigliga yardim istemeden digerlerini bulmaya kararliydi. Merdivenlerde yalnizca bir tek yanlis donus yaptigini gorunce, kendi kendisini kutlamaya basladi. Ama, ayni anda da yanlis merdivenlerden indigini fark etti... Ne evdi yani! Biraz donup dolasti, sonunda dogru merdivenleri bulabildi...

En alt basamaga geldiginde, saskinlik ve hayranlikla, evin ne kadar buyuk ve gorkemli oldugunu dusundu. Girise dort tane cift kapili salon, iki tane de ayri hol aciliyordu. Ne var ki, kapilarin hepsi de kapali oldugundan, Tara orada, nereye yonelecegini kestiremeden kalakalmisti...

Sirayla butun kapilari yokladi. Bunlardan bazilari zaten kilitliydi. Asil isin tuhafi, acilabilen salonlarda da kimseciklerin olmamasiydi. Odalardan birinin camindan disari baktiginda, insani ayartacak kadar mavi bir suyla dolu olan yuzme havuzunu gordu. Tam dalip gidiyordu ki, duyugu bir ses dikkatini o yone cekti.

Birisi piyano caliyordu. Genc kadin meraklandi ve sesi izleyerek yuruyunce, neredeyse gizli oldugu izlenimini uyandiran bir kapiya ulasti. Yavasca kapiyi araladi. Eski caglarda, Muzik odasi diye adlandirilan odalardandi bu. Bu odaya bir harp, bir kuyruklu piyano ve diger klasik muzik araclari cok yakisirdi dogrusu ama, oda stereo muzik setleri, plak dolu raflar ve kasetlerle doludu. Bir de kucuk piyano vardi. Genc kadin, piyanonun basinda, Devlin'in siluetini secti, sonra elinde olmaksizin gozlerini genc adamin, tuslar uzerinde oksarcasina bir rahatlikla gezinen uzun parmaklarina kaydirdi.

Icine gomulunecek kadar derin, meroken koltuklarla kapli odada genc adam, gozde bir sarkinin melodisini caliyordu,ama Tara bunu duymadi bile. Devlin'in goruntusune dalip gitmisti.

Iste, simdi de sevdigi adamin, hic bilmedigi bambaska bir yonunu kesfediyordu. Genc kadin, bir an Devlin Bradley adindaki bu adamin icinde kac kisiligin bir anda yasadigini dusundu.

Onu bilmiyor, tanimiyordu. Bunca seyden sonra bile tanimiyordu onu.

Son nota da sustu. Tara, orada oldugunu belli edecek bir sey yapmadan, Devlin yeni bir parçayı calmaya koyuldu. Bu Tara'ya oldukca tanidik gelen bir melodiydi. Bu melodinin sozlerinin de oldugunu dusunerek, hafizasini zorlamaya basladi ve hatirladi.

Elbette sozleri de vardi. Bu onun uc ay kadar once
' Kutlamalar'da Maggi olarak soylemeye hazirlandigi sarkiydi.

Sarkiyi kimin besteledigini, sozlerini kimin yazdigini kimse bilmiyordu. Tara, bu sarkiyi okumaya calisirken, insani urperten bir aski ve onulmaz acilari dile getirdigini dusunmustu.

Simdi... Genc kadin, Devlin'in sanki kendisi bestelemiscesine rahatlikla caldigi muzige kulak verdi. Devlin'in yuzunde o ana kadar gormedigi bir ifade vardi. Uzgun, acili, vurulmaya acik bir

ifade... Birisini deli gibi seven ve onun için her şeyini vermeye hazır erkeklerin yüzündeki ifadeydi bu...

Tara gırtlığının kurduğunu hissetti. Acaba, gazetelerin Devlin'le o sarışın model hakkında yazdıkları doğru muydu? Aralarında ne geçmişti? Geçen ay, evlenecekleri konusunda okuduklarını hatırladı. Bunların uydurma olduklarını düşünmüştü o zaman. Devlin de bu konuda hiç bir şey söylememişti. Ya şimdi?.. Genç adama bu sarkiyi yazıp besteleyen her kimse, genç adam onu ve ona duyduğu askı unutamamıştı besbelli.

Kışkırtıcılık, mengene gibi beynini sarıyordu ama genç kadın onu uzaklaştırmayı becerdi.

Becerememişti. Çünkü genç kadın, üç yıl önce Devlin'in kendisine evlenme önerisinde bulunurken neden askıtan söz etmediğini o anda anlamıştı. Daha o zaman bile kalbinde baskısı vardı da ondan. Baskısına asikti ve kendisiyle evlenmek istemişti... Bundan emindi artık.

Buna karşın, müzik susar susmaz, sesinin düzgün çıkması için ardarda yutkunarak, " Bravo. Çok güzeldi," diyebilirdi.

Genç adam, piyano tahtasıyla birlikte hızla dondu. Yüzünde açık bir saskinlik ifadesi vardı. Hatta, yüzünün hafifce kızardığı bile söylenebilirdi. Gözlerini genç kadından kaçırarak ayağa kalktı, ellerini ceplerine soktu ve...

" Senin hala dinlendiğini sanıyordum," dedi.

Tara, odanın ortasına doğru yürürken, titredikleri belli olmasın diye, kendi ellerini de ceplerine soktu.

" O kadar da yorgun değildim canım," dedi olagan bir sesle. Aynı gün içinde ikinci kez genç adamı savunmasız yakaladığının farkındaydı, ama bu sefer icinden gülme isteği gelmiyordu. Tersine, icinde, genç adamın zayıf tarafını yakalamış olmaktan kaynaklanan bir acı vardı.

" Sduyoda, bu sarkiyi senin yazıp bestelediğini kimse söylememişti bana," dedi.

Devlin'in gözlerinde simsek gibi bir ışık yanıp söndü. Odanın kosesindeki bara dondu ve rahat bir sesle, " Bir şey içer misin Tara?" dedi.

" Ben bu kadar erken içmem," dedi genç kadın onun bardağına viski doldurmasını izleyerek.

" Eee, ne yaparsın, alışkanlıklar da değişiyor zaman zaman," dedi genç adam. Gözlerini hala ondan kaçırmıyordu.

Tara, derin bir soluk aldı. " Bilirsin, dolambacı yollardan hoşlanmam. Neden sarkının senin olduğunu açıklamadın?" diye sordu sonra da.

" Benim yazdığımı da nereden çıkarttın?" dedi Devlin.

Genç kadın, Devlin ona bakıncaya kadar bekledi ve sakin bir sesle, " Senin bu kadar duyarlı calmandan," dedi.

Devlin, yanıt vermeden önce viskisinden büyük bir yudum aldı, sonra, " Bende böyle bir yetenek olduğunu düşünmemistin değil mi?" dedi.

" Hayır," dedi genç kadın olgun bir gülümsemeyle. " Oyle anlaşıyor ki senin hakkında bilmediğim

bir suru sey var.” Bir sure duraksadiktan sonra ekledi.

“ Cok guzel bir sarkiydi Devlin.”

Genc adam omuzlarini silkip, “ Abartma,” dedi.

“ Eninde sonunda bir sarki iste, o kadar.”

Tara titredi. Acaba genc adam kendisine, sarkinin baska bir kadin icin yazildigini mi ima etmek istiyordu? “ Abartmiyorum. Altinda bir sey aradigimda yok,” dedi.

Devlin saskin bakislarini ona kaldirip. “ Ben yalnızca demek istemistim...”

“ Ne demek istedigini biliyorum.” Tara, sesindeki titresimlerin farkina varip daha sakin olmasi gerektigini dusundu. Butun rol yetenegini toplayarak, “ Anladigim kadariyla, benim kendi isime bakmam gerektigini soyledin,” dedi.

Genc adam bakislarini ondan ayirmeden, “ Nasil istersen oyle anla,” dedi. Sonra onun yanitini beklemeden, “ Rick ve Jake yikaniyorlar. Annem Ah Poo ile bir yerlere kayboldu. Bir saat kadar sonra, oturma odasinda bulusacagiz,” diye sozu degistirdi.

Tara, onun konuyu degistirmesinden rahatsiz olmustu. Piyanonun basina gidip parmaklarini uzerinde rastgele gezdirip, “ Senin piyano caldigini bilmiyordum,” dedi.

Devlin bir an suskun kaldi sonra “ Hepimizin kucuk sirlari vardir,” dedi kayitsizlikle.

“ Bu da ne demek oluyor?” diye ona bakti Tara.

“ Kiskirtici bir sey degil,” diye yanitladi Devlin masum masum bakarak.

Iste... ‘gercek’ Devlin’e donmustu yine... Alayci, igneleyici, sesini yulkseltmeksizin, hatta, gulumsemesini eksik etmeden karsisindakini cileden cikartip yere seren film yapimcisi...

Tara bir kez daha ofke kalkaninin arkasina saklanip saldirdi, “ Bu is yurumeyecek. Biliyorsun degil mi? Senin bu davranislarinla kimseyi aptal yerine koyamayiz. Beni bu ise suruklemene izin verdigim icin cok aptal olmaliyim... “ diyerek.

“ Ben seni hicbir ise suruklemedim Tara,” dedi. Genc adam sakin bir taviryla. “ Ben sana bir pazarlik onerdim, sen de kabul ettin,. O kadar...” Bir yandan da piyanonun oteki yanina gecmisti. Viski bardagini piyanonun ustune koyup genc kadinin yanina geldi. “ Sen rolunu yurutmekten korkuyorsan bu benim sucum degil.”

“ Korkmak mi! Sen...”

“ Sstt,,” dedi genc adam omzunun uzerinden kapiya bakarak. “ Annem geliyor. Bozma sakin.”

Daha ne oldugunu anlayamadan Tara, kendini onun kollarinin arasinda buluverdi, dudaklari genc adaminkilerin altinda eziliyorlardi yine... Baslangicta ve gorunuste, bu atesli bir opucuktu, ama Tara, onun kendisini cezalandirmak istedigini biliyordu. Genc adamin dudaklari oylesine sert ve acimasizdi ki...

Neden cezalandiriyordu onu? Ama, akli ne kadar karisik olursa olsun, icinin derinliklerinden parlayan arzuyu hissetmeden edemiyordu.

Artik rolunu falan unutmustu. Genc adamin gogsune yaslanmis, opuslerine alabildigine karsilik

veriyordu. Aslında icinden onu itip uzaklaşmayı istiyordu ama, Devlin'in dudakları oylesine çekiciydi ki...

Opusme uzadıkca genc kadın onun istediği her şeyi, belki de istediğinden fazlasını verebileceğini düşündü. Ama, bir anda genc adam ondan uzaklaştı ve her şey, başladığı gibi apansız sona erdi.

"Goruyorsun ya tatlim," dedi Devlin. "Seni zorlamam hiç gerek yok."

Genc kadın piyanoya dayanıp gözlerini ona dikti. Kalbi gogsunu delecekmişcesine atıyordu. Soluklarını kontrol etmeye çalıştı. Sonra basını çevirip arkaya, kapiya baktı. Ortalıkta kimsecikler yoktu. Ofkesi fırtına gibi patladı.

"Sen... sen... Tanrının cezası... Adi..."

"Asagilik, serseri, hergele..." diye cesitli sıfatlar öneriyordu genc adam gulerek.

Tara, bir an en ağır hakareti bulmak için cabaladı. Sonra agzından, "Fırsatçı," sözü fırladı. Topuklarının üzerinde donup kapiya yönelirken, arkasından genc adamın gulusunu duydu. Nasıl da nefret ediyordu ondan su anda... Kapının önüne geldiğinde, genc adamın sesi durdurdu onu.

"İcmek istemediğinden emin misin Tara?"

Soyle bir yarım donup omzunun üzerinden baktı ve sesini alcałtmaya gerek bile duymadan haykırdı.

"İçinde boguldüğün bir fıcıdan iceceksem, evet hem de bütün fıcıyı icebilirim!"

Sonra kapiyi arkasından siddetle carpip dışarı çıktı. Cıkar cıkmaz da uc adım otesindeki Amanda'yla burun buruna geldi. Zorlanarak gulumsedi ve "Selam," diyebildi.

Genc kadın dalgın dalgın yuruken bir yandan da, Devlin'in o sarkıyı yazıp bestelemesine neden olan kadınla genc adam arasında neler geçtiğini ve nasıl olup da ayrıldıklarını düşünüyordu.

'Ne yazık,' diye gecirdi icinden . 'Bazı kadınlar, gerçek askı bulduklarının farkına bile varmıyorlar...

Konu Başlığı: Ynt: Lanetli Yuzuk- Kay Robbins
Gönderen: aylarca üzerinde Mayıs 09, 2007, 04:22:35 ÖS

Amanda, Tara'yi ne kadar sasırttıysa, Rick Lawton da genc kadının hayalindeki Teksaslı büyük çiftçiye o kadar uyuyordu. Uzun boylu, sısmanca bir adamdı ve kahvarengi saçlarının altındaki gülec yuzu güneşten iyice kararmıştı. Gözlerinin kıyıcığında muzip çizgiler oluşmuştu. Yumusak ve etkileyici bir sesi vardı. Uvey oğluyla gurur duyduğu, karısına ise taptığı acıkca belliydi.

Hep birlikte oturma odasında toplanmış konusurlarken, Tara, Amanda'yla Rick'e bakıp bakıp gulumsemekten kendini alamıyordu. Belli ki aralarındaki ask, öyle fırtınalı bir ask değildi, ama güven verici, yumusak ve sıcak bir sevgi olduğu kesindi.

Genc kadın arkasına yaslanınca, Devlin'le vucut vucuda geldi. Cunku genc adam da onun iskemlesinin arkasına dayanmış duruyordu, Tara , kahvesinden bir yudum içip, araştırıcı bakışlarını Jake Holman'a çevirdi. Adam sominenin yanında duruyordu. Tara'nın gözleri onun

soguk yesil gozleriyle karsilasti ve bu gozlerde acik bir dusmanlik gordu. Devlin, Holman'in kendisiyle Julie'yi evlendirmek istedigini soylememis miydi zaten?

Julie, odaya gelmemisti bile.

Amanda, " Evlendikten sonra nerede oturacaginiza karar verdiniz mi?" diye kibarca sordu.

Tara neredeyse elindeki fincani dusurecekti ki, Devlin olagan bir sesle, " Henuz degil," diye konustu. " Tara'nin isleri genellikle Bati Kiyisi'nda, benimkiler de oyle sayilir."

" Meslek hayatınıza devam etmeyi dusunuyor musunuz, Miss Collins?" diyen Holman'in sesi, oldukca igneleyici geldi genc kadina.

Devlin'in gerginlestigini hisseden Tara, ondan once davrandi ve soguk bir sesle, " Elbette, Mr. Holman," dedi. " Isimi seviyorum."

" Benim zamanimda kadinlarin isi kocalarini mutlu etmekti," dedi Mr. Holman ayni igneleyici sesle.

Tara sevimli sevimli gulumsedi. " O zamandan bu zamana cok seyler degisti. Bunun farkinda degil misiniz?"

Devlin kikirdadi ve gergin havayi dagitmak istercesine, " Gelismeye karsi cikamazsin Jake," dedi. " Artik kadinlar ikinci sinif yurttas degiller ..."

Tara, Devlin'in kendisinin calisma istegini desteklemesi konusunda saskinliga dusmustu. Bu sirada Rick, Holman'a bir seyler soyledi ve ikili bir konusma baslattilar. Bunu firsat bilen Tara, basini arkaya atarak, " Uzunum," diye fisildadi Devlin'e.

Rick de basini ona dogru egdi. " Hangi konuda?"

" Holman'a ters davrandigim icin. Onun senin is hayatindaki onemini biliyorum. Ama gene de dayanamadim..."

Devlin bir sure dusunur gibi sustu sonra yavasca, " Bu o kadar onemli degil canim," dedi.

Genc kadin basini cevirdi ve Devlin'in yuzunu burnunun dibinde gorunce sasirdi. " Onemli degil mi? Ben de, senin burada olmanin nedeni oydu diye dusunmustum..." dedi.

" Nedenlerden yalnizca biri o," dedi, sonra genc kadini hafifce operken, " Annem bakiyor," diye kayitsiz bir sesle ekledi.

Tara da sevgili nisanlisina hafif bir opucuk vererek gulumsedi ve dislerinin arasindan, " Senin asagilik bir firsatci oldugunda izar ediyorum," diye fisildadi.

Gunun geriye kalan bolumunde Tara, kaderin kendisini cezalandirdigini dusunup durdu. Devlin, gittikce daha da sevecen, daha bir sicak oluyor ve eline gecirdigi her firsatta onu opmekten geri kalmiyordu. Ustelik, herkesin ortasinda , onu ne kadar sevdigini kanitlayacak hareketler yapiyor, ya da daha beteri, iliskilerinin sicakligini anlatip duruyordu. Oyle ki, disardan bakanlarin genc adamin asik olduguna inanmamalari mumkun degildi...

Amanda'nin mutluluk ve sevinc tasan bakislarini surekli uzerlerinde hisseden Tara'nin elinden, Devlin'in asik cift oyununa katilmaktan baska bir sey gelmiyordu. Genc adam, ikisinin yalniz kalmamalari icin elinden gelen her seyi yaptigi icin, Tara'nin onu bir kenara kistirip hakkinda dusunduklerini haykirma sansi da kalmamisti.

Aslinda, ne kadar inkar etmeye kalkissa da, Tara, onun bu asik erkek rolunu mutlulukla izliyordu. Kendisine asik olan erkek. Sevdigi erkek...

Sonunda, Julie aksam yemegine inince, isler iyice karisti. Savas boyalarini surmemisti ama, genc kizin savasa kararli oldugu daha ilk andan belli oldu.

" Sizin filimlerinizin cogunu izledim Miss Collins," diye basladi ve masum masum bakip, " Sanki, oldugunuzdan cok daha genc gibiydiniz filimlerde," diye tamamladi.

Tara, asagilayici bir gulumsemeyle ona bakti ama sakin sakin yanitladi. " Evet bugunlerde makyajla beceremedikleri sey yok. Tabii yapmasini bilerseniz..." Gozunun ucuyla Amanda'nin gulmesini gizlemeye calistigini gordu.

Bir an yikilmis gibi bakti ona Julie, ama cabuk toparladi kendini. Gozlerini iri iri acip. " Hollywood'da bir suru cakal oldugunu duydum. Butun o yazilip cizilenler dogru mu? Bir yildizin, istedigini alabilmek icin yapimci ya da yonetmenle yattigini okumustum. Olur mu boyle seyler gercekten?" diye cocuksu bir saflik perdesi arkasindan sordu...

" Julie!" Holman'in oteriter sesiydi bu. Ama genc kiz aldirmadi.

" Dogru mu gercekten?" diye izarla yineledi sorusunu.

Karsisindakini, sevdigi ugruna savas vermeye hazir bir disi olarak degil, ilk aski icin gozyasi dokmekten baska bir sey yapmayacak bir cocuk olarak ezmek istedi Tara ve sarabindan bir yudum alarak, " Eger yildiz dedigin yeteneksizse belki. Ama, bugunku ozgurluk ortaminda, kadin hareketlerinin etkinligi arttikca, o cakallar da artik eskisi kadar pis degiller," dedi.

Devlin kisik kisik guldu, Tara'ysa ona aldirmayarak, masanin uzerinden Julie'yi suzmeye devam etti.

Ama karsisindaki hazirlikliydi ve " Oyleyse gazetelerin sizinle o yapimci hakkinda yazdiklari da dogru degildi?" dedi kiskirtici bir sesle.

" Hangi yapimci," dedi Tara.

" Gecen yil birlikte Ingiltere'ye gittiginiz yapimci," diye acikladi Julie.

" Ha, o mu," diye guldu Tara rahat bir ifadeyle.

" Ben Ingiltere'ye gittim ve 'o' benimleydi. Ama yanimda onun disindi en azindan bir duzine insan daha vardi. Bir gruptuk senin anliyacagin. Buz gibi bir satoda kaldik. Geceleri de birbirimize sokulup yatardik isinabilmek icin. Tabii kadinlar ayri odada, erkekler ayri... Aslinda insani en iyi isitan da, soyledigin yapimcinin karisiydi..." dedi sonra da.

Masadaki herkes gulmeye basladiginda, Julie oldukca rahatsiz gorunuyordu. Ama gene de, yeni bir kiskirtmadan kacinmadi. " Her filmde saclarinizin rengini degistirir misiniz? Daha bir kac ay once flimlerinizden birinde sarisindiniz da..." dedi.

Tara gulerek, "Hayir, yalnızca peruklar degisir. Ben kirmizi sacli dogdum ve oyle kalacagim," diye acikladi.

" Yani bu sizin sacinizin dogal rengi mi?" diye, sanki Tara'nin saclari pempeymis gibi yadirgayarak sordu.

" Korkarim ki oyle," diye gururla yanitladi Tara.

" Kipkirmizi degil mi? Herhalde bana gebeyken biri annemi bir sise kirmizi murekkeple korkutmus olmalı..."

Julue ansizin silahlarini birakti. Belli ki, dusmaniyla bas edemeyecegini, onu sinirlendiremeyecegini anlamisti. Genc kiz yemege koyuldu, arada bir basini kaldirip Tara'ya oldurucu, Devlin'eyse sevgi dolu bakislar firlatiyordu.

Tara, bu genc kizla dostluk kurmayi ictenlikle istiyordu. Ama yemekten sonra da bu firsati bulamadi. Cunku Devlin, her an yanibasinda, elleri ona degecek kadar yakin oturuyor ve asik nisanliyi oynuyordu...

Yorgunlugunu bahane ederek erkenden yatmaya giderken, Devlin de onunla birlikte kalkti. Tara, onun bir kez daha 'sevgilim' demesine dayanamayacagini hissediyordu. Merdivenlerin yanina geldiklerinde genc kadin hizla ona dondu. Azarlamak niyetindeydi ki, hemen arkasindaki genc adamlar yuz yuze geliverdi.

" Kendi kendime yatabilirim," demekle yetindi.

Genc adam, " Yolunu kaybedersen karismam," diye ogut verince de kizdi.

" Sana ne yapacagimi soyleyeyim mi? Arkana bakmadan asagiya yollan. Koridorlara da dikkat et. Kotu ruhlar seni kacirmasin," karsiligini verdi.

" Kotu ruhlar bilmem ama, elinde bir bicakla sen dusebilirsin pesime;" diye takildi genc adam ona.

" Bicaga gerek yok. Elime gecirecegim herhangi bir aracla seni parcalayabilirim." Sonra arkasini dondu ve genc adamin gozlerini uzerinde hissederek merdivenleri tirmanmaya koyuldu.

Odaya girer girmez, soyundu ve mavi geceligini giydi. Ama sogutucusu surekli calisan odada, incecik gecelik isitmaya yetmiyordu. Devlin'i ve onunla ilgili butun dusunceleri kafasindan atmaya cabalayarak yataga girdi. Ortulerin arasina buzulerek uykuya dalmayi umdu.

Aradan uc saat kadar gectikten sonra, Tara isigi yakip saate bakti. Daha bir bile olmamisti. ' Felaket' diye gecirdi aklindan. Oysa kendisi, sabahi ettigini saniyordu. Umarsizlik icinde ortuleri atip yataktan siyildi. Odanin kosesindeki bir iskemlenin uzerine kivrilmis olan Ah Poo, genc kadina uykulu bakislarla bakip esnedi. " Kusura bakma" dedi genc kadin mayosunu arastirirken.

Sari bikinisini giydi, banyodan buyuk bir havlu aldi, ayagina da havlu terliklerini gecirdikten sonra, isigi kapatmadan odasindan disari suzuldu. Alt kat oldukca karanlikti, ama havuza acilan cam kapilari gorebilecek kadar aydinlikti gene de...

Gecenin karanligi icinde havuzun suyu laciverde donusmustu. Hava hala sicak ve esintisizdi. Genc kadin basini kaldirip gokyuzune bakinca, isildayan yildizlari gordu. Firtina belirtisi yoktu. Tara, havluyu yere birakip suya inen merdivenlere yoneldi.

Su serin ve dirilticiydi. Genc kadin, saclarini islatmamak icin basini suyun uzerinde tutmaya calisarak, havuzun ortasina dogru yuzdu.

“Gecenin bu saatinde yalniz basina yuzmekle ne yaptigini saniyorsun?”

Tara oylesine sasirdi ki, az kalsin dibi boyluyordu, gozlerini kisip baktiginda sesin sahibinin tanidik siluetini gordu. “Tanrim, aklimi basimdan aldin,” dedi.

“Bu benim sorumum karsiligi degil,” dedi Devlin sert bir sesle. “Seni kucuk budala...”

“Bana ikinci kez kucuk budala diyorsun. Ikinci kez... Ben kucuk de degilim, budala da, ustelik su anda yalniz olduguma da kimse soyleyemez,” diye karsilik verdi Tara.

“Ben gelmemis olsaydim, yalniz olacaktin ama,” dedi Devlin. “Sana yalniz yuzmenin tehlikeli oldugunu soyleyen cikmadi mi simdiye kadar?”

Genc kadin, Devlin’in uzerinde ipek yumusakligindaki teninden baska bir sey olmadigini gorunce yuzunu ve sesini elinden geldigince sakin bir ifadeye sokarak, “Sen seytanla anlasma mi yapmistin?” dedi alayla.

“Hayir, ama ben senden daha iyi bir yuzucuyum,” dedi Devlin.

“Sana kalsa, her konuda benden daha iyisindir.” Tara alayla soylemistir bunlari.

“Her alanda degil, ornegin, bikini sana cok daha yakisiyor...” dedi Devlin ayni alaycilikla.

“Sen neden gecenin bu saatinde buradasin?” diye konuyu saptirmaya calisti Tara.

“Uyuyamadim.”

Genc kadin, bu uykusuzlugun nedenini sormaya korktu, icinden, ‘Seni dusunup uyuyamadim’ demesini o kadar istiyordu ki...

“Uyuyamadim. Gece yarisina kadar Holman’la konustuk...” dedi oysa Devlin.

Tara icinde bir seyin kirildigini hissetti ama belli etmeden soylendi. “Gelir gelmez is konusmak zorunda miydin sanki? Bir iki gun bekleyebilirdi...”

“Is konustugumuzu kim soyledi,” diye yanitladi Devlin.

“Herhalde politika konusmadiniz...”

Devlin basini sallayarak, “Bir anlamda konustuk sayilir,” dedi. “O adam, is konusmamak icin, her konuyu deneyebilir.”

“Guvencilir bir ortak gibi gelmedi bana,” diye dusuncesini acikladi Tara.

“Seninle ayni dusunceye geliyorum galiba,” derken Devlin havuza biraz daha yaklasti. “Sende mi uyuyamadin?” diye sordu sonra.

Tara, onun bu kadar yaklastigini gorunce midesinde bir karincalanma hissetti. “Biraz yuzmek istedim. Bu suc mu?” dedi sinirli bir sesle.

“ Soruma yanit vermedin?” diye usteledi Devlin.

Tara direndi. “ Benim uykum, uyuma aliskanliklarim seni ilgilendirmez.”

Genc adam ansizin egildi ve genc kadini basindan bastirarak suya gomdu.

Tara su yuzune ciktiginda burnundan soluyordu,
“ Tanri cezani versin. Bak ne yaptin! Sacimi islatmak istemiyordum,” diye haykirdi.

Devlin'se kahkahalarla guluyordu. “ Yaramaz bir kiz cocuguna benziyorsun. Kusura bakma tatlim. Ansizin dayanilmaz bir istek duydum bunu yapmak icin.”

Elinde olmaksizin, genc kadin elini uzatip onu saclarindan yakaladi ve daha ne oldugunu anlayamadan, suya cekiverdi. Bir an sonra, sudan sirilsiklam cikan Devlin'di. Hala kahkahalarla guluyordu genc adam.

Tara, yuzerek uzaklasmak istediye de, genc adam yetisip onu tuttu. Simsiki kendisine cekti. Boylelikle, genc kadinin, kaslarinin guclulugunu hissetmesini saglamis oluyordu. Bacaklarini Tara'nin bacaklarina doladigi anda, genc kadinin icinde bir ates yaniverdi. Saatin cok gec ve ikisinin yalniz olduklarini kavramisti...

Tara'nin gozlerine bakarken, Devlin'in gulmesi kesildi. Vucudundaki su damlacilari ve gecenin karanliginda suyun mavi titresimleri arasinda, urkutucu bir gorunumu vardi.

“ Tara...” diye fisildadi.

Genc kadinin onun sesini duymasiyla, dudaklarini dudaklarinda hissetmesi ayni ana rastladi. Genc adamin kollari simsiki sarmisti bedenini.

Tara, bir sure bu opuse karsi direndi. Kafasinin icinde alarm zilleri caliyordu. Sonra ansizin, direnisi, atesli bir karsilik vermeye donustu. Dudaklari aralanirken, kollari genc adamin guclu boynuna dolandi. Genc adamin ikisini, havuzun en kuytu kosesine surukledini hayal meyal fark etti. Sonunda ayaklari yere degdiginde, opusmeleri sinir tanimaz bir coskunun seline kapildi.

Tara onun dudaklarinin baskisi altinda, gercekle son baglarinin da koptugunu hissetti. Kasiklarindan baslayan yanma, aci verecek bir agriya donusuyordu. Genc adam bikinisinin iki parcasinida siyirdiginde, genc kadin artik kendinde degildi. Devlin'in dudaklari, Tara'nin guzel boynundan asagilara yönelirken, genc kadin gozlerini acti ve suyun uzerinde yuzen iki sari kumas parçasi gordu... Genc adamin dudaklari, goguslerinin uclarina eristiginde, Tara, butun Teksas halkinin havuzun basinda olmasina bile aldirmayacagini dusunuyordu...

“ Cok guzelsin,” diye tutkuyla mirildandi genc adam. Bir eliyle genc kadinin gogsunu oksarken, diger elini kalcasinin altina indirip, suyun da yardimi ile onu kaldirdi. Dudaklari, sertlesmis gogus ucunu emiyordu simdi... “ Cok guzelsin... Beni istedigini soyle Tara...” diye inledi genc adam.

Genc kadin yari yariya kendinden gecmis, vucudunu onun elleriyle dudaklarina birakmisti ki, bu son istekle birden bire ayildi. Bir an donup kaldi, genc adamin saclarini karistiran parmaklarini cekti ve “ Birak beni, gitmek istiyorum,” dedi.

Genc kadini saskinliklar icinde birakacak sekilde, Devlin onun istegine hemen boyun egdi. Oylesine cabuk birakti ki, genc kadin dengesini kaybedip, suyun dibini boyluyordu az kalsin... Tara, ciplakligindan utanarak bikinisini arastirdiginde, sari kumaslarla kendisinin arasindaki genc adami gordu. ‘ Lanet olsun’ dedi icinden, onun yuzundeki alayci ifadeyi gorerek.

“ Hala savasiyorsun tatlim,” dedi Devlin. “ Senin bu hastaligini tedavi etmem gerek.”

Tara, hem kendisine hem de Devlin’e ofkelenmisti, dislerinin arasindan, “ Seninle cehenneme kadar savasacagim,” diye tisladi.

Genc adam elini uzatip onu cenesinden kavradi, ince uzun parmaklar oylesine sikiydilar ki Tara bir an, onun yuzunden okunmayan bir ofkeye kapildigini dusundu. Ama genc adam, son derece yumusak ve sevecen bir sesle.

“ Daha da fazlasini yapmalisin sevgilim. Cunku ben, ciplak ayaklarimla ve her adim icin savasarak gidecegim oraya...” dedi.

Genc kadini birakti. Tara, ciplakligini gizlemek icin biraz daha derine giderek sordu. “ Ne demek istiyorsun?”

Devlin, havuzun kiyisina dogru ilerlerken , “ Bir gun elbette anlarsin,” dedi.

Tara, onun bikinisinin parcalarini sudan aldigini gorunce, ciglik atmamak icin zor tuttu kendini. Ama Devlin aldirmadan, sari kumaslari havuz basindaki koltuklardan birinin uzerine firlatti. Buyuk havluyu alip kurulanmaya koyuldu. Tara, bir erkegin cirilciplak haliyle bu kadar guzel gurunebilecegini hic dusunmemisti...

Ciplakligindan utanmaksizin vucudunu ozenle kuruladi Devlin, Tara icten ice itiraf edemedigi bir zevkle izledi bu gosteriyi, Ama, suyun soguklugunu giderek daha fazla hissetmeye baslayinca, rahat olmasina calistigi bir sesle, “ Kendini teshir etmekten mi hoslaniyorsun?” dedi.

“ Izlemek zorunda degilsin ki,” oldu aldigi yanit, genc adam bacaklarini kuruluyordu o sirada.

“ Bikinimi buraya atar misin,” dedi kayitsiz cikmasina cabaladigi sesiyle.

Devlin, omuzlarini silkip bornozunu giydi ve kusagini ozenle bagladi. Sonra egilip koltugun uzerinden bikiniyi aldi, iki parmagin arasinda havada sallyarak, “ Gel de kendin al,” dedi.

Genc kadin basinda beri bundan korkuyordu. Havuzdan cikmasi demek, bikinisiyne ya da havluya ulasincaya kadar yirmi metre yurumesi demekti.

“ Lutfen Devlin,” derken dislerinin takirdamamasina ozellikle dikkat etmisti. Aslinda usudugu yoktu ama, ayaklarindan dogru sogugu hissetmeye baslamisti.

Genc adam bikiniyi bir kez daha havada salladi ve yalnizca gulumsemekle yetindi.

“ Lanet olasi,” diye patladi sonunda Tara, “ Bari arkani don!”

“ Nicin?” dedi Devlin.

“ Sey... Yani...” diye kekeledi genc kadin.

“ Iste tipik bir kadin davranisi,” diye usteledi Devlin.

“ Bana boyle etiketler yakistirma...” derken Tara sogugu iyiden iyiye hissetmeye baslamisti.

“ Sakin ol, sakin ol,” dedi Devlin. “ Butun havuzu kaynatacaksin kizginliginla...”

Sonra aralarinda uzun bir sessizlik oldu. Genc kadin onun bikip gidecegini umdu. Ama Devlin, rahatca koltuklardan birine yerlesmisti bile. Sonunda, “ Su ayaklarimi sisiriyor,” dedi genc kadin.

“ O zaman cik da buraya gel. Kurulaninca bir seyin kalmaz,” dedi kiyidaki...

Tara'nin ofkesi yeniden basina sicradi, “ Ya biri gelecek olsa?...” diye tisladi.

“ Saat ikiyi gecti, Bu saatte uyanik olan tek canlilar ikimizle baykuslardir,” dedi gulerek Devlin.

Sonunda genc kadin kiyiya dogru ilerlemeye basladi. Bir yanda da Devlin'in kendisini daha once de cirilciplak gordugunu dusunup kendisini yatistirmaya calisiyordu. Merdivenleri dikkatle cikti ve gozlerini getirdigi buyuk havluya dikerek yurudu. Havluya ulasmasina iki adim kalmisti ki, iki el, havluyu yerden alip aciverdi.

Tara, elinde olmaksizin gozlerini kaldirip ona bakti ve donakaldi. Genc adamin gri gozleri, okunamayan bir ifadeyle, genc kadinin teninde dolasiyordu.

Bu bakislarin altinda, genc kadinin icinde ansizin bir duygu uyandi. Hayatinda ilk kez, kadirliginin bilincine varmisti. Genc adamin kendisini cok guzel buldugunu bilmek, onda beklediginin tersine buyuk bir zevk uyandiriyordu simdi. Gozlerini onunkilerden ayirmadan yavas yavas , butun guzelligini sergilercesine yurudu...

Genc adam, havluyu onun vucuduna sevecenlikle sardi. Gozlerinin icine bakti, sonra bir an duraksayip ellerini cekti.

Ama genc kadin, aralarinda yalnızca kumaslar kalincaya kadar sokuldu ona. Devlin basini ona dogru egerken. “ Hanimefendi,” dedi. “ Irademi fazla sinadiniz... Size korkun ihtiyacim var... Ne olur bu gece birlikte kalalım...” diye ekledi dudaklari birlesirken.

.....BOLUM YEDI.....

Genc kadin, genc erkegin kollarinda, evin alt katina dogru tasindigi sure boyunca, basini onun boynuna dayali tuttu. Bir an, kendi odasinna mi gittiklerini dusundu. Ama bu bir seyi degistirmezdi. Uc yillik ayrilik ve dusmanlikten sonra birlikte gecirecekleri bu ilk gecede yeri hic onemi yoktu...

Bir an, uzun suredir gittiklerini fark edip, “ Cok agirim,” diye mirildandi dudaklarinin arasindan.

Genc adamin kollari daha da sikilasti. “ Benim icin bir tuy kadar hafifsin,” dedi ve merdivenleri tirmenmeye basladi.

Tara hafifce icini cekti, artik rahatlamis ve gevsemisti. Ne kadar da guzel ve yumusak kokuyordu, tertemiz bir erkek kokusuydu genc adamin bedeninden yayilan, bunu dusunurken, durduklarini fark etti.

Basini kaldirince, ikinci katta, kendi odasinin zit tarafinda bir yerde olduklarini anladi, Ayni anda da Devlin'in neden durdugunu gordu.

Tam onlerindeki yatak odasinin kapi acilmisti????

Konu Başlığı: Ynt: Lanetli Yuzuk- Kay Robbins
Gönderen: aylarca üzerinde Mayıs 11, 2007, 03:27:52 ÖS

Julie'nin gözlerinde inanılmayacak kadar sakin bakışlar vardı. Kız siyah telden varla yok arası bir gecelik giymisti, bu haliyle, küçük yastaki kızların oynatıldığı porno filmlere yakışır durumdaydı.

“ Senin için yapabileceğim bir şey var mı?” diye anlamsız bir soru sordu Devlin, sesinin sertliğine bakan Tara, Julie'nin çıktığı odanın Devlin'ininki olduğunu kavradi. Gulmesini zor tutuyordu...

Julie'nin onlara bakan gözlerinde dehşet vardı ve yanakları kipkirmizi kesilmisti. Halinden, Devlin'in yatağının bu gece, nisanlisi tarafından işgal edileceğini asla düşünmediği belliydi...

“ Ben... ben... ben kayboldum. Kendime bir süt almak için odamdan çıkmistim...” gibilerinden bir şeyler kekeledi.

Devlin iyi sabrediyordu doğrusu. Kızın kiligina aldiris etmeden, kayıtsız bir sesle, “ Merdivenlerden aşağı hole in. Sağdaki karidora gir. Doğruca mutfaga götürür seni,” dedi.

“ Te... teşekkürler,” diyerek Devlin'in gösterdiği yone atılırken, Tara'nın havluya sarılı vücuduna bir göz atmadan edemedi kızcağız. Ama belliydi ki hayatının sokunu gecirmisti.

Tara, “ Seni uyarmistim, biri gelebilir diye,” dedi Devlin'e.

Genc adamdan yanıt çıkmayınca basını kaldırıp onun yüzüne baktığında, bu karşılaşmanın kendisini kararından dondurup dondurmediğini merak ettiğini anladı.

“ Senin odan mı, benimki mi?” diye çekingen bir sesle sordu...

“ Hangisi daha yakınsa,” dedi Tara kararlı bir sesle.

Rahatlayan genc adam onun dudaklarına sıcak bir opucuk kondurdu. Sonra onu kendi odasına götürdü. Devlin kapıyı aceleyle kapattı. Burası, yalnız banyodan gelen ışıkla aydınlanabilen yarı karanlık bir odaydı.

Devlin, Tara'yi usulcacık yatağın yanbasında yere bıraktı ve hemen genc kadının vücudunu saran havluyu acmaya koyuldu. Genc kadının elleri de onun bornozunun kusagini çözüyordu. Havluyla bornoz aynı anda yere düştüler. Genc kadın, Devlin'in kollarının arasına sigındı. Hayal dünyasındaymış gibiydi ve dünyada hiçbir şeyin kendisine, onun kolları kadar iyi gelemeyeceğini düşünüyordu.

Daha dundu değil mi, onu sevdiğini anladığında?

Hareketin farkında bile olmaksızın, genc kadın serin yatak carsaflarını kalcılarında hissetti ve genc adamın dudakları boynunu oksamaya başladığında, düzensiz hareketlerle kıvranmaya başladı. Elleri, onun sırtından aşağılara kaymaya başladı, kalcılarına geldiğinde, Devlin boguk bir sesle,

“ Evet... evet dokun bana,” dedi.

Genc adamın elleri de, Tara'nın vücudunda sabirsiz hareketlerle doluyor ve dudakları genc kadının tenini yakıyordu.

Aralarındaki ofke ve uzun ayrilik yillarinin gereksinimi, simdi sevgi selinin icinde eriyip gidiyordu, Tara'nin benliginin derinliklerine gizledigi duygular, artik disa vuruyordu. Genc kadin, onun icin yanip tutusuyordu, artik gizlemek zorunda da degildi. Genc adamin dokunuslari, vucudunu daha onceleri de oldugu gibi bir zevk seline bogarken, genc kadin bu kez direnmedi ve kendisini tumuyle ona birakti.

Tara, yetiskin bir kadindi ve Devlin de onun vucudunun sirlarini bilecek kadar deneyimli bir erkek... Genc kadinin vucudu, beynini ve yuregini birlikte aliyordu simdi... Arzudan yanan vucuduyla Tara, durup dinlenmeksizin onun altinda kivraniyor, tirnaklarini tenine sapliyor ve bekliyordu.

Sonunda, genc adam tek bir hareketle onu aldiginda vucudu yay gibi gerildi. Genc adam, bir sure kasilip kaldi sonra, insanlik tarihi kadar eski bir ritimle hareket etmeye basladi...

Tara da bu harekete uyum saglamakta gecikmedi.

Sevismeleri hic de yumusak degildi. Kaybettikleri zamanin acisini bir anda cikartmak istercesine hizli ve hoyrattilar birbirlerine karsi. Sonunda ayni anda birer ciglik atip tukendiler...

Sabah Tara uyandiginda yatakta yalnizdi. Bir an icin, herhangi birinin kendi odasina gidip uyandirmak isteyecegini dusunup dehsete kapildi. Odanin kapisini acti, disarda kimseler yoktu. Havluya sarinip disari firladi ve daha ilk koseyi donerken Amanda'yla carpistilar... Kendisine sonsuz kadar uzun gelen bir sure, Tara felce ugradi. Sabahin erken saatinde, bir erkegin odasindan cikip da onun annesiyle burun buruna gelmekten daha kotu bir sey olabilecegini dusunemiyordu bile...

Ama, Amanda ona gulumseyerek, " Gunaydin Tara, Cok iyi gorunuyorsun..." dedi.

Tara icin, havlunun eteklerini cekistirip, " Gunaydin," demekten baska yapabilecek bir sey yoktu.

Kadin onun bikinisini uzatarak, kayitsiz bir sesle, " Bunlari havuzun yaninda buldum. Herhalde sabahin erken saatlerinde yuzmeye gittin.." dedi.

Tara, sari kumas parcalarini alirken, yuzunun kipkirmizi oldugundan emindi. " Oh.... tesekkurler... dun gece yuzdum de," dedi.

" Umarim Devlin yanindaydi. Yalniz basina yuzmek cok tehlikelidir yavrum. O da kalkti mi?" dedi Amanda.

" Ah... sey... elbette.... kalkmis..." gibilerinden bir seyler soyledi genc kadin.

" Eminim ki yeni kisragina biniyordur. Bu arada Julie bu sabah berbat gozukuyor. Neden oldugu konusunda bir fikrin var mi?" diye konuyu daha da tehlikeli bir yere getirdi Amanda, belki de bilmeden...

" En kucuk bir fikrim bile yok," diye yalani kivirdi Tara.

" Ah. Belki de Jake konusmustur kiziyla... Sanmam ama..." dedi Amanda sonra da, " Annesi oldugunden beri kizin hayatini karartti o adam da," diye ekledi.

Birbirlerine gulumseyip ayrildiklarinda, Tara korktuguna ugramamis olmanin mutluluguyla, bir

robot gibi odasına yoneldi. Bir yandan da, “ Lanet olsun Devlin Bradley, ben de bunu senin yanına birakirsam,” diye soylenip duruyordu.

Aradan yarim saat gecmeden, Tara, butun olup bitenlerin Devlin’in suçu olmadigini kabullenmeye basladi. Aldigi sicak dusun da bunda etkisi vardi herhalde. Her keresinde genc kadin ona, ‘hayir’ demis ve kendi odasına donmustu. Oysa dun gece ‘evet’ deyince, geceyi genc adamin odasında gecirmisti...

Devlin’le havuz basinda karsilastigindan beri ilk kez Tara, genc adamin hayatindaki oteki kadini getirdi aklina. Yataginın ayak ucunda durmus, saclarini agir ve dusunceli hareketlerle kuruluyordu. Bir an aynaya bakti ve kendi hayaline sorar gibi, ‘ Neden bunu dun gece dusunmedim ki?’ diye gecirdi icinden. Kendi kendine itiraf etmekten korkuyordu ama, icinden bir ses, Devlin’in hicbir zaman tumuyle ona ait olamayacagini fisildar gibiydi.. Cunku genc adam, cok daha onceden kalbini bir baska kadina kaptirmisti...

Aynadaki goruntusunda, Tara’nin dudaklari aciyla kivrildi. Oldukca ilginç bir çifttiler dogrusu. Tara onu seviyor, ama bunu kendine itiraf etmekten bile kaciniyordu. Ote yandan, Devlin de kendisini istiyor, ama baska bir kadini seviyordu. Ikisinin arasindaki tek iliski, cinsel iliskiydi. Tara, Devlin’le bir kez daha sevisemeyecegini biliyordu. Dun gece olup bitenler, ne kadar zevkli olursa olsun, bir kez daha yinelenmeyecekti. Bundan boyle onsuz yasamaya alismaliydi ve bu.... Tara icin olumden de beterdi...

Havluyu bir yana atip dolaba yoneldi ve eline ilk gecirdigi seyleri giydi. Bu kısa bir etekle, kovboy gomlegiydi. Sonra asagi inip karavanina giderek blucinini almaya karar verdi.

On dakika sonra, evin ana kapisindan disari cikmis karavanina yonelmisti ki, kapinin kilitli ve anahtarlarinin da Devlin’de oldugunu hatirladi. Ama, arka tarafa gecti ve bagaj girisinden iceriye suzulmeyi basardi. Aradiklarini bulmasi on dakika kadar surdu. Sonra, kollari dolu olarak camdan disari bir goz attiginda, Devlin’i gordu. Kalbinin atislarini yavaslatmaya calisarak disari cikti. Genc adamin gozlerindeki endiseli bakislari daha icerdeyken fark etmisti.

“ Kacacagimi mi sandin?” diye takildi yanindan gecerken.

Devlin onun arkasindan eve dogru yurudu ve sonunda onu yavasca kolundan tutarak, “ Tara,” dedi. “ Sanki dun geceyi yasamamisiz gibi bir duyguya kapilmamin nedeni ne olabilir?”

“ Aman bu dusunceni aklindan cikartma,” dedi soguk bir sesle Tara.

Genc adam onun kolunu birakip icini cekti ve kapinin esigine dayanirken, “ Peki,” dedi. “ Sorun nedir?”

“ Fazla bir sey degil. Bu arada odandan cikarken kiminle burun buruna geldim bil bakalim?” dedi genc kadin sakinlestirmeye calistigi sesiyle.

“ Bilemiyorum. Sen soyle,” dedi karsisindaki.

“ Annenle...” dedi Tara gozlerinin icine bakarak.

Genc adamin gozleri kisildi, “ Demek sorunun buydu,” dedi. “ Bak, annem hic de eski kafali degildir. Bahse girerim ki, birlikte yatmadigimizi dusunmesi onu cok daha fazla rahatsiz ederdi,” diye ekledi sonra da.

“ Aman ne iyi kadin,” dedi Tara.

“ Tara...” dedi Devlin. “ Ikimiz de ne isteyip ne yaptigimizi bilecek yaslardayiz. Bu soguklugunu anlayamiyorum. Ustelik hatirladigim kadaryla, dun gece ‘ hanimefendi’ de istekliydi...” diye fisildadi sonra da...

“ Hanimefendi bir hata yapti,” dedi Tara en duygusuz sesiyle. “ Bir daha tekrarlamamaya da kararli...”

Genc adam, bir sey soylemeden uzun uzun Tara'nin yuzune bakti. Sonra anlasilmaz bir sesle, “ O kucuk kafanin icinde, bu kadar inatci ve anlayissiz olabilmek icin neler kuruyorsun?” diye sordu.

Genc kadinin kalbi aciyla kavrulurken, o sakin bir sesle, “ Izin verirsen esyalarimi yukari goturup yerlestirecegim, “ demeyi basardi.

Donup merdivenleri tirmanmaya basladiginda, Devlin onu izlemek icin hicbir harekette bulunmadi. Ama Tara, onun gozlerini sirtinda hissediyordu.

Sonra ki birkac gunu, ev halkiyla tanisip, Amanda'yla konusarak ya da Ah Poo'nun Teksasli kedilerle kapismasini onlemeye calisarak gecirdi. Bu gunlerden birinde, geceyerisi patlayan firtinanin korkusundan, basini yastiklarinin altina gomdu. Bunun cocukca bir yol oldugunu biliyor, ama gene de daha iyi bir cozum bulamiyordu.... Yalniz oldugu surece!

Ayrica, uzun ve engebeli iliskileri icinde ilk kez, Devlin'e hicbir tartisma ortami ve firsati yaratmamaya ozen gosteriyordu. Herhangi bir nedeni yoktu genc adamin, ama olsaydi bile Tara tartismadan kacacakti. Cunku genc adam yeniden onun ‘bir numarali dusmani’ olup cikmisti... Eger Julie biraz daha akilli ve deneyimli olsa, kendisini ilk aksamin yikilmisligina terk etmese, dusmaninin silahlarini kullanamayacak durumda oldugunu anlayip, ustunluk saglayabilirdi...

Tara, Devlin'in ofkesinin nedenini biliyordu. Ama gene de genc adamin, onunla yatmayi reddetmesinden bu kadar kirilacagini dusunemiyordu. Ayrica, fazla uzerine de gidemiyordu. Korkusu, genc adamin yeniden baslama arzusuna karsi koyamayacagini bilmesinden kaynaklaniyordu herhalde.

Ama ikinci haftanin ortasinda, dayanamayacak hale geldi. Bir sure esyalarini toplamayi ve cekip gitmeyi kurdu kafasinda. Kendini cesur hissetmemesine karsin, gene de bu dusuncesini cok korkakca buldu ve caydi. Ustelik, anlasmalarini bozarsa, Devlin'in arkasindan gelip kendisinden hesap soracagini da biliyordu.

Havuz basinda, semsiyelerden birinin golgesine siginmis, agzinda buzlu cay bardagindan yukselen kamisla bunlari dusunurken, arkasindan dogru ayak sesleri duydu. Basini ceviriپ Amanda'yi gorur gormez de, sevgili nisanli maskesini takiverdi.

“ Bunu yapma,” diyerek masanin yanina oturdu Amanda. “ Beni aldatmaya kalkma...”

“ Ben de kendimi iyi bir oyuncu sanirdim,” dedi Tara olgun bir gulumsemeyle.

“ Gercekten de hayatimda seyrettigim en iyi sinama oyuncularindan birisin,” dedi Amanda guven

vererek. " Ama ne yazik ki bir kadinin, kendisinden daha deneyimli bir digerinden bir seyler gizlemesi cok zordur. Ustelik gizlemek istedigi kadin, bir anneyse..." Amanda'nin yuzunde genc kadinin hic gormedigi uzgun bir ifade vardi. "Sevgili yavrum," dedi. " Beni bagisla. Bir annenin bu uzuntusunu hosgor, ama Devlin'i boylesine mutsuz gormek beni kahrediyor..."

Tara, rahatsizlikle kipirdandi," sey... kucuk bir anlasmazlik var aramizda yalnızca..." dedi.

" Kucuk mu?" Amanda basini salladi. " Devlin'in boylesine uzgun gorundugunu hatirlamiyorum hic. Ustelik senin de cok uzgun oldugunun farkindayim. Birinizi bu duruma bir son vermesi gerek Tara," dedi.

" Yani ben mi?... " dedi Tara.

" Korkarim ki oyle," dedi Amanda sevecen bir sesle. " Seni onun gururu konusunda uyarmistim..."

Genc kadinin suskunlugunu gorunce Amanda yeniden konustu. " Oglumu sevdigini goruyorum Tara. Buraya geldigin ilk gun, ilk anda gozlerinde okudum bunu..."

" Ben pek emin degilim," diye umarsizca bir cikis yapti Tara. " O kadar belli ettigimi de sanmiyordum..."

" Oylesine belliydi ki..." dedi kadin. " Devlin gibi erkekler, hayatlarinda bir kez severler ve tam severler. Onlarin hayatinda bir kadından fazlasi olamaz... Bir kere ve ictenlikle severler o kadar..." Sonra genc kadinin kalbinin ne kadar carptigini fark etmeksizin, " Onun icin, bu kadinin sen olduguna cok memnunum yavrum. Seni buldugu icin cok mutluyum," dedi.

Tara'nin icindeki her sey isyan ediyor ve ' ama o kadin ben degilim' diye bagirmek icin cirpiniyordu. Gene de butun oyunculuk yeteneklerini toparlayip, " Beni bu kadar sevdiginiz icin cok mutluyum. Bunu kelimelerle anlatamam size," diyebildi.

" Sen artik bu ailenin bir parcasisin... ya da o kadar yakinsin bize," diye gulerek arkasina dayandi Amanda, " Git onunla konus Tara. Tarafsiz bir konu bul. Ornegin, satin aldigi ciftligi sor ona. Belki de onun surprizini berbat ettim, ama eminim ki bunu ikinizin iyiligi icin yaptigimi ogrenince beni bagislayacaktır," dedi.

" Ciftlik mi?" diye merakla sordu Tara.

" Evet. Bizimkinin bitisigindeki ciftlik. Aslinda, yillar once satin almisti. Ama bir kac hafta oncesine kadar sanki unutmustu orayi. Simdi, binalari yeniden duzenlemek icin, neredeyse bir isci ordusu calisiyor. Sanirim su siralarda duvarlarla kagitlarin renkleri ve halilarin ne tur olacagi konularinda karar verecek, zevkli bir kadina gereksinimleri olmal... Elbette ki, Devlin bu kadinin sen olmasini istiyor..." diye acikladi Amanda, Tara'nin saskinligina biraz da gulumseyerek.

Tara, bir an, kendisinin Devlin'in karar vermek icin bekledigi en son kadin olabilecegini soyleyecekti ki cayip ayaga kalkti ve " Simdi nerede oldugunu biliyor musun Amanda?" diye sordu.

" Herhalde kisragini egitiyordur, yani ahirlarin orada olmal..." dedi Amanda memnunlugu gozlerinden okunarak.

Genc kadin onun isaret ettigi yone dogru ilerlerken, bir yandan da butun cesaretini toplamaya calisiyordu. Sonunda padoku buldugunda, Devlin'in cok guzel siyah bir ati egitmekte oldugunu gordu.

Bir sure beyaza boyali cite dayanip genc adamin sevgi dolu hareketlerle ati egitisini izledi. Sonunda at, dost olduklarini anlamis halde, basini genc adamin omzuna dayadi. Tara, 'Dunyada bu adama karsi koyabilecek tek bir disi varlik varsa ben ne olayim...' diye gecirdi icinden.

"Beceremeyecegin bir sey yok mu?" diye seslendi sonra da. Genc adamin kaslarinin havalandigini gorur gormez, teslim oluyormuscasina kollarini havaya kaldirip dostluk dolu bir sesle, "Baris icin geldim," diye ekledi.

Devlin citin oteki yaninda durup bir sure Tara'ya bakti ve sonunda dudaklarindan, "Hayatimda hic bu kadar kotu oldugumu hatirlamiyorum," sozleri dokuldu.

"Annenin deyisiyle, ayi gibisin," dedi genc kadin.

"Bu sozlerde beni kiskirtacak bir anlam yok, degil mi?" diye yanitladi Devlin.

"Gecmisi unutamaz miyiz?" diye sordu Tara, "Yani her seye yeni bastan baslayalim mi? Annen cok uzuluyor ve ben onu boyle gorleye dayanamiyorum."

Devlin kaslarini gene kaldirdi ve "Buraya gelmenin tek nedeni bu mu?" dedi.

Tara, ellerini blucininin ceplerine sokup ona bakti ve "Ne dememi bekliyorsun Devlin? Igrenc bir insan oldugumu mu? Pekala, igrenc bir mahlukum ben. Ama anneni uzgun gormeye dayanamiyorum. Onu aldatmaktan hic hoslanmiyorum," dedi.

"Birlikteligimizden de mi hoslanmiyorsun?" diye sert bir sele sordu Devlin.

Genc kadin gozlerini indirdi, ansizin kendisini cok yorgun hissetmisti, "Bak Devlin, seninle kavga etmek istemiyorum. Ne olur, beni kavgaya zorlama," diye yalvardi.

Genc adam, citin yanina kadar geldi, onun yuzunu cenesinden tutup kaldirdi, sonra da, "Pesini birakmayacagimi biliyorsun. Birlikteligimizi kabul edinceye kadar pesini birakmayacagim," dedi kararlilikla.

"Ama 'nicin'?" dedi Tara saskinlikla. "Bizim icin gelecek yok ki. Hicbir zaman da olmadı."

"Eger istersek, onumuzde cok uzun ve mutlu bir gelecek olur," diye yanitladi Devlin.

Genc kadin ondan uzaklasarak, "Ama bu, benim dusledigim turden bir gelecek olmaz," dedi. Bir yandan da, baska bir kadinin golgesinde, onun hayaleti surekli yanlarinda dolasirken ne gelecek, ne de mutluluk olamayacagini dusunuyordu.

"Yakinda, senin sorununun ne oldugunu da anlayacagim," diye karsilik verdi genc adam, "Sen hayatimda karsilastigim en anlasilmaz kadinsin. Ama, senin de bir cozumun olmalı. Ne istiyorsun, derdin nedir Tara, soyler misin bana?"

Genc kadin gozlerini onunkilerin icine dikerek kisaca yanitladi. "Ben, neyi istemedigimi biliyorum."

Genc adamin rengi uctu, "Sag ol!" dediginde omuzlari dikilmisti ve bu Devlin Bradley'in ofkelendigini gosteriyordu...

Tara dudaklarini isirdi, galiba biraz fazla ileri gitmisti, istemeyerek... Hemen citin yanina gelip,

“ Ne kadar guzel bir at bu,” diye konuyu degistirmeye calisti.

“ Ona binebilecegini aklindan cikart. Atlar sana gore degil,” dedi genc adam.

Genc kadinin aklindan o anda citi asip ata atlamak gectiyse de, “ Biliyorum,” demekle yetindi. “ Doktor bir sure ata binmememi soylemisti...”

“ Bugun cok uysalsiniz efendim,” diye takildi Devlin.

“ Igneleme Devlin,” dedi Tara, genc adamin ati oksayisina bakarak.

“ Annem seni etkiledi degil mi?” dedi Devlin yumusak bir sesle.

Genc kadin gozlerini ona cevirip, “ Annen cok iyi bir insan. Onu sevdim. Uzulmesini istemiyorum,” dedi yavasca.

“ Demek ki onu mutlu etmek icin benimle baris yapmak istiyorsun?” oldu aldigi yanit.

Tara o an, cok icten davranmaya karar verdi neden oldugunu bilmeden. “ Kendimi de mutlu etmek icin,” dedi.

Genc adam ilk kez gulumsedi.

Tara, “ Son zamanlarda rahat uyuyamiyorum da,” diye ekledi.

Devlin, boylesine sozlerin altinda kalacaklardan degildi, “ Yalniz yatmaktandir,” diye yapistirdi yaniti...

“ Sanmiyorum,” dedi genc kadin sesinin titremesini onlemeye calisarak. “ Cunku hayatimin buyuk bir bolumunde yalniz yattim ve uykularim da son derece duzenliydi...”

Devlin hala gulumsuyordu, “ Sorunlar, gormezden gelinmekle cozumlenemezler tatlim,” dedi.

Tara sasirmis gorunerek, “ Sorun mu? Hangi sorun?” dedi.

“ Biz. Ister kabul et, ister etme ‘Biz’ diye somut bir olay var ortada,” dedi Devlin gulumsemesini keserek.

Genc kadin ‘bu’ konuyu yeniden tartismak istemediginden, apansiz soruverdi. “ Bana ciftlikten soz etsene, nasil bir sey?”

“ Ciftlik!” Genc adamin iki kasi birden kalkiverdi.

“ Annem mi?”

“ Bunun ikimizin kavga etmeyecegi, tarafsiz bir konu oldugunu soyledi yalnizca,” dedi Tara masum masum bakarak.

Bir sure ona bakti ve “ Tamam. Tatlim ilk raundu sen kazandin. Ama henuz havlu atmis degilim bilesin,” dedi Devlin.

Ikisi de sorunu cozmek yerine, buzdolabina kaldirdiklarini biliyorlardi. Tara, “ Bana ciftligi gosterecek misin?” diye sordu.

Devlin atin yularina yapisti ve “ Izin verirsen once sunu ahirina gotureyim,” dedi.

Bes dakika sonra, bir arazi arabasinda sarsilarak yol aliyorlardi ki Tara, “ Nicin bir ciftlik aldin? Zamaninin cogu isinin basinda, New York ile Los Angeles arasinda mekik dokumakla geciyor nasil olsa...” dedi

Genc adam omuzlarini silkip, “ Kir hayatina bayiliyorum. Ustelik isimin New York bolumunu de satmak niyetindeyim,” yanitini verdi.

Tara oldugu yerde sicriyordu neredeyse. “ Neden isini cok sevdiğini saniyordum...”

Devlin gulumsedi. “ Is benim icin mucadele demektir. Oysa, simdi, hayatimin sonuna kadar beni idare edebilecek baska bir mucadelealani buldugumu saniyorum. Tabii beni delirtmezse...” dedi.

“ Neymis bu?”

Bir an duraksadi genc adam. Cekinir gibiydi. Elleri vites koluyla direksiyonun uzerinde kenetlenmis gibiydi. Sonra yumusak bir sesle ve yavasca, “ Ne olacak, sensin Tara...” dedi.

Bir an genc kadin onun kendisiyle eglendigini sandi. Ama genc adamin yuzu oylesine ciddiyydi ki... “ Ne demek istiyorsun?” diye soluk kadar hafif bir sesle sordu Tara.

“ Bu son gunlerde, cok kafa patlattim,” dedi genc adam siradan bir sesle, “ Sonunda da seni kollayacak biri olmasi gerektigine karar verdim. Ayni zamanda, benim de bir ese gereksinimim var. Sanirim ki onumuzdeki bir iki ay icinde sana evlenmeyi onerecegim,” diye acikladi.

“ Sen aklini mi kacirdin?” oldu genc kadinin yaniti.

Devlin ona bakmaksizin soguk soguk gulumsedi.

“ Tipki sana gecen kez evlenmeyi onerdigimdeki sesini kullandin.”

Genc kadinin bedenini soguk bir panik sariyordu. Buna karsi koydu Tara. Devlin'le evlenmeyi istiyordu. Hatta,aralarinda baska bir kadinin hayaleti olsa bile istiyordu bunu. Onun esi olmayi hayatinda hicbir seyi istemedigi kadar cok istiyordu. Ama olamazdi. Korkuyordu.

Nedenini bilmeden korkuyordu...

Guclukle yutkunduu. Yaninda oturan sakin adama bir goz atti ve kendisi de sakinlesti. “ Evlenmeyi dusunmuyorum” dedi sonra da.

“ Biliyorum. Ama senin dusuncelerinde de mucadele edecegim, tatlim. Biz birbirimize aitiz. Bunu beynin bilmiyorsa da, vucudun cok iyi biliyor. Haydi, bana birlikte gecirdigimiz gecenin senin icin bir anlama gelmedigini soyle de goreyim seni. Uc yil once birlikte gecirdigimiz gecelerin de bir anlami olmadigini soyle bakalim. Soyleyebiliyorsan tabii,” diye onu koseye sikistirdi Devlin.

“ Evliliği cinsellik uzerine kuramazsin ki...” dedi Tara gene de...

“ Diger alanlarda da cok iyi anlasabiliriz,” dedi Devlin. “ Ornegin ikimiz de aydin insanlariz. Kitap ve muzik konusunda ayni zevkleri paylasiyoruz. Hatta, temel politik konularda bile ayni goruslerdeyiz. Ustelik ikimizde de saka yetenegi cok gelismis... Kavga cikartma yetenegi gibi...”

“ Ama genellikle bu son yetenegimizden yararlaniyoruz. Durmadan kavga ediyoruz. Bunun ne bicim bir evlilik olacagini dusunabiliyor musun Devlin?” dedi Tara.

“ Ilginc bir evlilik olacak kuskusuz ki...”

Tara umutsuzca bir bahane yaratmaya calisiyordu.

“ Ya meslegim,” dedi. “ Meslegimi asla birakamam ben... hem..”

“ Senden meslegini birakmani isteyen yok ki,” dedi dudaklarini kivirarak genc adam, sonra ekledi.

“ Hic yoksa bu kez...”

“ Ama, bir sinema yildiziyla evlenirsen, duzenli bir evin olamaz ki Devlin. Bunu anlamiyor musun?” dedi Tara.

“ Tara,” diye sakin bir sesle kesti genc adam.

“ Dunyanin sonuna kadar evlenmemeni gerektirecek bahaneler bulabilirsin. Ama hic yarari yok. Ben kararimi verdim bir kez...”

Genc kadin elinde olmaksizin guldu. “ Tanrim,” dedi sonra da, “ Tanri emriymis gibi soyluyorsun bunu!”

“ Uysalliginin hic sona ermeyecegini saniyordum...” dedi Devlin.

Genc kadin, basini pencereden yana cevirecek,

“ Senin ciddi mi konustugunu, dalga mi gectigini anlayamiyorum, “ diye soylendi.

“ Kesinlikle ve butunuyle ciddi konusuyorum,” dedi Devlin.. Sonra arabayi durdurdu. Genc kadini cenesinden tutarak basini onlerinde yayilan goruntuye cevirdi. “ Adim bir; Rusvet...” dedi sakin bir sesle.

Genc kadin, daha bakmadan Devlin'in satin almis oldugu ciftlige geldiklerini anlamisti. Begenmemeye kararli olarak bakti. Gozlerinin onunde, beyaz tahta citle cevrelenmis genis bir alan yayiliyordu. Ahirlar, agil bolumleri, samanliklar, tahil ambarlari ve... ve bunlarin arasinda yükselen ev...

Tara, aradaki uzakligin oldukca fazla olmasina karsin, gene de bunun yurek titretecek kadar guzel bir ev oldugunu gorebiliyordu. Yuksek agaclarla cevrelenmisti. Tas ve ahsap karisimi bir mimarisi vardi. Buyuk pencereleri, genis camlarla ortuluydu. Teksas'ta boyle evlere hic rastlanmazdi.

Tara'nin gozleri buyudu. Donmus gibi eve bakiyordu. Neden sonra agzindan, “ Ama... bu... bu benim evim,” sozleri dokulebildi...

Konu Başlığı: Ynt: Lanetli Yuzuk- Kay Robbins

Gönderen: aylarca üzerinde Mayıs 25, 2007, 12:54:30 ÖS

[SEKIZINCI BOLUM.....

Genc adam, Tara saskinliklar icinde kendisini Suzerken gulumsedi.“ Hatirlar misin bilmem,” diye soze basladi. “ Bir keresinde senin apartmanindaydik. Bir ara sen beni yalnız birakip, bir senaryoyu almak icin menajerinin evine kadar gittindi. O ara ben de senin notlarini karistirdim. Aralarinda bir dergiden kesilmis, boyle bir evin fotografta da vardi. Benzeri baska bir fotografla olmayinca, ben de bunun senin duslerindeki ev

oldugunu anladim..." dedi. Sonra donup, genc kadının yanagını oksayarak, " İnsanın dusleri bazen gercek oluyor..." diye ekledi.

Tara, soyleyecek soz bulamayınca, " Senin insanın kafasını okuma huyundan cok rahatsız oluyorum. Vazgeçsen iyi olacak," dedi.

" Eger kafanın içini okuyabilseydim, sana rusvet olarak bu evi sunmak yerine, neden benimle evlenmemeye boylesine kararlı olduğunu anlardım," dedi Devlin kuru bir sesle.

Tara, elinde olmaksızın arabadan inerken, " Seninle evlenmeyeceğim. Hepsi bu kadar iste," dedi.

Devlin de arabadan indi ve genc kadına yetişip elini tuttu. " Benimle evleneceksin. Hepsi bu kadar iste..." dedi genc kadının sesini taklit ederek.

Sonra eve donerek, " İçerde bir suru isci ve usta var, ustelik her taraf infaat pislikleriyle dolu. Ama gene de, evin hakkında bir fikir sahibi olabileceksin," dedi. " Hem dekoratörün otomobili de burada, onunla badana ve duvar kagitlarının rengini belirleyebilirsiniz..." diye ekledi.

Kolunu onun omzuna dolayip eve dogru goturmek isterken, genc kadın, " Badana ve duvar kagidi mi? Devlin, senin evinin renklerini neden ben sececekmisim?" dedi.

" Benim degil, 'bizim' evimiz tatlim," dedi Devlin.

"Dinle beni," derken Tara durmaya cabaladi ama genc adamin yumusak baskisi altında ilerlemek zorunda kaliyordu," Devlin, seninle evlenecek degilim. Bu gercekten cok guzel ev, ama... Hey! Dinliyor musun?" diye cirpindi genc kadın.

Hayir dinlemiyordu. Ona aldiris bile etmeden, eve goturdu. Dekarotor ve usta baskıyla tanistirdi genc kadını. Sonra onlara asagida kendilerini beklemelerini soyleyip Tara'yi ust kata, yatak odalarına cikartti.

İlk iki odayi, sanki bir satıcıymiscasına anlatti genc kadına. Ucuncu yatak odasi kucuktu ve duvarlari daha simdiden kanarya sarısına boyanmistı. Satıcı sesini bir yana birakan Devlin, " Bebek odasi," dedi.

Genc kadın, " Eminim kac cocuk yapacagimi da planlamissindir?" diye sordu.

« Gecen gun anneme bir ev dolusu cocuk istedigini soyleyen sen degil miydin ? » dedi Devlin, masum bir sesle.

Tara, yavasca pencerelerden birinin içine oturdu ve « Daha bir saat once, adamin biri, bana citin arkasından huzun dolu gozlerle bakiyordu. Simdiyse, karsima gecmis benimle alay ediyor. Su ruh durumunun ne kadar araliklarla degistigini anlatsana bana, senin için özel bir kart tutacagim da... » dedi.

« Sen kendi ruh durumundaki degisikliklere bak, tatlim, » oldu aldigi alayli yanıt.

Genc kadın, « Seninle evlenmeyeceğim, « asla evlenmeyeceğim, bu evi dekore etmene 'yardim' da etmeyeceğim, bu odayi 'cocuklarla' doldurmana da yardım etmeyeceğim... » diye patladi.

Devlin istifini bozmuyordu, « Uçunu de yapacaksın, hem de seve seve, » dedi.

Tara, « Neden yapıyorsun bunu ? » diye sordu.

« Neyi ? »

« Biliyorsun. Ne zaman ofkelensem, beni guldurecek bir seyler buluyorsun... » diye acikladi genc kadin.

« Sen de benim için ayni seyi yapıyorsun. Bak, ne kadar uygunuz birbirimize, » dedi genc adam gulerek.

« Seninle evlenmeyecegim... » « Evleneceksin. Ama once asagiya inelim de, dekoratore istedigin renkleri soyle... » dedi Devlin. “ Korkarim kahvalti odasi için yanlis renkler seçmiş...”

Tara, bir yandan elinde olmaksizin onu izlerken bir yandan da sordu. “ Ne varmis renklerde?” diye.

Asagi inip de renkleri gorunceye kadar ikisi de konusmadilar. Genc kadin, dekoratore bir sey soylememek konusunda oylesine kararliydi ki... Ama, ic karartan koyu yesili gorunce, her seyi unuttu.

“ Oh, hayir... Bu olamaz,” diye haykirdi.

Bunu der demez de dekorator hemen kosup bir renk katalogu getirdi. Tara ne yaptigini fark edinceye kadar, coktan oturmus adamla tartismaya baslamisti bile... Devlin, oylesine durmus, dudaklarinda alayci bir gulumseymeyle izliyordu onu.

iki saat kadar sonra, vedalasip evden cikarlarken Tara, evin her yaninin renklerini seçmiş oldugunu kavradi... ustelik bunu kendi iradesi disinda yapmisti... Arabaya bininceye kadar agzini açmadi sonra, “ Bu gunlerde bana sirrinin ne oldugunu soyleyeceksin,” dedi.

“ Sir mi?” derken genc adam gercekten sasirmisti.

“ Evet sir. Evinin renklerini secmemeye oylesine kararliydim ki...”

“ Tara, ‘evimizin,’ demek istiyorsun!” diye kesti Devlin.

Genç kadin aldirmadi. “...ama her yerin, her odanın her girinti çıkıntının renklerini seçtim... Bana, istegimin tam tersi isler yaptirmanı saglayan sirri ogrenmeliyim...” dedi.

Ciftlikteki birinci aylari dolacakti. Tara gun boyunca sikintidan ne yapacagini bilemedi. Buyuk bir firtinanin yaklastigini hissediyor ve cok korkuyordu. Gece, ozur dileyip erkenden odasına cikti. Uzun sure dusun altında kaldı, sonra da bir sure saclarini kurutup tirnaklarini duzeltmekle ugrasti. Ne yapsa yatistiramiyordu kendi kendini. Bir saat kadar Ah Poo ile konusarak, kitap okumaya cabalayarak oyalandi. Sonunda, hicbir seyin ise yaramadigini anlayip, yeniden asagi inmeye karar verdi.

Ayni anda da firtina patladi. Genc kadin, panik icinde, üzerindeki giysileri atip, yatagina girdi ve ortulerin altina sigindi. Isigi sondurmus, disardaki firtinanin ve camlara vuran yagmurun sesini dinliyor, bir yandan da titriyordu.

Ilk gok gurultusune oylesine hazirliksiz yakalandi ki, yatagindan dusebilirdi... Yorganina simsiki sarilmis titrerken, bir yandan da bu cocukca korkusuna lanetler yagdiriyordu. Cakan bir simsek, karanligi yararak genc kadinin odasini aydinlatti. Tara, neredeyse cildiracakti. Digerlerinin yaninda

olsa, korkusunu saklayabilirdi, ama gecenin icinde yapayalniz odasinda, siginabilecegi hicbir sey yoktu.

Onun bu korkusunu, hayatinda bir tek kisi biliyordu. Genc adam bunu asla alay konusu yapmamis ve kendisine gulmemisti. Oysa, hicbir seyden ve hic kimseden korkusu olmayan Devlin'in, onun bu anlamsiz korkusuna kahkahalarla gulecegini sanirdi Tara. Ne var ki genc adam inanilmayacak kadar anlayisliydi bu konuda... Bir cok firtinali gecede, onun varligi, genc kadini biraz olsun yatistirmamis miydi?

Tara, simdi de Devlin'in yanina kosmaya can atiyordu. Onun kolllarinin arasina siginip, yildirimlarin yerine, genc adamin kalbinin vuruslarini dinleyebilirdi. Her gecen dakika bu gereksinimi artiyordu...

Korkunc bir ses daha oldu disarda. Tara, ortuleri kafasinin uzerine cektigi an, odanin icinden bir ses duydu, « Tara... » diyen.

Oldugu yerde sicradi. Karanligin icinde odayi incelemeye basladi. Bir an, ' Firtina beni cagiriyor' diye gecirdi aklindan. Sonra, yataginin yani basinda duran Devlin'i gordu ansizin. Uzerinde yalnızca pijama pantolonu vardi ve karanligin icinde parildayan gri gozleriyle, ilk caglardan gelen bir insani hatirlatiyordu. Tara'nin, firtinanin etkisiyle panige kapilmis olan beyni, bir an karsisindakini seytanin ta kendisi sandi.

O anda cakan simsegin isigindaysa, Devlin'in kendisine gulumsedigini gordu. Seytan, yerini kurtarici melege birakmisti...

« Bir sure yaninda kalmami ister misin ? » diye sordu yumusak bir sesle. Genc kadinin duraksadigini gorunce hemen ekledi. « Ileri gitmeyecegimi bil... »

Genc kadin, ortuleri kaldirarak, yaninda yer acti ona ve Devlin sessizce yataga girip onu kollarinin arasina aldi.

Tara onun guclu gogsune siginirken, genc adami kendi istegiyle yatagina aldigini ve ne olursa olsun, onu suclayamayacagini dusunuyordu.

Devlin'in elleri onun sirtinda dolasiyor ve her gok gurultusunden sonra, korumak istercesine biraz daha bastiriyordu gogsune. « Bazi bakimlardan son derece guclusun tatlim, » dedi. « Ama baska bazi bakimlardan da oylesine zayifsin ki...Senin, dayanilmaz oyunculari, cekilmez yonetmenleri bir bakisinla altettigini cok gordum. Ama gel gor ki, gok gurultusunden korkuyorsun. Nesinden korkuyorsun ki, sevgilim ? »

“ Bil...bilmiyorum. Ses ve simsekler korkutuyor beni...” diye yanitladi Tara.

“ Butun hayatın boyunca böyle miydi?”

“ Evet.. Yoo, hayir! Kucukken firtinayi cok severdim,” dedi Tara gecmisini hatirlamiscasina.

Genc adam bir sure sessiz kaldi sonra, “ Annenle baban sen cok kucukken oldulerdi degil mi?” dedi.

“ Evet.”

Devlin, “ bana nasil olduklerini anlatir misin? » diye usteledi.

« Bir otomobil kazasiydi, hepsi o kadar, » dedi Tara sasirmis bir sesle.

Devlin'in dudaklari genc kadinin alninda dolasti kısa bir an ve genc adam, « Ustelik disarda da firtina vardi degil mi ? » deyiverdi.

Genc kadinin gozleri iri iri acildi, basini kaldirip ona bakti.

« Sen de onlarla miydin ? » diye yeni bir soru sordu Devlin.

« Hayir. Bir arkadasimdaydim. Firtina beni uyandirdiydi. Sonra, arkadasimin annesi kapiyi acip iceri girdi ve... ve bana olanlari anlatti. Bana aglamamdan normal bir sey olmadigini da soylediydi, ama ben aglayamamistim... » diye gecmisinden kalan korkularini siraladi genc kadin.

Devlin'in kollari onu daha bir siki sardi ve « Ve iste o gunden beri korkuyorsun firtinadan degil mi ? » dedi.

« Hic dusunmemistim bunu, » dedi Tara, nasil olup da aklina gelmedigine kizarak.

« Titremen kesildi, » dedi Devlin.

« Iyi bir psikolog olurdun, » dedi Tara yanit olarak.

« Hayir diyemem. Ama cok iyi bir koca olacagim kesin, » diye tasi gedigine koydu genc adam.

Sonra, Tara'nin yanitlamasina ya da bir sey soylemesine firsat birakmadan dudaklariyla genc kadininkileri irttu. Genc kadin, vucudunu saran arzuyla ona sarilip, parmaklarini saclarinin arasina gecirmeden once, disardaki firtinanin siddetini arttirdigini dusundu, ama artik aldirmiyordu.

Tara, kendini genc adamin ellerine birakmisti. Onun ellerini goguslerinde hissetmekten mutluluk duyuyor ve artik bunu saklamaya gerek bile duymuyordu. Zaten istese de reddedemezdi artik...Ne var ki, kendi arzulari sahlandikca, Devlin'in, bu ask oyununu daha fazla uzatmaya niyeti olmadigini da sezinliyordu.

Bir yerde, genc kadinin elleri dur durak bilmeden genc adamin vucudunda dolarken, genc adam onlari yavasca yakalayarak Tara'nin karninin uzerine yerlestirdi. Sonra boynunda ve goguslerinde dolasan opusleri olgunlesip durdu. Genc kadin, gozleri kapali, soluk soluga yatarken, yatagin hafifce yaylandigini ve genc adamin kalktigini hissetti. Icini dehset doldurmustu, genc adam.

Gozleri faltasi gibi acildi ve « Devlin ? » diye soru dolu bir ciglik yukseldi girtlagindan.

« Ssst... » dedi genc adam, bir yandan da battaniyeyi genc kadinin cenesine kadar cekip onu hafifce optu. Sonra dogrulup kalkti...

« Sen... sen beni birakiyor musun ? » dedi titrek bir sesle Tara.

“ Sana ileri gitmeyecegim konusunda soz vermistim yataga girerken, ” dedi Devlin hincirca. “ Hayatim pahasına bile olsa, sana, sozume guvenmeyi ogretecegim...”

Tara, bir an, ona su anda ‘guvenmek’ kavraminin kafasindaki ve vucudundaki en son sey oldugunu anlatmak istedi. Ama, yalnızca kapiya dogru giden genc adami izlemekle kaldi. Genc adam, bir eli kapinin tokmaginda, yuzunde o seytan gulumsemesiyle geriye bakti ve “ Sen ‘bana’ geleceksin Tara ” dedi.

“ Ne?” Tara sesini taniyamadi bir an.

« Bir dahaki sefere sen bana geleceksin. Sonunda beni istedigini kabul edeceksin... Ve bana kosacaksın,” dedi Devlin, son anda kapiyi arkasından kapatmadan ekleyiverdi, “ Adim iki!”

Bunu izleyen uc gun boyunca, gece gunduz Tara, Devlin'e hakli oldugunu soyleme firsati vermeyecegini yineleyip durdu kendi kendine... Ama ucuncu gece, saat biri gosterirken, kendisini odasından cikmis, ilk gecisini gecirdigi genc adamin odasına yönelmiş buldu...

Daha bir saat once Devlin, kendisini odasına kadar getirmis ve yanagina opucuk kondurup dusunceleriyle bas basa birakmisti. Genc kadin yalnız kalınca, ondan nefret etmesi gerektigini dusundu. Ne zaman bunu düşünse, sonunda kendisini genc adamin kollarında, ya da yatagında buldugunu da düşünmeden edemiyordu. Ama, ona karsi duyduğu fiziksel istegi de anlayamıyordu. Bu oylesine bir istekti ki, zevk verdiği kadar korkutuyordu da genc kadini...

Uzerindeki geceligin haftalar once Julie'nin uzerinde gorduguyle kiyaslanmayacak kadar kapali oldunu fark etti. Ne cikardi onun Julie gibi, kendini kanitlamaya gereksinimi yoktu ki...

Odanin kapisından ciktiginda her yer karanlik ve sessizdi. Devlin'in kapisına kadar nasıl geldigini fark etmedi bile. Kapinin onunde duraksadi bir an. Karnında sanki binlerce kelebek ucusuyordu. Sonra, derin bir soluk aldı ve kapiyi falan vurmada, genc adamin odasına giriverdi. Ay isigi geniş yatagin tam uzerine vurmustu, genc kadinin gözleri isigi izledi ve pencerenin onunde, disari bakan iri siuleti gordu.

Devlin'in uzerinde bir bornoz vardi. Yuzu ifadesizdi. Ama, kapinin kapandigini duyar duymaz, yuzlerce kilometre uzaklıktan bir anda odasına, gercek dunyaya donmuscesine ona bakti. Kisik gözlerinin kenarında, hain bir gulucuk olduguna yemin edebilirdi genc kadin.

Genc adam kısaca, “ Tara,” dedi, yari karanlik odanın otesinden onu secmeye calisirmiscasına.

Genc kadinin yuregi agzına geldi. Devlin'in sesi boguk, istekli ve tek sozcukle binlerce duyguyu anlatabilecek kadar anlamlıydı. Buyulu, okyanus dalgaları kadar gizemli ve cok seyler vaad eden bir sestı bu...

Genc kadin, onun gecelerdir pencerenin onunde durup kendisine bu sesle, bu tek kelimeyi soylemeyi beklediginden emin bir sekilde odanın ortasına dogru yurudu. Genc adamin, arzululugunda icten oldugundan da kuskusu yoktu. Kendisi de ayni cesareti gostermeyi ne kadar istiyordu...

“ Uyuyamadım,” diye mirildandi, ona yaklasınca.

“ Nicin?” diye sordu genc adam, yanitini bilen insanların yumusak sesiyle.

« Cunku seni istiyordum ve sen yanımda degildin, » diye fisildadi Tara. « Ne olur sevis benimle Devlin... »

Genc adam, rahatlamiscasına derin bir soluk koyuverdikten sonra, onu kollarının arasına aldı. « Tanrıya şukurler olsun, » diye mirildandi. « Bunu asla soylemeyecegini düşünmeye baslamistim... »

Duyduğu arzuyla kendinden gecmek uzere olan genc kadin, kendini tutamayarak guldu, «

Mahvolmustun, degil mi, » dedi.

« Sen haftalardir beni mahvediyorsun, » diye fisildadi genc adam. Sabirsiz parmaklariyla genc kadinin geceliginin yakasini cozdu ve cok gecmeden yumusak kumas parcasi ayaklarinin dibine dustu.

Sevismeleri bu kez farkli oldu. Kavuran arzulariyla sevgiler, doymak bilmeyen tutkulariyla, alabildigine uzatma istekleri birbirine karismis gibiydi. Sanki, birbirlerinin olabilmeleri icin yalnızca bu gece vardi ve ikisi de bunu alabildigine uzatmaya cabaliyorlardı... Defalarca, doruga ulasmanin esigine geldiler ve dafalarca, birbirlerini bu noktadan uzaklastirdilar... Tara, bu mucizevi tadin neden 'oldurucu zevk' diye tanimlandigini anladi sonunda...

Ne var ki, bir sure sonra, korkulari yeniden beynine usustu. Devlin onu siki sikiya kollarinin arasinda tutarken, titremeye basladi ve « Ozur dilerim... » dedi. « Bana ne oldugunu anlayamiyorum. »

Genc adam, onun yuzunu kendisine cevirecek,
« Bunu gercekten bilmiyorsun, degil mi?» diye sordu.

Genc kadin basini sallayip gulumsedi umarsizca.

“ Senin icinde. Kucuk bir kiz cocugu var,” dedi genc adam sevecenlikle. “ Cogu kez yuzunu gostermiyor, ama gene de ara sira yuzeye cikabiliyor. Ozellikle de sevistigimiz, ya da sevismeye hazirlandigimiz siralarda... ve bu da onu korkutuyor...”

Duyduklarindan tedirgin olan genc kadin, tam genc adama bakip konusacakken, Devlin sozunu agzina tikadi.

“ Icinde ki kiz cocugu, her seyini vermekten, dahasi incinmekten korkuyor. O kiz cocugu inatcilasiyor, gerginlesiyor, savasmaya basliyor ve senin icindeki kadini altediyor...” dedi.

Tara, basini onun gogsunde dinlendirirken, bir yandan da duyduklarini degerlendirmeye calisti. “ Yani bu... bu beni duygusal olarak soguklastiriyor, oyle mi?” dedi sonunda.

“ Hayir, yalnızca aklini karistiriyor,” dedi genc adam ve ekledi. “ Butun yapacagimiz, onun neden korktugunu bulmak, o kadar...”

“ Biz mi?” dedi genc kadin tedirgin bir sesle.

“ Evet. Sen de benimle evleneceksin.”

“ Hayir, ben...”

“ Ustelik ben seni ayaklarinin uzerine bastirip surekli gebe birakacagim.” Gulmesini onlemeye calisarak bitirdi sozlerini. “ Oyle ki, o kiz cocugu, asla korkmaya zaman bulamayacak...”

Tara, “ Devlin,” dedi basini kaldirip ona bakmaya cabalayarak. Ama basi oldugu yerde, onun genis gogsunde kaldi. “ Ayaklarimi yere bastirip gebe birakarak mi?”

“ Elbette. Sonra, sonsuza kadar mutlu yasayacagiz,” diye yanitladi genc adam.

Tara, guldu ve kendini onun guvenilirligine terk etti. Bir yandan da, nasil olup da genc adamin en

sikintili anlarında kendisini guldurmeyi basarabildigini dusunuyordu. “ Cok kotu bir senaryo olurdu bu,” dedi.

“ Ne yapayim,” dedi Devlin. “ Ben romantik bir erkegim...”

“ Ben seninle evlenmeyecegim. Sen de beni gebe birakamayacaksin. Ne de ayaklarimin uzerine bastirabileceksin...”

“ O zaman yalnızca gebe birakirim...”

Sinirlendi genc kadin, “ Tanri askina. Sen sagir misin, yoksa aclin basinda degil mi? Seninle evlenmeyecegim...” dedi.

“ Su anda dondugumu hissediyorum. Sen carsafla battaniyeyi neden attin uzerimizden. Seni utanmaz ufaklik seni...”

Tara kikir kikir gulerek, “ Utanmazlik bende degil. Ortuleri tekmeleyip atan sendin,” diye yanitladi.

Tara gozlerini actiginda, gunes butun piriltilarini odaya dokuyordu sanki. Genc kadin, sirt ustü donup, kendisini uyandiranin ne oldugunu anlamaya calisti. Yatakta, Devlin'in yaninda yatiyordu. Ciplakti. Genc adamin kolu, belinin uzerinde butun agirligiyla duruyordu. Kendi basiysa, onun boynuna yasliydi. Esnedi ve ayni anda, kapinin hafifce vuruldugunu ayirmsadi... Bu ses olmaliydi onu uyandiran... Daha dogrulmaya zaman kalmadan kapi acildi.

« Ne olur rahatsiz olma sekerim. Boyle terbiyesizce, girdigim icin kusuruma da bakma... Ama sehirlerarasi... Belki de uluslararasıdır... Bir telefon var Devlin'e. Ustelik telefondaki adamin soyledigine bakilrsa cok da onemliyimis... » dedi Amanda gulec yuzuyle.

Tara, kendini olu gibi hissetti bir an, sonra,
« Tamam, ona soylerim, » diyebildi.

Amanda bir daha gulumsedi ve kapiyi cekip cikti. Tara da, elinde olmaksizin gulmeye basladi ayni anda... Sonra yavasca Devlin'in omzunu durttu. Genc adam anlasilmaz bir seyler mirildanip, kolunu genc kadinin beline doladi.

« Devlin, Devlin kalkmak zorundasın, » diye sarsti onu.

Sonunda gozlerini acabildi genc adam ve sanki ona sokakta rastlamiscasina rahat bir sesle, « Ooo, merhaba, » dedi.
/b]

Konu Başlığı: Ynt: Lanetli Yuzuk- Kay Robbins
Gönderen: aylarca üzerinde Mayıs 27, 2007, 01:33:12 ÖÖ

.....BOLUM DOKUZ.....

Devlin, yarim saat kadar sonra, kapiyi acip, kafasini uzatarak bir is sorununu cozmek icin Nev York'a gitmek zorunda oldugunu soylediginde, Tara coktan giyinip de kendi odasına donmustu.

Derin dusuncelere dalmis bir sekilde, asagiya indi. Saat daha sabahin yedisiydi, ustelik genc kadin ancak bes saat kadar uyuyabildiginden, kendisini hic de zinde hissetmiyordu. Midesinde tuhaf bir seyler oluyordu ama genc kadin bunun uykusuzluktan mi, yoksa Devlin'in apansiz gidisinden mi kaynaklandigini anlamadi.

Kahve almak icin bufeye giderken Amanda ile karsilasti. Kadin, rahat bir gulumsemeyle ona bakarak, " Devlin olup bitenleri sana anlatti mi sekerim?" dedi.

" New York'a gidecegini mi? Evet," dedi Tara,
" Ama sabahin bu saatinde nasil ucak bulabildigine akil erdiremedim dogrusu..."

Devlin'in annesi sanki sasirmis gibi ona bakarak,
" Menajeri onun ozel jet ucagini yollamis, su anda Amarillo'ya inmis olmalidir," dedi.

" Yaa..." dedi Tara, o ana kadar ozel jeti olan birini daha tanimamisti dogrusu. " Digerleri de kalkti mi?" diye sordu laf olsun diye.

" Jake ile Rick bir saat kadar once Amarillo'da ki bir sigir satisi icin yola ciktilardi. Julie ise hala yatagindan cikamadi. Devlin'le gitmedigin icin cok akilli sayilirsin..." diye yanitladi Amanda onu.

Tara, " Eee, cok isi olmalidir," diye gecistirdi. Devlin'in ona birlikte gitmelerini onermedigini itiraf etmektense...

" Bari zamaninda yetisse," dedi saatine bakarak.
" New York'taki yoneticisi Richard, panik icinde olmalidir..."

Tara, boylesine buyuk is imparatorluklarinin nasil yönetildiklerinden haberi olmadigi icin, " Sanirim durum cok ciddi olmalidir. Yoksa ozel bir jeti yollamazlardi herhalde," dedi.

Amanda onun dusuncesine katildi, " Richard'i tanirim," dedi. " Pireyi deve yapanlardan degildir. Eger sorun var dederse, bu mutlaka bir felaket olmalidir..."

Tara kahvesine egildi. Acaba Devlin de sezdigi garipliklerin altinda is kaygilari mi yatiyordu? Acaba genc adam, on yillik basarilarindan sonra, isinin kotulesebileceginden mi korkuyordu? Elinde olmaksizin bakislari, parmagindaki yuzuge kaydi ve kafasinda batil bir inanc dolandi. Acaba genc adam bu yuzugu, gercekten evlenmek istemedigi, gercekten sevmedigi bir kadina taktigi icin aileyi felaketler mi bekliyordu?...

" Tara?" dedi Amanda. " Iyi misin yavrum? Rengin soldu da..."

Tara, gozlerini zorlukla lanetli elmastan kaldirdi ve
" Tesekkür ederim, iyiyim... Yalnizca Devlin'i ozleyecegim... Hepsi bu kadar..." diye mirildandi.

" Oyle mi? Bunu duymak ne guzel," dedi arkasindan hosnut bir ses.

Genc kadin omzunun uzerinden arkasina baktiginda Devlin'i gordu. Koyu renk bir takim elbise giymis ve buna uygun bir kravattaki genc adam. Kimligi ve kiligiyla tam bir isadamiydi o anda...

« Uc dort gun uzaklasmak zorundayim sizlerden, » dedi. " Anne, Tara'ya goz kulak ol da, atlardan birine atlayip basimiza dert acmasin..."

Tara, ne yaptiginin farkina varmadan, onun gozlerinin icine bakti ve aralarindaki ilk anlasmayi

imzalarcasina gulumsedi.

“ Korkma, burada olacagim,” dedi gene elinde olmaksizin.

“ Cok iyi,” dedi genc adam onu sevgiyle operken.

“ Kendine iyi bak tatlim,” diye ekledi sonra da...

“ Beni ozle emi?”

Genc kadin, onun annesini opusunu ve kapiya yonelisini izlerken, gozlerine dolan yaslari engelleyemiyordu. Devlin'in son sozleri kulaginda yankilaniyordu. ‘ Acaba beni seviyor mu?’ sorusu ise icini yakiyordu sanki. ‘ Hic yoksa birazcik...’

Sonra Amanda'nin anlayisli, sevecen ve mutlu bakislarindan kurtulmak istercesine, ozur dileyip kalkti ve havuzbasina gitti.

Sabahin erken saatlerine karsin insani yakan sicagin farkinda bile olmadan oturup dusunmeye koyuldu. Onun askina guvenebilir miydi? Onun kendisini bir gun bir kenara firlatmayacagindan emin olarak kalbini verebilir miydi genc adama? Yoksa o da, annesi gibi, cikmaza girdigi halde kacamayacagi bir evlilik tuzagina mi dusecekti?...

Tara ne yapacagini bilmez bir durumda, yuzunu avuclarinin arasina gomdu. Hatiralari, gecmisten bu yana kurdugu butun ozguven engellerini yikip, gelecegini etkilercesine karsisina dikiliyordu. Bunlari onleyebilmek icin cok sey verebilirdi, ama hatiralar on alti yildir gomulu kaldiklari yerden, genc kadının ruhunun derinliklerinden disari ugramislardi bir kere...

Tara daha on yasindayken, annesiyle babasinin birbirlerinden hic hoslanmadiklarini anlayabiliyordu. Hatta disa donuk, hayatlarinin gerceginde, birbirlerinden nefret ettiklerini de... Yalniz cocuklara ozgu, o berrak bakisiyla, bunda babasinin sucunun daha fazla oldugunu bile anlayabiliyordu kucuk kiz... Babasi gozleri engin denizler kadar mavi, omuzlari kendisine tapan kizini tasiyacak kadar genis, yakisikli ve cekici bir erkekti... Daha genc yasta olsa, annelerin kizlarina ondan uzak durmalarini soyleyecekleri kadar yakisikli ve cekici bir erkekti...

Ama, hic kimse Tara'nin annesini, Kathleen'i bu konuda uyarmamisti. Bunun sonucunda da, Orta Batı'nin kucuk bir kasabasinda yasayan ve henuz on alti yasinda olan genc kadin, bu erkek tarafından ayartilmis ve onun ugruna okulu bile birakmisti Kendisinden on yas buyuk bir erkek ugruna...

Evlenmelerinden bir yil sonra, baska bir kucuk kasabada Tara dunyaya gelmistti. Kucuk anilarinin basinda, gecenin gec saatlerinde, ailesinin esyalarini alarak, kacarcasina bir yerden otekine tasinmasi geliyordu genc kadının. Tasinmalarin nedeni hep ayniydi; babasi ya yine isten atilmis ve cevreye borclandigi icin gizlice tasinmak zorunda kalmislardi. Ya da babasi cevredeki insanlarla birbirine girdiginden, o evde oturacak yuzleri kalmamis olurdu. Kendisi, dokulecek kadar eski arabalarinda, annesiyle babasinin arasinda sessizce oturur, bitip tukenmeyen kavgalarini dinlerdi. Sonra, baska baska arkadaslar gelirdi... Tabii, yeniden kacarcasina tasinincaya kadar...

Tara, sabahin erken saatlerinde, bagrismalar ve hakaretler arasinda uyanmaya bir türlü alisamadi. Baslangicta, babasina tapar ve annesini suclardi. Ama sonra, babasinin iyi geceler opucugu, giderek daha sik viski ve ucuz sokak kadini parfümleri kokar oldu. Tara artik anlamisti. O gunlerden sonra da, asla babasinin omuzlarına oturup gezmedi bir daha...

Kucuk kiz, ailesinin icinde, sessiz ve icine kapanik, arkadaslarinin yanındaysa aksi ve kavgaci kesiliyordu. Okulda basina buyruklugu ve guzel giyinip ellerinde bebekleriyle okula gelen kizlara

agza alınmayacak kufurlerle saldirmasiyla taniniyordu. Tabii bir de yirtik pirtik blucini ve oylan cocugunu andirir gomlekleriyle...

Sonunda, annesiyle babasi bir otomobil kazasinda olduklerinde, on yasindaki kizcagizin kalbi yalniz kalmak korkusuyla birlikte, onlarin olumunden kendini sorumlu tutma kompleksiyle doldu.

Kendine bakacak akrabasi olmadigindan, uzun yillarini kendisine bakmak isteyen ailelerin yanina verilip, onlardan kacmakla gecirdi. Her kacisinda, sansi yardim ettiginden olacak, basina birsey gelmeden yetkililer tarafından yakalanip yeni bir eve yerlestiriliyordu. Ama, kimseye, hic kimseye guven duymuyordu Tara...

Ailesinin olumunden yedi yil sonra, kendisi icin ozel anlami olan bir erkekle tanisti. Bu, Tara'nin yasadigi kasabadaki tiyatro toplulugunu yoneten emekli bir profesordu.

James Ellis, ya da ogrencilerinin deyimiyle 'profesor,' egittigi genclerden her seyin en mukemmeline isteyen bir insandi. Hayatinda ilk kez, Tara kendini bir ise tam anlamiyla verdi. Oynamaya bayiliyor, kendi yeteneklerinden de ustun olduguna inaniliyordu.

Profesor, onu tam bir disiplin icinde egitti. Ne tartismaya giriyor, ne basina buyruk oynamak konusundaki bahanelerine kulak asiyordu. Bagirdi, cagirdi, ona oyunculuk konusunda, hayat felsefesi konusunda uzun soylevler verdi... O yilin sonlarına dogru Tara artik kadin olmustu, kafasi iyi calisan, bagimsiz bir kadin. Artik duygularini ve ofkesini eskiye oranla cok daha iyi kontrol edebiliyor, dahasi hayattan ne bekledigini de cok iyi biliyordu... Iyi bir sinama oyuncusu.

Oldu da... Bunu basarabilmek icin, gecmisinin ve cocuklugunun tum anilarini gomdu ve karsilastigi tum gucluklere bagimsizligini koruyarak gogus gerdi. Artik kimse onu incitemeyecekti. Hic kimse... Yalnizca kendisine guvenecek, kimseye degil, kendine dayanarak yukselecekti...

Genc kadin daldigi dusuncelerden siyirildiginda, sicagin ne kadar fazlalastigini fark etti. Gunesin isiklari, havuzun yuzeyinde yansiuyordu. Tara, kendisinin iki insan oldugunu dusundu; kadin ve cocuk...

Icindeki cocuk, karanliklardan, firtinalardan, insanların birbirlerini kirdiklari ve sonu aci biten evliliklerden korkuyor ve hic kimseye guvenemiyordu. Her an kavga cikartmaya ve bagimsizligini korumak icin elinden geleni yapmaya hazirdi...

Ya kadin? Icindeki kadin, en azindan anlayabildigi kadariyla Devlin Bradley'yi seviyor ve ona guveniyordu. Tara'nin icindeki kadin, gundelik cekismeleri kuru bir gulumsemeyle gecistiriyor ve uzerinde bile durmuyordu. Aydin kafali ve ignelemeye kadar varabilecek sakaciliklaydi.

Genc kadin, Devlin Bradley'in, kendi icindeki bu iki insani da gordugunu ve anladigini biliyordu artik...

Kendisi de ilk adimini atmisti. İlk, ama buyuk adimini... Bundan sonrasini hem caresiz kucuk kiz, hem de seven kadin icin en azindan deneyecekti.

« Tara ? » diyen sesle kendine geldi. Basini kaldirip baktiginda, Julie'yi gordu. Bu genc kiz, ya da gencecik kadin, bugun daha yasina uygun gorunuyordu. Saclarini sari bir kurdeleyle tutturarak at kuyrugu yapmisti basinin arkasinda. Yuzunde hic makyas yoktu, son derece kucuk bikinisiyle cok guzeldi dogrusu. Julie, endiseli endiseli ona bakarak

“ İyi misin? Rengin solmus,” dedi. Sonra telasla ekledi.

“ Miss Collins demem daha mi dogru olur?”

Tara gulmeye basladi. “ Tanri askina, aramizda kusaklar varmis gibi konusma Julie, hem, iyiyim... Cok iyiyim,” dedi.

Julie elindeki kucuk radyoyu masanin uzerine birakti ve cekingen bir sesle, “ Yuzecektim. Ama eger seni rahatsiz edeceksam...” dedi.

Tara o anda, Julie'nin Devlin'i tumuyle kendisine biraktigini anlayarak, dostca gulumsedi. “ Neden rahatsiz etsin ki?”

Julie yuruyup havuzun kenarina geldi ve ansizin geri donup sordu. “ Sen... sen onu gercekten seviyorsun degil mi?”

“ Evet,” dedi Tara dusunmeden. “ Gercekten seviyorum.”

“ Biliyordum,” dedi Julie. “ Daha ilk goruste anlamistim bunu. Ama gene de... Neyse, cok cadiyim, degil mi?”

Tara, “ Julie,” dedi. “ Asik olmak oyle kolay bir sey degildir. Ustelik, yanlis insani secersek tam anlamiyla cehenneme doner ortalik.”

“ Cok iyisin,” dedi Julie. “ Hic ummuyordum, ama cok iyisin.” Sonra ekledi. “ Sey... babamla ben bir iki gun icinde gidecegiz. Senden bir sey rica etsem...”

“ Ne istiyorsun?” diye sordu Tara merakla.

« Bana imzali bir resmini verir misin ? Okuldaki arkadaslari, seninle tanistigima baska turlu dunyada inandiramam... » diye acikladi Julie.

Genc kadin kendisini tutamayarak gulmeye basladi. Sonra, « Elbette, » dedi. « Ama babanla senin dugune de kalmanizi isterdim. » Aslinda, dugun olup olmayacagindan emin degildi ya...

« Dugun yakinda mi ? »

« Bilemiyorum. Her sey Devlin'in is gezisinin sonuclarina bagli. Ama, cok gecikecegine sanmiyorum,” dedi Tara kendine guven verircesine.

“ Kalmayi cok isterdim,” dedi Julie. “ Babama soyleyeyim...”

Julie suya atladi. Tara uzanip kucuk radyonun dugmesini cevirdi. Bir sure duymayan kulaklarla radyoya bakti. Tam kalkip havuza atlamaya karar vermisti ki, donup kaldi. Gozleri birer buz parçasi gibi saydamlasmis, oylece radyoya bakiyordu. Radyodaki ses, Amirallo'dan New York'a gitmek uzere havalanan ve bir ozel sirkete ait jet ucaginın, kalkistan kisa sure sonra yere cakildigini soyluyordu. Kazadan kurtulan olup olmadigi henuz bilinmiyordu...

'Hayir!' diye Tara yineledi ardarda, ' Hayir!' Bu Devlin'in ucagi olamazdi! Olmamaliydi!

Spiker, yeni bilgiler geldikce dinleyicilere iletceklerini soyleyip muzik yayinina gecince, Tara'nin agzindan aci dolu bir feryat yukseldi. Cevresine bakindi, kosup Amanda'ya haber vermesi gerektigini, bir seyler yapmak zorunda oldugunu biliyordu ama, o anda kafasi durmus gibiydi.

Gozlerinin onunden binlerce Devlin geciyordu. Gulen Devlin; ofkeli, arzulu, yumusak Devlin...

Tara yavrum,” Amanda, guzel yuzunde, acisini belli etmemenin cabasiyla, oylece duruyordu yanibasinda. Tara, hayal meyal Julie'nin havuzdan cikip kendilerine yaklastigini gordu.

“ Simdi duydum,” dedi Amanda.

Sonra uzanip Tara'nin elini tuttu ve cesaret vermek istercesine sikti. “ Henuz her sey bitmedi. Bir sans daha var, Bu sabah New York'a ‘iki’ ozel jet havalanmis. Havaalani yetkilileri, dusenin hangisi oldugunu bilemiyorlar. Rick Ve jake, havaalanina gittiler. Ne oldugunu ogrenir ogrenmez bizi arayacaklar,” dedi.

“ O... O olamaz!” diye yineledi Tara.

Julie, olanlari kavrar kavramaz Tara'nin yanina oturdu ve “ Ona bir sey olmadı. Biliyorum bunu,” dedi.

Amanda onu kaldirdi ve “ Eve girsek daha iyi olacak. Telefonu hemen acabiliriz,” dedi.

Eve girdiklerinde, Josh elinde icki dolu bir tepsiyle onlari bekliyordu. Tara basini kaldirip yasli adama bakti ve ciftlige geldiginden beri aklindan cikmayan soruyu sordu, ortada bir sey yokmus gibi.

“ Neden barda kendi haline agliyordun Josh?”

Herkes birbirine bakti ve hepsi ayni anda, genc kadinin kendinde olmadigini kavradilar. Josh.

“ O sirada cok dertliydim de ondan efendim,” dedi sakın bir sesle.

Tara, gozlerini ona dogru kaldirdi ve “ Hayir,” dedi. “ İnsanlar oyle kolay aglamazlar. Ben aglamam. Ben uzun, cok uzun yillardan beri aglamadim. Elbette yonetmenler ‘agla’ dediklerinde aglardim. Ama o ben degildim. Baska birileriydi aglayan...”

“ Al ic bunu,” diye Amanda onun eline icki dolu bir bardak tutusturdu. Genc kadin, Bunu bir dikiste icti ve sert alkol icini yakinca hickirdi. Gozlerine yaslar dolmustu. Sonra basini kaldirip odadakilere bakti ve donuk bir gulumsemeyle, “ Ozur dilerim. Ben her zaman boyle dagilmam...” dedi.

Josh odadan cikınca, Amanda, Tara'yi yanina oturttu, bikinisini cikartamamis olan Julie de onun diger yanina oturdu. Uc kadin uzun sure sessiz kaldilar. Bir sure sonra, Amanda, hepsini yatistiracak seyler anlatmaya koyuldu. Sonra Julie kalkip cikti ve uzerine blicin ve gomlegini giyip yeniden asagi indi.

Ayni anda calan telefon, hepsinin ayaga firlamasina neden oldu.

Amanda bir kosu gidip ahizeyi kaldirdi. “ Buyurun? Rick?...” dedi, sonra yuzunde bir rahatlama belirdi.

“ Emin misin? Tanriya sukur. Evet ben iyiyim. Peki ya diger ucak? Anliyorum. Peki, gule gule canim,” diyerek telefonu kapatti. Donup merakla kendisine bakan Tara ile Julie'ye, “ Devlin'in ucati degilmis...” dedi.

Sevincinden ne yapacagini sasiran Tara elindeki ikinci kadehi dudaklarina goturup viskisini bir

dikiste bitiriverdi.

“ Bu gunden sonra, eger New York’a gitmek isterse kisragiyla gidebilir. Belki uzun surer ama, yere daha yakin olur hic yoksa,” dedi sonra da...

Aniden bosalan sinirlerinin etkisiyle, hepsi kahkahalarla gulgulmeye ve birbirlerine sarilmaya koyuldular.

Tara, “ Diger ucaga ne olmus?” dediginde Amanda’nin yaniti, « Pilot yaralanmis. Ama olu yok. Her sey yolunda, » oldu.

Bu arada telefon yeniden caldi. Amanda kalkip acti.
“ Evet. Rick havaalanindan telefon etti. Cok korkuttun bizi,” dedikten sonra Tara’ya dondu ve “ Devlin,” dedi kisaca.

Genc kadin, bacaklarinin kendisini nasil tasiyabildiklerine sasarak kostu. “ Devlin?”

“Annem senin sok gecirdigini soyledi. Iyi misin simdi? New York’a ininceye kadar bir sey bilmiyorduk. Seni uzdugum icin uzgunum,” dedi genc adamin canli sesi.

Bu ses, genc kadina, hayatinda duydugu en guzel melodiden de iyi gelmistir. “ Evet.. Evet simdi iyiyim. Cok korktum. Dusenin hangi ucak oldugunu bile bilmiyorduk,” dedi.

Devlin guldu hattin obur ucunda. “ Benden bu kadar kolay kurtulabilecegini mi sanmistin?” dedi.

“ Lutfen cabuk don,” dedi genc kadin.

Genc adam simdi kahkahalarla guluyordu.
“ Odada yalnizken soyleseydin bunlari, cok daha memnun olurdum,” dedi. “ Bir kac gun icinde evde olurum. Kendine iyi bak sevgilim...”

“ Gule gule,” diye fisildadi Tara. Sonra telefonu kapatti. Oldugu yerde durdu. Amanda’yla Julie’ye dondu ve « Onu kilisiye goturebildigim anda evlenecegim, » diye acikladi.

Sonra agir agir bir koltuga coktu. Yillardan beri ilk kez agliyordu...

Konu Basligi: Ynt: Lanetli Yuzuk- Kay Robbins
Gönderen: aylarca üzerinde Mayıs 28, 2007, 05:15:04 ÖS

.....BOLUM ON (final)

Onu izleyen dort gun boyunca Amanda, Tara’nin itirazlarina kulaklarini tikayarak, çiftlikte yapılacak gorkemli bir dugunun hazirliklarina giristi. Davetlilerin listelerini hazirladi, basina sizinti olmaması icin inanılmaz onlemler aldı. Tara, Vegas’taki kucuk bir kilisede, sade bir torenle evlenmeyi dusunmustu. Ama simdi, gelecekteki kaynanasinin kendisine gosterdigi bu yakınlık karsısında hem mutlu, hem de saskindi.

Cevresindeki herkes ona evin gelini gozuyle bakıyordu. Kizinin durumu kabul ettigini goren Jake

Holman bile sevecenlesmisti.

Dorduncu gune gelindiginde, Tara'nin dugunde tasiyacagi ciceklerin cinsine kadar her sey belirlenmisti. Dugun iki hafta sonra yapilacakti...

Tara, Devlin'in o gun donecegini bildiginden, eli ayagi tutmuyordu. Butun gun isleri karistirmaktan baska bir sey yapmayarak dolandi durdu. Sonunda, Amanda'dan ozur dileyerek uzun bir yuruyuse cikti.

Ahirlara geldiginde, bir an guzel bir ata binmek istegi gecti icinden. Ama bunu yapmadi, elbette ki Devlin'in emirlerine boyun egdiginden degil! Birdebbire cani istemez olmustu o kadar. Sonra citi asip bos padoka girdi. Ilerde oynasan birkac aygirla tayi izlemeye koyuldu. Cok gecmeden, arkasindan doludizgin nal sesleri duydu. Padok hic de sandigi gibi bos degildi. Arkasini doner donmez, kendisine dogru kosan ve bakislari hic de dostca olmayan siyah bir aygirla karsilasti. Atin kulaklari dikilmisti ve butun disleri gorunuyordu. Bu, Devlin'in dikkat etmesi icin kendisini uyardigi dev bir aygirdi ve en buyuk ozelligi de kadinlardan nefret etmesiydi...

Tara, donup kacmaması gerektiğini biliyordu. Ama gene de geriye dogru bir adim atti ve oldugu yerde kalakaldi. Ne yapacağını bilemiyordu. Citten cok uzaktaydi ve dev bir at uzerine geliyordu... Ayni anda sert bir islik sesi duydu. Aygir bir anda yonunu degistirdi ve sut dokmus kedi gibi ahirina yoneldi.

Tara saskin gozlerle, Devlin'in onu ahirina yerlestirisini izledi. Genc adam donup Tara'ya dogru gelirken, " Senin," diye haykirdi. " Bir dadiya ihtiyacin var..."

Genc kadin bir kosuda citin yanina gelip, " Bu ise talip misin?" diye sordu.

Genc adamin gozlerinden bir seyler gecti ve uzun uzun Tara'ya bakti. Sonra, " Bu onerine baliklama atlayip kendimi rezil etmeden once," dedi. " Kafandan neler gectigini ogrenmeliyim..."

Tara yuruyup onun tam onunde durdu ve gozlerinin icine bakarak, " Benimle evlenir misin?" dedi.

Genc adam, kollarini uzatip genc kadini omuzlarindan tuttu ve hafifce sarsarak, " Bunu ben sana haftalarca once onermistim... hayir 'yillar'... Simdi tutup sen bana oneriyorsun. Sen icki mi ictin?" diye sordu.

" Yoo," dedi Tara muzip muzip gulerek " Dusup kafami da vurmadim, basima saksida dusmedi..." (eger sen fikrini degistirmeseydin bizim kizlardan kac saksi kafana gelecekti haberin yok Tara'cim ucuz kurtuldun hadi)

" Oyleyse Tanriya sukur," dedi genc adam onu kollarinin arasina alip havaya kaldirarak. Bir an sonra Tara ayaklari havadan dondurulup duruyordu.

Ikı hafta kadar sonra, kendi çiftliklerinin onunde otomobilden inerlerken Devlin, " Bilmek istedigim bir sey var," dedi. " Nasil oldu da annem senin dugununu organize etmeye razi oldu?"

" Ben istedim," dedi Tara. Sonra saclarini sallayarak, aralarinda kalabilecek son 'mutlu evlilik' konfetilerinin de dokulmesini sagladi. Sonra basini cevrip, bir zamanlar soylu bir otomobil olan Mercedes'e bakti. Arabanın uzeri dis macunu, tras kremi, sabundan sekillerle donanmistı...

" Jim yapti bunu," dedi Devlin, " Toren sirasinda sirtisini gormedin miydi?"

“ Hayir, ben o ara senin yasli akrabalarina neden balayina cikamadigimizi anlatmaya cabaliyordum,” dedi genc kadin.

“ Eger istersen, bavullarimizi kapip bir yerlere gidebiliriz hala,” dedi genc adam.

Tara kararlilikla salladi basini, “ Hayir,” dedi.

“ Balayi bir yer degil kavramdir... ve ben, evliligimizin bu evde baslamasini istiyorum...”

Sonra yeniden otomobile bakip ekledi. “ Bu arada, otomobil kimin? Daha once buralarda hic gormemistim?”

“ Senin. Dugun hediyem o benim...” dedi genc adam.

“ Devlin! Cok guzel ama yapmamaliydin...”

“ Mrs. Bradley, icimden geldigi icin aldim. Simdi iceri girip yeni mobilyalarimizi gormeye ne dersiniz?”

Genc kadin, kucaklayip kapinin esiginden geciren kocasinin boynuna doladi kollarini. Sonra, “ O oryental yemek salonu konusunda biraz kuskuluyum,” dedi.

“ Ama o sisman vazolara kadar her seyi secen sensin...” dedi Devlin.

“ Begenmediysen, ben secerken neden oyle aptal aptal bakmakla yetindin? Itiraz etseydin,” dedi Tara gulerek.

“ Bak tatlim, iki hafta boyunca yatagimda hep yalniz yattiktan sonra, bu evi dosemek icin Ispanyol Engizisyonu'nin iskence aletlerini secseydin bile sesimi cikartmazdim. Bir an once evimizde olmak istiyordum,” diye yanitladi onu kocasi.

“ Sevgilim, iki haftadir, seninkiyle benimkinin arasindaki butun odalar ‘senin’ akrabalarinla doluydu. Hicbir gece kacamagi yapabilecek durumda degildim. Sen de oyle...” diye anlatmaya cabaladi Tara. Sonra ekledi. “ Su otomobilin uzerindekileri yikamayacak misin?”

“ Tanrim, evlendigimiz gun mu?” diyerek uzanip kapiyi kapatti Devlin. “ Korkma, ayrildigimiz sirada annem, birini gonderip otomobili aldirticagini ve temizlettikten sonra yollayacagini fisildadi,” dedi.

“ Umarim ki yollayacagi adama kapiyi calmamasini da soyles...”

“ Bundan eminim,” diye guldu genc kadin. “ Annen her seyi dusunur. Dun ahcisini yollayip buz dolabimizi agzina kadar doldurttu. Ne kadar iyi bir insan degil mi?” dedi.

“ Cok guzel,” dedi genc adam. “ Ama umarim ki ac degisindir?”

“ Oluyorum acliktan!”

Genc adam basini kaldirip ona bakti ve “ Sen beni delirtmek mi istiyorsun?” diye sordu sabirsiz sesiyle.

“ Becerebilir miyim dersin?” dedi genc kadin. Sonra onun kollarindan siyrildi ve “ Haydi gel de yemek odasina bir bakalim,” dedi.

Bir saat boyunca evi bastan asagi gezdiler. Her odayi ayri ayri gozden gecirdikten sonra, mutfaga gidip soguk tavuk, salata ve saraptan olusan yemeklerini yediler. Yemek boyunca genc cift, gunluk konulardan, dugun toreninden, dosemelerden, Devlin'in New York'taki basarili is anlasmalarindan soz ettiler. Sonunda genc adam, mutfagi kendisinin duzeltecegini soyleyince genc kadin, onu bir sey kirmamasi icin uyardi ve gulerek disari cikti.

Mavi ve sarilarin hakim oldugu sicacik yatak odasinda bir sure mutlulukla aynaya bakti. Basarmisti. Onunla evlenmeyi basarmisti... Ustelik, dugun toreninin basindaki birkac dakikadan sonra, gecmisinin tum sikintilarini atarak basarmisti...

Icindeki o kucuk kizin, bu kadar cabuk buyumus olmasini sevincele karsiliyordu. Buyumus ve tum korkularindan arinmisti. Erkeginin kaybetme korkusuydu bunu gerceklestiren. Onsuz yasayamayacagini anlamasiydi...

Simdi artik Mrs. Bradley'ydi, ama hala kocasinin kendisi icin neler hissettigini bilemiyordu! Genc adamin gecmisindeki kadinin hayaletinin bu eve de gelip kendilerini rahatsiz etmesinden korkuyordu bir tek... Bir hayaletle nasil savasabilirdi ki?

Yatagi acti kuaforun ozene bezene yaptigi gelin sacini bozup saclarini ozgur birakti. Sonra tipik bir gelin olmadigini kanitlamak istercesine, soyunup kocasini bekleyecek yerde,asagi inip onu aradi. Genc adam, pencereyi acmis, oylece gecenin karanligini seyrediyordu. Dalmis gitmisti sanki...

Tara yavasca ona yaklasti ve genc adamin kendisinin varligini fark edemeyecek kadar dalip gittigini gordu. Hatiralarina mi dalmisti acaba? Ne yapmasi gerekiyordu? Sorunu goz ardi edip, onun kendisini sevmesini nasil saglayabilirdi? Ama hayir, simdiye kadar bir cok sorunu goz ardi etmis ve bir sey elde edememisti. Her seyi aciga cikartmaliydi.

Derin bir soluk alip, " Bana onu anlatirsan, sana yardim edebilirim Devlin," dedi yavasca.

Irkildi ve hemen geriye dondu genc adam. Yuzunun dalginligi yerini dikkatli bir savunma ifadesine birakmisti. " Sana kimi anlatayim?" dedi sasirmis gibi.

Tara butun cesaretini toplayip, " Unutamadigin kadini. Her an aklinda olan kadini. Bilmeliyim. Bilmek zorundayim Devlin..." diye fisildadi.

Genc adam ona dogru hizla ilerledi, yuzunde ki saskinlik gecmisti, genc kadin artik bu yuzden hic bir sey okuyamiyordu. " "Sen" Tara," dedi genc adam.
" O kadin 'sensin.'..."

Tara, kendisine sonsuz kadar uzun gelen bir an, duymak istedigisi seyi duyugunu dusundu, kocasinin soyledigini degil... Kafasinda binlerce zil caliyordu. Erkegi... kendisini seviyordu? Hayatinin kadini kendisiydi. " Sen... sen beni seviyor musun?" diye soluk kadar yavas bir sesle fisildadi.

Genc adam uzun bir kakhaha atti. « Kadin ! » dedi.
« Seninle neden evlenmek istedigimi saniyorsun ki ? »

" Bir ev istiyordun," diye mirildandi Tara.

" Icinde senin oldugun bir evi istiyordum," diye duzeltti Devlin.

“ Ama... sen hic asktan soz etmedin ki...”

Devlin ona bakti. “ Soz etmedim, cunku , benden seytandan kacarmiscasina kaciniyordun. Senin o cilgin kafanin icindekileri cozemememe karsin, kendi kendine itiraf etmekten korktugunu biliyordum. Bu yuzden de kumar oynadim... Bir sabah uyandiginda hata ettigini dusunmemen icin dua ederek, seni evlilige yonelttim. Hatta simdi bile... Benimle nicin evlendigini tam olarak bilemiyorum,” diye her seyi anlatti bir cirpida.

Genc kadin, Devlin'in gozlerindeki yari kizgin yari yalvaran bakislari gorunce, icini simsicak bir sevgi dalgasi kapladi. Ani bir kararla, icindeki kucuk cocugun korkularından birini daha yok edecek ikinci buyuk adimini atti.

“ Seni seviyorum Devlin. Basından beri seni hep sevdim,” dedi sevecen bir sesle.

“ Sen...” Genc adam oylesine beklemedigi bir soz duymus gibiydi ki, gri gozlerini mutluluk isigi kapladi...

Genc kadin onun onune kadar gelip durdu. Gozlerinin icine bakti. Artik korkmuyordu. Icindeki o eski yaranin kesinlikle iyilestigini biliyordu... Sonunda tek bir insan haline gelebilmişti. icindeki kiz cocuguyla kadin bir butun halinde Tara Bradley'yi yaratmislardi sonunda... Kendini hic bu kadar canli hissetmemisti. Genc adamin kendisini incitebilecegini, yikabilecegini cok iyi biliyordu. Ama bunlara aldirmiyordu artik. O bir kadindi ve yuzbinlerce yildir butun kadinlarin atildigi tehlikeye atılmaktan cekinmiyor, kalbini sevdigi erkegin ellerine terk ederken, hayatının duslerini de onun ayaklarının altina seriyordu.

“ Tara tatlim...” Birdenbire kendini onun kollarında buldu. Genc adam sanki bir daha asla birakmayacakmiscasina siki sarilmisti. “ Ben de seni seviyorum tatlim...” diyordu kulagina. Sonra, atesli dudaklari birbirini bulmadan, bir an goz goze geldiler.

Tara, onun opusune ayni coskuyla karsilik verdi. Onu ne kadar sevdigini, ne cok istedigini, vucudunun ona ne kadar ihtiyaci oldugunu bir an once kanitlamak istiyordu. Askin atesini tutusturmustu genc adamin kollarinin arasinda...

Sonunda genc kadından biraz uzaklasabildi genc adam. Alnini onun alnina dayayarak, “ Saniyorum ki konusmamiz gereken bazi seyler var. Bunlari simdi konusalim. Cunku onumuzdeki gunlerde, konusmaktan oteye yapacak cok daha guzel seyler bulmus olacagiz,” dedi.

“ Gunler mi?... ”

“ Haftalar! Yillar!” diye yanitladi Devlin gulerek. Sonra, “ Neden bana soylemedin?” diye sordu yumusak sesiyle.

“ ‘Sana’ soylemek mi?” derken genc kadinin parmagi sevgi dolu hareketlerle genc adamin cenesini oksuyordu. “ Ben kendime bile soylememistim ki. Sonunda gercegi anladigim zam...”

“ Ne zaman?” dedi genc adam onun parmagini yakalayip dudaklarina gotururken.

Tara uykulu uykulu gulumsedi. “ Senin New York'tan dondugun gun... Las Vegas'ta,” diye mirildandi.

“ O kadar eskiden mi?” dedi Devlin gozlerinde ofke kivilcimlariyla. “ Lanet olsun. Neden bana daha erken soylemedin?”

Genc kadin, onun kendisine hala kizgin olmasindan garip bir tat duyarak, uzanip dudaklarindan optu.

“ Korkuyordum,” dedi “ Hayatim icin savastigimi dusunuyordum.”

“ Senin bir seyle savastigini biliyordum,” dedi Devlin. « Hep savastin. Baslangicta benimle savastigini sandiydim. Ama birlikte cok mutlu oluyorduk. Sonra senin bagisizligin icin savastigini dusunmeye basladim. Ama yavas yavas, bunlarin cok otesinde bir seyler oldugunu kavramaya basladim... »

« Cok daha fazla... » dedi Tara. Sonra bir an huzunle gulumseyip, cocuklugundan bu yana olup bitenleri anmatmaya koyuldu. Daha once hic yapmadigi bir seyi yapiyor ve kendisinin disindaki birine icini disini aciyordu...

Sonunda, « Kendimi anlayamiyordum. Daha da kotusu, seni anlayamiyor, neler duyduğunu bilemiyordum... » diye bitirdi sozlerini.

Genc adamin gozlerinde muzip isiklar vardi.

“ Buna sasirdim iste. Cunku senin disinda herkes biliyor ve anliyordu,” dedi.

“ Ama ben bunu yalnızca rol yapiyorsun diye algiliyordum. Cunku burada senin sahte nisanlin olarak...”

« Ortada sahte nisanlilik yoktu, » diye kesti Devlin.

« Bir daha soyle bakayim ? »

Genc adam, onun yanagina dokulen, kirmizi buklelerinden birini parmagiyla duzeltti. « Sahte nisan diye bir sey yoktu, » dedi. Sonra gulerek anlatti. « Her sey son derece gercekti. Bir kere parmaginda benim yuzugum vardi. Onu orada sonsuza kadar tutmakta kararliydım. » Gozlerindeki muzip gulus giderek yayiliyordu. « Sevgilim, korkarım ki benim tuzagimin kurbanı oldun... » dedi.

Tara'nin agzi bir karis acik kalmisti, » Yani... Yani demek istedigin... » diye kekeledi.

“ Evet. Her sey benim planim cercevesinde gitti. Sen yelkenleri suya indirmeden cok oncesinden, bu evlilikte kararliydım ben,” diye surdurdu Devlin.

“ Ama benimle surekli kavga ediyordun. Ben de, senin onurunu kirdigimi saniyordum...” Tara hala tal anlayamamisti.

“ Evet kavga ediyorduk, benim onurumu kiriyordun, ama unutma sevgilim, hicbir erkek, onurunun kirildigini ‘bile bile’ uc yil boyunca bir kadinin pesinden kosmaz.”

“ Pekiyi bu kararliliginin nedeni neydi?” diye sordu genc kadin.

“ Uc yillik savastan sonra, kendini cevreledigin o engelleri nasil yikabilecegimi bilemiyordum. Sonunda bu kucuk oyunu oynamaya karar verdim. Burada aklını karistiracak en onemli sey de yuzuktu...”

“ Gerçekten de oyle oldu,” diye itiraf etti Tara.

“ Cogu kez, yuzugu sevmedigin bir kadına ‘veremeyecegini’ dusundum.”

“ Biliyorum. Ama sormadin. O yuzugu asik olmak disinda, hangi nedenle bir kadina verebilirdim ki! Hem bunun efsane ile de bir ilgisi yoktu. Cunku, asik olmadan hicbir kadinla evlenmeyi aklimdan bile gecirmedim hayatim boyunca,” dedi Devlin.

“ İlk geceden sonra bana cok kotu davrandin,” dedi Tara.

“ Haklisin. Ama ne bekliyordun ki. Gecirdigimiz o harika gecenin; o umut verici deneyimin ardindan, ertesi sabah tutup bana “hanimefendi hata yapti,’ diyen sen degil miydin? Bu durumda nesemden oynayacagimi ve kizginligimla kirginligimi gizleyecegimi mi sanmistin?”

Genc kadin sessiz bir ozur dilemeyle, onun yanagina dokundu. “ Ama o gun padoka geldigimde o kadar cabuk degistin ki... Neden?” diye sordu sonra da...

“ Cunku benimle kavga etmek istemedin,” diye yanitladi Devlin.

“ Eee?” dedi Tara anlamayarak.

“ Sevgilim, benimle kavga etmek istemedigine gore, oyunu ben kazaniyorum demekti,” dedi Devlin.

“ Sen de rusveti gostermek icin ‘tam sirasi’ diye dusndun oyle mi?”

“ Evet. Senin maddeye dayali seylerden etkilenmeyecegini biliyordum elbette. Ama, bir erkegin, kadinina, ona cok yakin ilgi duymadikca duslerindeki evi sunmayacagini dusunmeni istedim.” Devlin’in aciklamasi cok makuldu; bir nokta disinda!

“ Kadinina mi?” diye sordu Tara parlamaya hazir sesiyle.

« Elbette. Birbirimizin oldugumuz ilk geceden beri bu boyle... Sen benim kadinimsin, ben de senin erkegin...” dedi genc adam sevgiyle bakarak.

“ Simdi oldu,” dedi Tara. “ Bunu karsilikli olarak dusundugune sevindim. Yoksa kimsenin mali olmaktan hoslanmadigimi biliyorsun...”

Devlin genis kollariyla bir kez daha sardi onu

“ Sevgilim,” dedi. “ Sen benim kalbimsin, aklimsin, ruhumsun. Sende, bir kadinda aradigim her sey var. Sen yanimdayken kendimi cok daha guclu hissediyorum.”

Tara zorlukla yutkundu, bu sevgi gozlerini yasartmist. Basini kaldirdi ve “ seni seviyorum,” diye fisildadi.

Genc adam onu sevgiyle optu. “ Ben de seni seviyorum tatlim,” diye mirildandi. “ Hatta sozlerle anlatamayacak kadar cok seviyorum...”

Devlin arkasina yaslandi ve ellerini genc kadinin boynunda gezdirerek, “ Itiraf etmem gereken bir sey daha var,” dedi.

“ Ne? Baska hileler de mi var?” dedi Tara kizmiscasina.

« Hayir. Gerceklesmedigi icin hile sayilmaz, » dedi Devlin. Sonra gozlerini yere indirerek. “ Seni hamile birakmak istedim,” dedi.

Tara'nin gozleri irilesti ve elinde olmaksizin kakhahalarla gultmeye basladi. " Yani beni tam kafesleyecektin ha?" dedi.

Devlin tembel tembel gultdu. " Bunu yapmak icin ozel bir caba harcamadim. Ama diledim yalnızca senin meslegine..."

Genc kadin yeni hatirlamis gibi atilip kesti onun sozunu. " Hah, ben de bunu konusmak istiyordum," dedi " O 'kutlamalar' konusunda... Dusundum de, meslek degistirmek icin pek yasli sayilmam degil mi?"

Karasiz bir sesle yanitladi Devlin " Ne yapmayi dusunuyorsun?"

" Seninle olmayi. Hayatimin her dakikasini seninle paylasmayi, sana cocuklar ve atlar yetistirmeyi... Senin kollarinda uyuyup, senin kollarinda uyanmak istiyorum," dedi genc kadin bir solukta.

Genc adamin girtlagi, buyuk bir lokma yutmuscasina zorlukla yutkundu. " Iyi dusundun mu? Bundan emin misin? Sonradan pisman olacagin bir sey yapmani istemem," diyebildi sonunda.

" Tumuyla eminim. Bu arada, butun gece burada oturup laflayacak miyiz? Zamanimizi degerlendirmek icin daha iyi seyler onerebilirim..." dedi genc kadin.

Devlin, onu kollarinin arasinda tutmaya devam ederek ayaga kalkti ve " Bunu hic soylemeyeceksin saniyordum," dedi arzu dolu sesiyle. Iliskilerinin basindan beri, ilk kez duygularini birbirlerinden saklamaya calismadiklarini fark etti ikisi de ayni anda. Birbirlerine ask ve sevgi sozcukleri mirildanarak, sihirli bir dunyaya uctular...

Devlin'in dudaklari, genc kadinin sertlesen gogus uclarinda dolasirken, Tara bu zevki hayati boyunca tatmak istedigini dusunuyordu. Artik yalnızca icinden yukselen arzuyu hissedebiliyordu. Sonra, onun elleri de genc adamin vucudunda dolasmaya basladi. Genc adamin agzindan iniltiyi benzer bir ses cikti. Tara'nin ince parmaklari, onun vucudunun her noktasini kesfetmek istercesine dolasiپ duruyordu. Yirtici bir kedi gibi onun uzerine atildi genc adam...

Bir an, Devlin, genc kadinin etkinligi eline almak icin verdigi savasima esneklik tanidi. Aslında bu kadinka erkegin caglar boyunca yaptiklari en zevkli savasimdi. Sirtustu yatan genc adam. Kadinina etkinligini gosterme firsatini da tanidi.

Tara, sevismeyi yonlendirmesine onun izin verdigini fark eder etmez, erkeğine en buyuk zevki tattirmek icin yogun caba harcamaya koyuldu. Dudaklari yuzunde ve boynunda dolasirken, elleri once genis gogsunde, sonra dumduz karninda ve daha asagilarda gezinmeye basladilar. Genc adam zevkle yay gibi kasilirken, Tara'nin dili onun kulaklarinda dolasiyordu.

Tara onun basini kaldirdiginda, genc adamin gozlerinde artik dayanma sinirina ulastigini anlatan bakislari gordu. Genc adam icin oyun yeterdi... Sonra, onu kollarinin arasina alip altina yatirdi. Elleriyle onu oksamaya basladi. Ayni gereksinimleri uyum icinde duymalarini saglamaya calisiyordu. Sonunda, doruga ulasincaya kadar da kontrollu hareketleriyle bu uyumu surdurduler. Ikisi ayni anda, ayni duygularla tirmanmislardi doruga...

Devlin'in gozleri Tara'ninkileri aradi. Genc kadin, baslangicta, icindeki kucuk kiz cocugunun canlandigini ve kendisini korkulara bogacagini dusunerek tedirgin olmustu. Hatta, sevismenin atesi hafiflediginde bile ayni seyi dusunuyordu. Ama, kaygilari bosa cikti. Hicbir sey olmadı. Tara

Bradley artık olgun bir kadindi ve icindeki cocuklarin seslerini dinlemeyecekti bundan sonra. Tara, kendisini hic bi kadar mutlu hissetmemisti...

Genc adamin kollarinda uykuya daldi ve ertesi gunun gec bir saatinde ansizin uyandi. Yatagin icinde dogrulup oturdugunda, gozleri faltasi gibi acikti. Gozlerini indirip Devlin'in butun sicakligiyla yattigini ve masum masum uyudugunu gordu.

Sonra basini cevirip pencereden giren gunese bakti. Sonra, sanki gecmisinin korkulari uzerine geliyormus gibi hizla ayaga kalkti, parmaklarini sayip odanin icinde dolasmaya basladi.

Ne oluyordu boyle? Olgun bir kadindi ve hala neler oldugunu anlayamiyordu.

Yan donerek, Devlin'in uyuyan yuzune bakti. Sonra, ansizin yastiklardan birini kaptigi gibi... ama acitmaksizin... genc adamin kafasina indirdi. Ama kesinlikle uyandirmak istiyordu onu...

Genc adam, gozlerini acmaya zaman bulamadan, Tara, oyunculugunun butun ustaligini sesinde toplayarak, " Yillardir kafana bir sey firlatmak, bir seyle vurmak atesiyle yanmistim," dedi. " Sonunda bekledigim firsati yakaladim. Bunu yapmak icin de son derece gecerli bir nedenim var ustelik..."

" Neler soyluyorsun? Neden soz ediyorsun?" diye uykulu bir ses ve saskinlikla kekeliyordu genc adam.

" Sen ve senin tuzaklarin..." dedi genc kadin.

Yastigi yuzunden cekebilmeyi basaran Devlin, sirtustu uzandi ve " Sevgili karicigim," dedi. " Yorucu bir gece gecirdim ve tartismaya baslayamayacak kadar da az uyudum. Ustelik, su cirilciplak gorunumun, beni daha fazla yoracak seyler getiriyor aklima..."

Genc kadin, uzerinde hicbir sey olmadigini hatirladi ama diretti. " Konuyu degistirmeye kalma," dedi ciddi bir sesle azarlayarak.

Genc adam," su anda kafamdaki tek konu sensin. Ustelik kafama firlattigin yastik beni bitkin dusurdu, Yanima gel de bana masaj yap," dedi.

Genc kadin, battaniyeyi uzerine cekerek, " Hayir," diye diretti. " Seninle konusmak istiyorum..."

Kocasinin battaniyeyi ucundan cekelemeye basladigini gorur gormez da cigligi basti. " Gercekten soyluyorum. Yapmayacaksin..."

" Ne yapmayacagim?" diye masum masum sordu genc adam.

Sirtustu dusen Tara, uzerindeki genc adama bakarak, " Ama bu dogru degil. Sen benden daha irisin," diye yakindi.

Genc adam da ona gulumseyerek, sarindigi battaniyeyi acmaya koyuldu. " Ben, elimdeki her gucu degerlendiririm. Hem de utanmadan," dedi. Sonra gozlerinin icine bakarak, " Alt tarafi firsatcinin biri degil miyim?" diye tasi gedigine koydu.

" Elbette oylesin," dedi genc kadin, bir yandan da boynunda dolasan atesli dudaklarin buyusune kapilmamaya cabaliyordu. " Eger her tartismamizi boyle keseceksen, asla baslamamayi tercih ederim," dedi soluk soluga.

Genc adam gri gozleri koyu ve firtinali bir renk alirken, “ Tartisacak bir sey mi vardi?” dedi. “ Ben hic hatirlamiyorum da...”

“ Ben baslatacaktim...” diyebildi genc kadin, sonra genc adami uzerine cekip dudaklariyla onunkileri orttu.

Soluklari normale dondugunde Tara, “ Ne konusmak, neyi tartismak istedigimi sormayacak misin?” dedi.

Genc adam bir sey anlamamiscasina bakiyordu ona.
“ Tartisacak bir sey kaldi mi?”

“ Elbette,” dedi Tara.

“ Neyi tartisacagiz? Beni yastikla doverek uyandirman mi?”

“ Hayir onun nedenini... Dun gece beni gebe birakmayi istedigini, ama bunun icin ozel bir caba gostermedigini soylemistin ya...”

“ Evet ama bunun tartisilacak nesi var?” dedi Devlin.

Tara gulumseyerek onun kollarina sokuldu, bu kez de onun gozleri muzip piriltilarla parliyordu.

“ Tartisilacak bir sey yok. Ozel caba gostermeden de yapacagini yapmissin. Kiz olsun istiyordun degil mi?”

(genc adam bir an dondu kaldi, gozlerinde saskinlik vardi. Gercegi kavradiginda,birden kahkahalarla gulmeye basladi. Kahkahalarin arasinda “ Aman tanrim! Hic caba harcamadan basarmisim oyle mi? Evet kiz istiyorum.” Dedi... Hala kahkalarla guluyordu ...)

.....MUTLU.....SON.....MUTLU.....SON....